

ČTVRTEK, 15. LEDNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN COCILOVO

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 10:05)

2. Přeprava zvířat (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o ústní otázce pro Komisi, kterou pokládá pan Parish jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, týkající se přepravy zvířat (O-0134/2008 - B6-0496/2008).

Neil Parish, autor. – Pane předsedající, vznáším dnes tuto ústní otázku nejen jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, ale také jménem pracovní skupiny pro dobré životní podmínky zvířat, protože jsem přesvědčen, že máme v Evropské unii velmi silné zemědělství. Ale abychom mohli mít silné zemědělství, musíme mít také silnou politiku dobrých podmínek, protože se domnívám, že budoucnost evropského zemědělství spočívá do velké míry ve vysoce kvalitních výrobcích a ve velmi dobrých normách pro životní podmínky zvířat. Tak můžeme pozitivně propagovat své výrobky, a proto přeprava zvířat není jen motivem, ale je nezbytné zavést správné právní předpisy.

Dnes se chci zaměřit na skutečnost, že máme zavedeny právní předpisy. Můžeme se dohadovat, zda jsou dostatečné či nikoli, ale hlavním úkolem je nyní tyto předpisy zkontrolovat a ujistit se, že se jimi členské státy řídí, protože víme, že například v některých členských státech mají vnitrostátní vlády potíže při zavádění těchto předpisů a regionální vlády při jejich provádění. Pak se vyskytují problémy. A nakonec tím trpí zvířata.

Mohl bych zdůraznit mnoho věcí, ale specifickou oblastí, s níž máme v Evropě potíže, je přeprava koní. Mnoho koní končí svou životní dráhu v salámu v Itálii a rozhodně se nepřepravují v nejlepších podmínkách. Mnohé tyto vozy jsme v našich členských státech, které nedodržují pravidla, sledovali. Přepravci nezastavují ve správnou dobu, nepoužívají vozy předepsaných typů a nezajišťují řádnou klimatizaci a napájení a to nesmí pokračovat.

Často říkám Komisi, aby nenavýšovala náklady, ale když jedou zvířata na porážku a náklady na dopravu se zvýší, protože je třeba odvádět dobrou práci, protože je třeba mít správné vozy, které nesmějí být přeplněné, pak říkám, správně, tak to má být! Protože často místo toho, aby byla zvířata na porážku převážena do vzdálených míst, měla by být zabita v daném členském státě a být převážena jako chlazené maso. Proto máme v této oblasti ještě mnoho práce.

Také bych vám rád řekl, že pan Kyprianou, minulý komisař za GR SANCO, nás ujistil, v době, kdy byl komisařem, že bude nejen řádně provádět stávající právní předpisy, ale také že na konci volebního období situaci zreviduje. Blížíme se velmi rychle ke konci tohoto parlamentního zasedání a ke konci této stávající Komise a já bych chtěl vyzvat paní Vassiliouovou, která pana Kyprianoua velmi dobře nahradila, aby dostala tomuto závazku, protože přeprava zvířat patří mezi věci, které musíme brát nesmírně vážně.

Na tyto problémy jsme již mnohokrát upozorňovali, ale jsme civilizovaná společnost a civilizovaná společnost je v mnoha ohledech souzena podle toho, jak zachází nejen se svými lidmi, ale také se svými zvířaty. Proto nemohu, jak jsem řekl, tuto problematiku vyzdvihnout dostatečně.

Mé poslední poznámky se týkají samotné ústní otázky a toho, že nařízení o přepravě zvířat vstoupilo v platnost v roce 2007. Proto by Komise měla obdržet první výroční zprávy z členských států o vymáhání nařízení. Může Komise sdělit, které členské státy poskytly tyto zprávy? Provedla již Komise předběžnou analýzu zpráv, která by umožnila zhodnocení nedostatků a obtíží, ale také hlavních úspěchů při vymáhání právních předpisů? Přípraví Komise následnou zprávu o postupu vymáhání nařízení v členských státech? Tato analýza bude nezbytná v souvislosti s plánováním revize nařízení o přepravě zvířat. Proto bych, pane komisaři, rád slyšel odpovědi na tyto otázky.

Vladimír Špidla, člen Komise. – Vážený pane předsedo, vážený pane poslanče, vážené dámy, vážení pánové, souhlasím naprosto s názorem pana poslance, že způsob, kterým zacházíme se zvířaty, a to i hospodářskými zvířaty, je současně i etickou otázkou a otázkou civilizace nepochybně. Komise si je vědoma, že přeprava

zvířat pro obchodní účely může zvířatům přivodit vážné utrpení. Takovému utrpení jsou zejména vystavena tzv. zvířata nízké hodnoty, jako jsou jatečná zvířata. Prosazování právních předpisů v oblasti přepravy na dlouhé vzdálenosti není uspokojivé. V uplynulých měsících Komise obdržela zprávy o případech krutého zacházení se zvířaty. Komise nadále podporuje nejlepší dostupné možnosti ke zlepšení situace. Konečným cílem je lepší prosazování právních předpisů Evropské unie, a tudíž zlepšení zdraví zvířat a dobrých životních podmínek dotčených zvířat. Ve studii provedené společným výzkumným střediskem se dospělo k závěru, že nové a účinnější systémy kontroly, jako je sledování přepravy pomocí družicových systémů pro určování polohy, by mohly přispět ke zlepšení situace a umožnit transparentnější provádění pravidel. Použití těchto nových technologií by rovněž přispělo ke snížení administrativní zátěže vnitrostátních orgánů a subjektů.

Komise také posuzuje možnost navrhnout, a to ještě do konce tohoto mandátu, nové normy na základě výsledků vědeckého výzkumu týkajícího se doby trvání přepravy, počtu naložených zvířat a počtu naložených zvířat ve vozidlech. Komise posuzuje provádění právních předpisů Evropské unie na základě zpráv poskytnutých členskými státy v souladu se stávajícím nařízením EU. Informace obsažené v těchto zprávách jsou sloučeny s výsledky kontrol na místě prováděných v členských státech veterinárními znalci. Výsledky těchto kontrol provedených znalci Komise jsou zveřejňovány prostřednictvím internetových stránek Komise. Údaje jsou rovněž posuzovány v souvislosti se zprávami vydanými mezinárodními nevládními organizacemi, které působí v této oblasti.

Velká většina členských států již předala Komisi zprávy o přepravě zvířat za rok 2007. Do konce roku 2008 své zprávy ještě nezaslaly Kypr, Litva, Malta, Bulharsko a Lucembursko. Komise je upozornila na jejich povinnost a nadále bude situaci pozorně sledovat. Nařízení (ES) č. 1/2005 však nevyžaduje, aby Komise vypracovala zprávu o postupu prosazování nařízení v členských státech. Komise souhlasí s tím, že vynutitelnost je klíčovým aspektem jakéhokoli navrhovaného právního předpisu. V důsledku toho by Komise přihlédla k analýze zpráv členských států pro případné budoucí revize právních předpisů Společenství v této oblasti.

Struan Stevenson, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, podívejme se nejprve na pozadí tohoto problému. Tento povinný osmihodinový časový limit pro přepravu zvířat byl dohodnut v prosinci 2004 a vstoupil v platnost v lednu 2007 ve všech 27 členských státech se zvláštními výjimkami pro delší cesty, kde je možné dokázat, že vozidlo bylo vhodně upraveno a poskytuje zvířatům přístup k vodě, umožňuje kontrolu teploty, řádnou ventilaci, a pokud se do cesty začlení pravidelné odpočívací pauzy.

Zvláštní výjimky byly také povoleny odlehlým venkovským oblastem a ostrovům, jako jsou v mém volebním obvodu například Orkney a Shetlandy, kde jsou dlouhé přepravní časy nevyhnutelné. Pro tyto případy byly ovšem navrženy zvláštní jednotky vybavené lůžky a přístupem k vodě, takže zvířata mohou být přepravována v relativním pohodlí. Navíc byl uvalen úplný zákaz převážení některých zvířat, jako jsou telata mladší 10 dnů a jehňata mladší jednoho týdne.

S jistým uspokojením oznamuji, že tato přepravní pravidla byla přísně dodržována, zejména v zemích, jako je Skotsko, kde udržujeme osvědčené postupy na úrovni, která patří mezi nejlepší v celé EU. Ale znepokojují mě zprávy, že, jak nám sdělil Neil Parish, v jiných částech EU se tato pravidla nedodržují stejnou měrou, zejména v některých jižních středomořských členských státech a v některých nově přidružených východoevropských státech, zejména, jak zdůraznil Neil Parish, v těch, které se zabývají přepravou koní na porážku.

Nevládní organizace zabývající se dobrými životními podmínkami zvířat stále podávají důkazy otravného týrání, kdy jsou koně a někdy i jiná hospodářská zvířata přepravována na ohromné vzdálenosti v úmorném horku, bez přístupu k vodě a bez řádné ventilace, bez pauz na odpočinek, namačkána do přeplněných nákladních vozů. Při převozu trpí stále větším vyčerpáním a dehydratací, některá podléhají náporu horka a zoufale supí a lapají po dechu a v nejhorších případech mnohá z nich uhynou. Tyto praktiky musí být zastaveny a všechny členské státy musí dbát na přísné dodržování nařízení.

Podporuji požadavky dnešní ústní otázky Neila Parisha, která chce prozkoumat úroveň dodržování těchto opatření. Doufám, že Komise nám nyní může poskytnout informace a ujistit nás, že jsou přijímána opatření pro zajištění pečlivého provádění osmihodinového limitu pro převoz zvířat, s vhodnými výjimkami, které jsem zmínil, a pro zastavení hrubého porušování stávajících nařízení EU, k němuž stále dochází.

Rosa Miguélez Ramos, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, pro některé evropské země, v závislosti na jejich geografické poloze – jak naznačil pan Stevenson – a také na jejich rozloze a objemu jejich obchodního toku, je přeprava zvířat obzvláště důležitým tématem.

Pane komisaři, ráda bych se zmínila o dvou zvláštních otázkách. Zaprvé, stále se mi zdá, že Komise má potíže s vedením analýzy situace na celém území Společenství. Přestože na základě současného nařízení by členské státy měly – jak jsme viděli – každý rok vydávat zprávu o kontrolách provedených v uplynulém roce, nařízení nestanoví minimální počet kontrol a zdá se, že zde není ani jednotnost ohledně statistického základu. To brání srovnání údajů z různých zemí. Pane komisaři, domnívám se, že tento stav by měl být v zájmu všech zúčastněných co nejdříve napraven.

Znepokojuje mě však ještě jedna věc. Ve své řeči jste hovořil o zvířatech přepravovaných na jatka jako o zvířatech nízké hodnoty. V tom s vámi, pane komisaři, naprosto nesouhlasím. Osobně je považuji za zvířata s vysokou hospodářskou hodnotou a jsem si jistá, že průmysl se mnou souhlasí. Protože je to tak a toto maso má vysokou hospodářskou hodnotu, správné přepravní podmínky jsou nezbytné bez ohledu na to, jaké je místo určení – i když se jedná o jatka – a o jakou jde vzdálenost. Jinými slovy, přeprava těchto zvířat v příznivých podmínkách je významný, ba dokonce hlavní úkol.

Proto vás žádám o přihlédnutí k těmto postřehům v navrhovaných změnách nařízení, na nichž Komise právě pracuje. Víme, že reforma, stejně jako nové technologie, vyřeší změny týkající s maximální doby převozu – jak již zde bylo řečeno – a maximálních a minimálních teplot při přepravě zvířat.

Znovu vás žádám, pane komisaři, a žádám Komisi, aby před provedením navrhovaných změn v tak zásadních otázkách byl nalezen pevný vědecký základ. Kromě toho vás žádám, dokud tento pevný vědecký základ, který momentálně v některých otázkách chybí, nemáme, měli bychom upustit od podloudného zavádění navrhovaných změn stávajících nařízení ve zprávách, které nemají nic společného s dopravou – mluvím o ochraně zvířat v době porážky, o zprávě, na které právě pracujeme. Domnívám se, že v takto důležitých a významných záležitostech bychom všichni – Komise i Parlament – měli vyložit své karty na stůl.

Anne E. Jensen, jménem skupiny ALDE. – (DA) Pane předsedající, pane komisaři, ráda bych vyjádřila mírné zklamání nad tím, že po čtyřech letech jsme stále nedostali návrh od Komise ohledně toho, jak můžeme zpřísnit právní předpisy pro přepravu zvířat. Mezi panem Kyprianouem a nyní také paní Vassiliouovou a Parlamentem probíhá konstruktivní spolupráce s dobrými záměry. Kdy ale uvidíme nějaký návrh? To bych velmi ráda věděla. Důležité také je správné vymáhání právních předpisů. Je třeba zajistit, abychom skutečně omezili dobu převozu na jatka na osm hodin. Nicméně měli bychom zajít ještě dále. Neměli bychom jen hovořit o časovém limitu. Průzkum ukázal, že jedna hodina může být příliš, pokud zvíře není dostatečně silné na přepravu, a že delší cesty nemusí vadit, pokud je zvíře silné a zdravé a je přepravováno v dobrých podmínkách. Pravděpodobně budeme pokračovat v přepravování chovných zvířat na dlouhých trasách a v souvislosti s tím Parlament samozřejmě navrhl pilotní projekt pro odpočinkové stanice, kde se zvířata musí po 24 hodinách zastavit. Ráda bych věděla, jak tento projekt odpočinkových stanic pokračuje. Záměrem samozřejmě je spojit provozovatele kontrolních stanic, veterinární orgány, výzkumné pracovníky a organizace pro dobré životní podmínky zvířat a umožnit jim společně definovat osvědčené postupy v této oblasti. Je obtížné takový projekt odstartovat, ale snaha se vyplatí, protože je důležité, aby se naše znalosti a výzkum v oblasti dobrých životních podmínek zvířat během přepravy odrazily také v právních předpisech a v praxi.

Janusz Wojciechowski, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, pan Parish nám správně připomněl to, o čem jsme se zde ve sněmovně mnohokrát zmiňovali, konkrétně skutečnost, že to, jak nakládáme se zvířaty, vypovídá o nás – o tom, jak „kultivovaní“ a civilizovaní jsme. Zvířata jsou během přepravy vystavena mnoha příkořím. K jistému zlepšení došlo po zavedení vyšších norem pro přepravu zvířat, ale tato opatření stále nejsou dostatečná.

Podle mého názoru by vhodným, a již dávno navrženým řešením bylo omezit dobu přepravy zvířat na osm hodin a celkový čas, který zvířata stráví v dopravě a na jatkách, na dvanáct hodin. Hodláme předložit tento návrh v rámci současné práce na nařízení o ochraně zvířat v době porážky.

Vážené dámy a pánové! Zastávání se humanitních opatření je jedna věc, ale je zde další argument, a to argument finanční (který je pro některé lidi mnohem pádnější). Problém je, že přepravováním na dlouhé vzdálenosti narůstají náklady, které se nakonec přenášejí na spotřebitele. Měli bychom tyto náklady vyčíslit a použít je jako argument pro to, abychom konečně, po letech diskusí, omezili přepravu zvířat a zmírnili utrpení zvířat.

Carl Schlyter, jménem skupiny Verts/ALE. – (SV) Pane předsedající, úroveň rozvoje civilizace se pozná podle toho, jak zachází se svými nejbezbrannějšími tvory. Podle toho, jak my zacházíme se svými zvířaty, jsme stále barbaři.

Vzpomínám si, jak Švédsko přistoupilo k EU, což brzy bude patnáct let. Mnohé diskuse před naším přistoupením byly o přepravě zvířat. To byla oblast, jejíž stav jsme měli vylepšit. Pak v roce 2005 přišla první

směrnice. Přesto se podmínky pro zvířata nezlepšily a v té době nám bylo řečeno, že kontrola bude fungovat *od teď*, že *od teď* budou zavedeny systémy GPS, že *od teď* bude probíhat odborná příprava řidičů a že *od teď* budou lépe fungovat nákladní auta. Pět zemí se ani neobtěžovalo předložit zprávu. Vyžadují, aby Komise tyto země okamžitě pokutovala. Co se týče ostatních 22 zemí, kolik kontrol provedly? Jak vyhověly pravidlům? Funguje systém? Odpověď je bohužel v mnoha případech ne.

Tenkrát nám pan Kyprianou slíbil, že se sem před koncem svého mandátu vrátí, bude-li to nezbytné – je to nezbytné – a bude-li tomu nakloněno veřejné mínění – veřejné mínění je tomu nakloněno! Mnohé z nových členských států jsou ve skutečnosti malé a možná nejsou nutné 24hodinové cesty následované další 24hodinovou cestou. Bude vydána nová směrnice o porážkách zvířat, která povoluje mobilní jatka a která sníží potřebu cestování.

Je třeba, abychom zrevidovali podmínky pro zvířata během přepravy. Kdo z nás by chtěl mít čtyři krávy nebo deset ovcí na svém dvoulůžku po dobu 24 hodin? Právě takto natěsnána se v současnosti převážají zvířata. Nebo si představte, že kuřatům z nejvyššího patra v nákladním autě ve skutečnosti není znemožněno, aby nechávala své výkaly dopadat na kuřata pod sebou. Kdo by chtěl být převážen v takových podmínkách? Vyzývám všechny ministry zemědělství, aby se se mnou vydali na cestu ze Stockholmu do Bruselu ve stejných podmínkách jako zvířata. Jsem zvědav, kolik jich toto pozvání přijme. Možná raději opraví ten právní předpis.

Hovoříme o nákladech. Nejvyšší náklady v této souvislosti vznikají životnímu prostředí jako důsledek dlouhých jízd. Další cenu platí zvířata, která trpí v souvislosti s dlouhými cestami. Tyto dlouhé cesty se ovšem projeví také v horší kvalitě masa. Mají za následek velmi reálné snížení hodnoty. Zvíře, které je vystavené stresu, dá maso mnohem horší kvality, a tak se jeho utrpení odrazí v celém potravním řetězci. Pomyslete na zemědělce, který vložil mnoho úsilí a peněz, aby odchoval dobré zvíře, které je pak v závěrečné části života znehodnoceno.

Ne, potřebujeme nový návrh ještě před volbami. Nechápu, jak máme být schopni vést volební kampaň, když nemáme ani návrh Komise, který by ukázal, že nyní – konečně – zlepšíme podmínky pro zvířata.

Jens Holm, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Pane předsedající, výchozím bodem této diskuse je samozřejmě skutečnost, že zvířata jsou cítící tvorové. Zvířata mají schopnost cítit bolest, stres a utrpení přesně tak jako my. K tomu musíme přihlížet při tvorbě právních předpisů. A to momentálně neděláme.

V rámci EU je přepravováno stále více zvířat. To je přímý důsledek vnitřního trhu. Vnitřní trh vede ke specializaci. Zvířata jsou na jednom místě chována, na jiném jsou porážena a maso se přepravuje na další místo. Členské státy ani nemohou zakázat převoz zvířat ve jménu dobrých životních podmínek zvířat. To je skutečně nepřijatelné. Švédská studie ukázala, kolik zvířat se celkem přepraví přes hranice v rámci EU. Pro EU-15 bylo určeno, že každý rok bylo ve všech směrech mezi členskými státy EU přepraveno 22 milionů čtyřnohých zvířat, jako jsou prasata, koně a krávy, a 500 miliard kusů drůbeže. A představte si, k jakým číslům dojdeme s 27 členskými státy. Ta budou samozřejmě mnohem vyšší.

Rád bych se zeptal Komise, kdy budeme mít novou směrnici o přepravě zvířat. Pan Kyprianou samozřejmě slíbil, že novou směrnici budeme mít v tomto parlamentním volebním období. Může nám Komise slíbit to, o co my v Evropském parlamentu stojíme, tedy maximální osmihodinový limit pro přepravu zvířat? Také bych rád položil pár otázek panu Špidlovi. Říkáte, že pět členských států nepředložilo zprávy, což je nepochybně velmi šokující. Co v Komisi děláte s těmito zprávami členských států? Analyzujete je nějak? My v Parlamentu bychom stáli o analýzu, zprávu od Komise, v níž vše shrnete a jasně označíte opatření, která umožní, aby se podmínky přepravy zvířat změnily. Takže kdy se dočkáme nové směrnice s osmihodinovým limitem? A můžeme dostat analýzu zpráv členských států?

Godfrey Bloom, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, jako vždy, je to fascinující. Opět zde ve sněmovně žádný smysl pro ironii. Jeden z největších problémů, které máme, zejména ve Spojeném království, je kolosálně hloupý příval předpisů a nařízení, které byly před 10 lety uvaleny na jatka a kterým se podařilo zavřít více než 1 000 jatek ve Spojeném království a podnítily mnohem delší přepravní časy pro zvířata.

Můj švagr je řezník. Vlastní jatka v Yorkshiru a v jedné fázi – a psalo se o tom v časopisu *Private Eye* – je navštívil veterinář, který dohlížel na veterináře dohlízejícího na inspektora kvality masa, který dohlížel na dva porážče! Takovýhle nesmysl vám vyjde, když se zabýváte pravidly a nařízeními této organizace. Problémem je dlouhá doba prevozů. Z Bridlingtonu v mém volebním obvodu se kvůli uzavírkám jatek převážejí prasata, ovce a skot přes celou Anglii do Manchesteru. Tento problém potřebujeme řešit.

Mluvíím také o přepravě koní. Můj kolega Nigel Farage říkal, že v Evropské unii existují země, kde pohlížíjí na koně jako na potravu! Jako Angličanovi se mi jeví naprosto neuvěřitelné, že by lidé jedli své koně. Angličan by nesnědl koně, stejně jako by nesnědl svého psa nebo děti, ale to zřejmě potvrzuje, jak obrovské kulturní rozdíly jsou mezi námi a jinými zeměmi této Unie.

(Smích)

Jim Allister (NI). – Pane předsedající, navázat na tento proslov zřejmě nebude snadné! Dovolte, abych řekl, že nemám žádné potíže s účinnými a řádnými pravidly vztahujícími se k dobrým životním podmínkám zvířat, ale začínám být přesvědčen, že kolem našeho zemědělství utáhneme smyčku natolik, že znemožníme jeho praktické fungování. Vidím známky takového vývoje při konzultaci Komise o kontrole maximálních přepravních časů a koncentrace dobytka při přepravě.

Vzpomeňme si, že Komise si nedokázala v nařízení z roku 2005 prosadit svou. Nicméně necelé dva roky poté, co vešlo v platnost, se znovu pokouší vyjmout opakovatelnost osmihodinového limitu. Musím říci, že to by mělo pro můj volební obvod v Severním Irsku ničivé důsledky, protože abychom mohli vyvážet zvířata – což děláme –, musíme cestovat přes moře, a pokud by byla povolena pouze jedna osmihodinová cesta, bylo by to naprosto nedostačující a naprosto nepřijatelné.

Připomněl bych sněmovně, že tak těžké podmínky se vůbec nedají srovnat s tím, na jak obrovské vzdálenosti jsou přepravována zvířata v Jižní Americe, odkud vesele dovážíme! To znamená, že bychom trestali vlastní zemědělce, aniž bychom hleděli na to, co se děje s dovozním zbožím, které přijímáme.

Musím říci, že je čas, abychom se zbavili této věčné potřeby vyhánět čerta ďáblem.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, toto je další téma, které zahrnuje na jedné straně silné emoce, a na straně druhé také tvrdou realitu. Ráda bych vyjádřila zvláštní poděkování předsedovi našeho Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, panu Parishovi, za tuto otázku. Je to důležitá otázka – ne proto, aby vyvolávala emoce, ale aby umožnila položit Komisi konkrétní dotazy. Co se stalo? Jak je možné tento vývoj ověřit? Máte nějaký důkaz, a pokud ano, jaký? Jaké údaje máte k dispozici?

Vy jste, pane komisaři, zmínil několik údajů, ale já jsem přesvědčena, že mezi členskými státy existují mnohem větší rozdíly, než je skutečnost, že některé předložily zprávy a jiné nikoli. Jaká je situace ohledně provádění? Jak se monitorují dlouhé cesty? Jak se monitorují v jednotlivých členských státech?

Další velkou problematickou oblastí, která vyžaduje naléhavou diskusi, jsou problémy, které vyvstaly jako následek toho, že jsme definovali zemědělství jako čistě hospodářské odvětví a že záležitosti, které jsme měli rozlišit, jsme považovali za stejné. Například jakou další odbornou přípravu ve věcech přepravy by měli podstupovat školení zemědělci? Jak by měla být organizována a kdo by takovou přípravu poskytoval? Kde ji zemědělci musí prokazovat, aby obdrželi oprávnění?

Pro zopakování: zemědělci jsou školeni v zacházení se zvířaty, zatímco dopravci zaměstnávají řidiče, kteří možná nikdy v životě se zvířaty nezacházeli. To jsou dvě věci, které nemohou být směřovány, ale my tak do určité míry činíme.

Druhá okolnost, která působí velké problémy, je následující. Když zemědělci přepravují vlastní telata, mohou je přepravovat maximálně na vzdálenost 50 km. Dovolte mi nyní říci, že ještě musíme zvážít, a to naléhavě, jak můžeme pomoci menším jatkům k hospodárnému fungování a snížit tak potřebu dalších cest.

Dále, zemědělci mohou převážet vlastní zvířata 50 km, ale čelí problémům, pokud s sebou vezmou sousedovo zvíře. To si také vyžaduje zamyšlení. Je limit nastaven správně, nebo bychom možná měli hledat příčinu tohoto vývoje také v jatkách? Pokud zemědělci převážejí koně pro volnočasové aktivity, nenarazí na žádný problém a toto nařízení se k nim nevztahuje, ale pokud jej převážejí na trh, nařízení se uplatňuje a oni musí splnit jeho požadavky. Tyto otázky by měly být prodiskutovány a zodpovězeny v příštích rozpravách.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Otázka převozu a dobrých životních podmínek zvířat musí být, jak správně řekl pan Parish a ostatní, nahlížena z pohledu civilizace. Omezení utrpení zvířat na nejmenší možnou míru je etický imperativ, který tvoří součást našeho kulturního dědictví, navzdory zdánlivému paradoxu, že se snažíme ochránit jejich dobré životní podmínky v době, kdy mnohé z nich podstupují svou poslední cestu.

Na druhou stranu nesmíme zapomínat, že cenou, kterou zaplatíme za provádění náročných a finančně nákladných pravidel, jsou problémy, které narušují hospodářskou soutěž a mají silný dopad na rozvoj venkova v některých regionech Evropské unie.

Regiony a členské státy, které nemají možnost zásobit se některými druhy z vlastních trhů a jsou vzdálenější od center výroby, tak jako v mé zemi, mají nyní větší potíže s konkurenceschopností v odvětvích souvisejících s porázkou a zpracováním masa, kdežto regiony a členské státy, které mají dostatek, jsou více zvýhodněny, protože je pro ně snazší prodávat výrobky, které jsou již zpracovány, a mají výhody v oblasti zaměstnanosti a přidané hodnoty.

Vzhledem k tomu, že tento právní předpis je platný dva roky, je naprosto legitimní, aby Komise vypracovala hodnocení, které bude co možná nejobsáhlejší, a to nejen co se týče konkrétních otázek důsledného provádění nařízení týkajících se dopravy, ale také co se týče hospodářských a sociálních důsledků pro regiony a členské státy s nízkou možností výroby u některých druhů zvířat, které jsou důležité pro lidskou spotřebu.

Proto se domnívám, že by Komise měla na tyto otázky co nejrychleji, nejobektivněji a nejúplněji odpovědět.

Mojca Drčar Murko (ALDE). – (SL) Přes Slovinsko se přepravuje mnoho živých zvířat, zejména těch, která pocházejí z východní Evropy a míří do Itálie. Podle zkušeností našich veterinárních úřadů jsou evropské právní předpisy poměrně podrobné, ale jaksi těžkopádné a těžko proveditelné.

Největší problém ve Slovinsku souvisí s kontrolami, protože nyní, kdy byly zrušeny vnitřní evropské hranice, je obtížné kontrolovat, zda řidiči nákladních aut skutečně zastavují na předem určených zastávkách. Měla bych upozornit, že Slovinsko vzhledem k velikosti svého území nemusí mít stanoveny vlastní zastávky a že místo nich se dohodlo s Maďarskem a Itálií. Naléhavě potřebujeme jednotné řešení, které bude jednotně prováděno.

Vzhledem ke katastrofální situaci v oblasti přepravy zvířat na dlouhé trasy po evropských silnicích by nařízení z roku 2005 mělo být využito jako příležitost ke zvýšení norem na poli dobrých životních podmínek zvířat. Přeprava úzce souvisí se zacházením se zvířaty před porázkou a já souhlasím s těmi kolegy poslanci, kteří zastávají názor, že neexistuje důvod pro povolení přepravních dob delších než osm hodin.

Proto prosazují určení přísné horní hranice doby přepravy, ale také podporují návrh na zavedení mobilních jatek.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Pane předsedající, nařízení o ochraně zvířat během přepravy je nesmírně důležité a takovéto informace jsou nezbytné. V této kritické době by mělo být zdůrazňováno, že značná část dováženého masa, které občané Evropské unie konzumují, podobným nařízením nepodléhá. Toto nařízení patří mezi rozumná nařízení o chovu a porážce zvířat.

Uvědomuji si, že potravinářské podniky často nerespektují pracovní práva, natož aby zacházely správně se zvířaty. Právě ve velkých společnostech dochází k nejhorším případům týrání zvířat. Tento problém se zřídka týká malých nebo středních podniků. Jediným řešením je zajistit přísnější policejní kontrolu a také hraniční kontroly a zveřejňovat názvy společností, které porušují práva zvířat, aby se jim spotřebitelé mohli vyvarovat.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Pane předsedající, je velmi důležité, aby byla přepravovaným zvířatům zajištěna bezpečnost a aby se předešlo předvídatelnému utrpení. Používám tento termín, protože zvířatům zpravidla jakákoli motorizovaná přeprava nahání hrůzu. Je důležité to pokud možno minimalizovat.

Když vytváříme pravidla pro zajištění bezpečnosti a prevence utrpení, zaměřujeme se zpravidla na dobu a vzdálenost. To je přirozené, ale v případě Irska, které, připomínám, je ostrov a také významný vývozce zvířat, je to zjednodušující. Omezení doby a vzdálenosti při přeplování vod, které nás oddělují od kontinentu a od našich trhů, nesmí být úplné. Zaznělo zde doporučení osmi hodin, ale nalodit a převézt zvíře trvá déle než osm hodin. Není možné pustit zvíře na pastvu uprostřed kanálu La Manche.

Proto bych vám doporučila, abychom se, zejména v případě Irska, zaměřili spíše na podmínky, v nichž se zvířata přepravují, než pouze na dobu a vzdálenost.

Lydia Schenardi (NI). – (FR) Pane předsedající, přestože nařízení o přepravě zvířat je v platnosti od ledna 2007, vzhledem k nedodaným požadovaným ročním zprávám se zdá, že se jím členské státy systematicky neřídí. Proto je obtížné vypracovat podrobnou analýzu, když chybí mnoho nezbytných informací ohledně

zdrojů přidělených na provádění kontrol. Jako členka asociací pro dobré životní podmínky zvířat a pracovní skupiny pro dobré životní podmínky a péči o zvířata mám na tomto problému zvláštní zájem.

Asociace po desetiletí neúnavně bojovaly, až do roku 2007, kdy byly v této oblasti konečně zavedeny směrnice, v jejichž provádění jsou nyní členské státy do jisté míry nedbalé. Dokonce bych řekla, že jde z jejich strany o neochotu, protože jak víme, provádění kontrol a inspekci není nic tak složitého. Víme, kde jsou jatka, víme, kde se chovají zvířata, a známe trasy, po kterých se zvířata převážejí, tak kde je problém?

Domnívám se, že dnes, v době, kdy veřejnost se právem více zajímá o dobré životní podmínky zvířat v hospodářství, na jatkách a během přepravy, je důležité, aby členské státy respektovaly tato stanoviska.

Když jsem dostala příležitost promluvit, ráda bych dodala, že co se týče přepravy, bez ohledu na délku ujetých tras, je nezbytné brát v úvahu místní klimatické podmínky. Několikahodinová cesta Nizozemskem na jaře se velmi liší od stejně dlouhé cesty uprostřed léta v zemi, jako je Řecko. Neměli bychom zavést pro druhý případ povinnost přepravovat zvířata přes noc?

Byla bych vděčná, kdybyste tento návrh v budoucnu zvažili.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, z hlediska právních předpisů se bavíme o relativně novém nařízení o ochraně zvířat během přepravy, protože vstoupilo v platnost teprve v lednu 2007. Přestože se domnívám, že bychom si všichni přáli, aby každý od prvního dne plnil všechny požadavky tohoto nařízení, byl by téměř zázrak, kdyby se tak stalo, protože je to velmi podrobné nařízení a klade velké nároky – což je správné – na členské státy a provozovatele.

Vítám dnešní ústní otázku pana Neila Parishe, předsedy Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, protože se chceme dozvědět, jak toto nařízení funguje. Ovšem nejdříve musíme vědět, že je prováděno, protože nám záleží na tom, jak jsou po Evropské unii převážena zvířata.

V zemích jako Irsko, které mají velký sektor hospodářských zvířat, bylo od prvního dne odvedeno mnoho práce pro jeho provádění, a to jak v sektoru samotném, tak ze strany těch, kteří jej monitorují – ministerstva zemědělství a jiných orgánů. Licencovaní dopravci investovali velké částky peněz, aby zdokonalili své přepravce a vyhověli požadavkům nařízení na odbornou přípravu a kvalifikaci. Vlastně vím, že právě tento měsíc v Irsku probíhá několik výcvikových kurzů pro řidiče vozů převážejících skot, ovce, kozy, prasata, koně a drůbež – o tom hovořila paní Jeggleová –, a možná že by další členské státy měly udělat totéž.

Je zajímavé, že nařízení se vztahuje pouze k převozu zvířat, který probíhá ve spojení s hospodářskou činností. Znepokojuje mě, že opomíjíme dobré životní podmínky domácích zvířat, protože jsem viděla lidi, kteří si myslí, že vědí, jak se starat o zvířata, a přitom si v tomto ohledu počínali velmi špatně, a navíc, velmi často se stává, že to jsou právě lidé, kteří trvají na zvláštních pravidlech pro zemědělskou a hospodářskou činnost. Na tuto oblast je třeba se zaměřit.

Jsem přesvědčena, že obecně jsou zavedení přepravci zvířat schváleni, mají oprávnění a vyhovují normám pro dobré životní podmínky – protože je to v jejich zájmu: potřebují, aby převážena zvířata dorazila v dobrém stavu, aby mohli splnit požadavky těch, kteří je kupují. Problém je, že toto odvětví není dostatečně regulováno a někteří lidé jsou těmito pravidly nedotčeni, a na to se musíme soustředit. Kdo jsou tito lidé a jak je můžeme vyhledat a znemožnit jim pokračování v podnikání?

Dovolte mi reagovat na časové limity a pravidlo osmi hodin a říci, že důvod, proč měla Evropa problémy se zaváděním tohoto nařízení, je ten, že členské státy, včetně Irska, vědí, že potřebujeme svá zvířata převážet déle, ale také víme, jak se při tom o ně postarat. Takže nesouhlasím s těmi, kdo chtějí zkrátit dobu přepravy, ale souhlasím, že se musíme ujistit, že dobré životní podmínky jsou prioritou.

Ohledně koní, často si říkám, že bych ráda byla plnokrevníkem, protože ti cestují první třídou. Samozřejmě lidé se starají o zvířata vysoké hospodářské hodnoty a v době hospodářského propadu, kterou procházíme, se obávám o dobré životní podmínky koní, tečka. Řekla bych: už žádná pravidla. Možná už jich máme příliš mnoho a odvětví se jimi dusí, když se je snaží dodržovat. Ale uplatňujeme tato pravidla u všech a ty, kdo je nedodržují, vyřadíme ze systému.

Robert Evans (PSE). – Pane předsedající, rád bych poděkoval panu Parishovi, že vznesl tuto otázku. Navzdory našim politickým rozdílnostem a přes jeho zjevné lidské nedostatky se domnívám, že v této záležitosti je velmi rozumný a má mou podporu. Potřebujeme, aby toto nařízení bylo úspěšné, a potřebujeme, aby bylo obecně platné, ale mám několik výhrad a nesouhlasím s některými kolegy, kteří zde dnes promluvíli.

Pan Stevenson řekl, že delší cesty jsou nevyhnutelné – já říkám: nikoliv. Paní Jensenová hovořila o 24hodinových převozech – nejsou nezbytné. Pane Allistere, zemědělský průmysl si sám musí klást otázky. Jako civilizovaná společnost se musíme podívat na celou otázku, celý záměr, celou myšlenku přepravy zvířat na dlouhé trasy a jejich následného zabíjení. Kdybych jedl maso, ptal bych se, jak může utrpení po cestě, o kterém víme, dehydratace, stres a – pro naše irské kolegy ze severu i jihu – cesty přes moře zlepšit kvalitu konečného výrobku?

Podle mého názoru to z ekonomického hlediska nedává smysl. Ani z lidského hlediska. Proto jsem pro úplný zákaz převážení zvířat, který by, jak věřím, podpořil venkovská hospodářství. Podpořil by místní výrobce, ano, malé a střední podniky, o nichž zde někdo hovořil, a umožnil by spotřebu potravin co nejlépe bodu výroby.

Pokud takový zákaz neexistuje, a já vím, že v nejbližší době k němu nedojde, potřebujeme podle mého názoru řádné realistické vymáhání nařízení, které momentálně máme, a nabádám Komisi, aby využila všechny agentury v Evropě – v případě potřeby policejní síly na dálnicích –, které budou stavět a kontrolovat nákladní vozy, jestli splňují veškeré požadavky tohoto právního předpisu.

Fiona Hall (ALDE). – Pane předsedající, zvážila Komise důsledky špatného provádění předpisů týkajících se dobrých životních podmínek zvířat na lidské zdraví? Přeprava, zejména přeprava na dlouhé vzdálenosti s nedostatkem místa, vytváří stres a stres znamená větší náchylnost k nemocem. To platí zejména pro koně, u nichž vědecké studie ukazují, že se při přepravě stávají přenašeči. To znamená, že vylučují mnohem více než obvykle, což velmi zvyšuje pravděpodobnost rozšíření nemocí. Mnoho přepravovaných zvířat jde na porážku – 320 milionů každý rok v EU –, což znamená, že je zde vysoce zvýšené riziko rozšíření nemocí jako salmonela do potravinového řetězce.

Vzhledem k velmi chabé úrovni provádění stávajících pravidel a ke stresu při dlouhých cestách, i přes řádné odpočinkové zastávky zejména pro koně, plánuje Komise, v případě potřeby a na základě vědeckých důkazů, přijít s konečným a absolutním limitem cestovní doby? To by prospělo jak dobrým životním podmínkám zvířat, tak lidskému zdraví.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, problém přepravy zvířat je velmi významný a je dobře, že Parlament se touto otázkou znovu zabývá. Méně pozitivní je však skutečnost, že se nám nedaří účinně provádět nařízení.

Vítám skutečnost, že během našich dnešních rozprav se nadále soustředíme na přepravu koní. To je vítaná zpráva nejen proto, že sám chovám koně, ale také proto, že v této oblasti se rozhodně nedaří dodržovat normy. Rád bych využil této příležitosti a řekl, že koně rozumí lidem. Ale přestože koně vždy rozumí nám, my jim vždy nerozumíme. Koně, stejně jako lidé, cítí obavy, strach a jsou schopni důvěřovat lidem. Vzpomínám si na případ, kdy vážně nemocný kůň na klinice nedovolil veterinářům, aby mu cokoli udělali, pokud nebyla přítomna má dcera. Jakmile má dcera přijela, mohli mu dělat cokoli. Prostě jí důvěřoval. Stejně jako my lidé nedůvěřujeme vždy lékařům, tento kůň nedůvěřoval veterinářům, ale důvěřoval známé osobě. Proto si myslím, že lidé také nedokážou chápat koně, když se bojí nebo když se snaží bránit. Místo toho se k takovému chování staví jako k neposlušnosti. Majitel koně bije. Kůň naopak ví, proč je jeho majitel rozčilený, a umí ustoupit. Proto jsem vděčný všem poslancům EP, kteří také k tomuto problému dokážou přistupovat z hlediska toho, co je dobré, brát jej jako záležitost týkající se živého stvoření a s jistou dávkou humanosti.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Pane předsedající, znovu v této sněmovně debatujeme o přepravě zvířat a znovu se dobereme dvojího závěru. Zaprvé, současné právní předpisy zaostávají za ambicemi Parlamentu stanovenými ve zprávě mého předchůdce Alberta Jana Maata, který podle mého názoru správně rozlišoval mezi zvířaty určenými na porážku a ostatním dobytčím. Byla provedena opatření v oblasti školení řidičů, lepších přepravních podmínek a používání GPS, ale to rozhodně nestačí.

Zadruhé, Achillovou patou tohoto právního předpisu zůstává monitorování. Monitorování na evropské úrovni je stále pouze přáním a stále je do velké míry organizováno na vnitrostátní úrovni. Proto je zde naléhavá potřeba dohod o vyřizování stížností a shromažďování důkazů přes hranice. Také bych byla ráda, kdyby Potravinový a veterinární úřad zvýšil své úsilí. Můj pozměňovací návrh zpřístupnit pro tento účel více financí byl odmítnut mimo jiné Evropskou komisí. I nyní Evropská komise odkazuje na vnitrostátní zprávy, které bude písemně hodnotit. Uměla by si raději Evropská komise ruce nad touto záležitostí, než by zabezpečila skutečné celoevropské monitorování, namátkové inspekce evropských inspektorů a evropský dohled?

Dalšími zdokonaleními, která současné právní předpisy potřebují, jsou: více a lépe vybavená místa určená k odpočinku v rámci Evropské unie i mimo ni, upřesněné klimatické podmínky pro různé druhy zvířat, a konečně musíme začít pracovat na povinném používání satelitních systémů s přístupem oprávněného personálu k centrální databázi.

Navzdory neúplnému evropskému přehledu o skutečném provádění tohoto právního předpisu jsme samozřejmě zachytili jisté zprávy, například z Rakouska, kde místní inspektor údajně vidá mnoho prázdných nákladních vozů mířících do Polska a České republiky, ale nevidá vracující se plné vozy směrem do jižní Evropy. Znamená to, že když jsou nákladní vozy plné, raději objednou Rakousko, zřejmě aby se vyhnuly přísnějším monitorovacím pravidlům, která jsou zde zavedena, narozdíl od okolních zemí? Pro mě je to známka toho, že uplatnění tohoto právního předpisu se v jednotlivých členských státech výrazně liší.

Dalším problémem je úloha veterinářů, kteří musí potvrzovat příjem při přepravě. Pane komisaři, v některých případech se z těchto veterinářů staly razítkovací stroje. Jistě nikdo se zdravým rozumem nemohl odsouhlasit přepravní rozvrh pro koně z Rumunska do jižní Itálie, který měl trvat 24 hodin. Posledních 500 kilometrů této přepravy by podle přepravního rozvrhu muselo být ujeté za 2,5 hodiny. Pak se zamyslete, jestli mají ta zvířata být přepravována ve Ferrari.

A konečně, mladá zvířata, zejména například štěňata, se nyní převážejí přes celou Evropu, aniž by v této oblasti existovaly nějaké právní předpisy. Proto bych ráda vyzvala Evropskou komisi, aby se na tento problém zaměřila.

Splnili jsme zde ve sněmovně svůj úkol; nyní se těšíme na návrhy Komise, které očekáváme před nadcházejícími parlamentními volbami.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Pane předsedající, stejně jako někteří z mých kolegů se hodlám soustředit na přepravu koní. Objevují se zdrcující důkazy, které prokazují, že pravidla EU, která měla ochránit dobrou kvalitu života koní během dálkové přepravy, jsou opovrhována, čehož následkem jsou nehumánní podmínky a zbytečné utrpení zvířat. V některých případech jsou koně namačkáni jako sardinky v ocelových nákladních autech, kde mohou teploty dosahovat 40 °C. Někdy jsou koně přepravováni tisíce mil bez potravy a vody, což jim způsobuje úrazy, nebo dokonce smrt.

Má Komise informace ohledně toho, kolik porušení nařízení (ES) č. 1/2005 se dostalo před soud členských států od 5. ledna 2007, kdy vstoupilo v platnost, a zda budou vymáhána nařízení EU o harmonizovaném monitorování vozidel pomocí GPS? Existuje způsob, jak mohou jednotlivci získat přístup k údajům ze sledování pohybu zvířat v rámci členských států? Víím, že Komise k nim přístup má, ale jednotlivci nikoli. Zajímaly by mě odpovědi na tyto otázky, prosím.

Den Dover (PPE-DE). – Pane předsedající, těší mě, že mohu dnes vystoupit v této důležité debatě, a zdůraznil bych, jak velmi důležitá je přeprava živých zvířat pro severozápad Anglie. Jak řekl předseda Výboru pro zemědělství, mnohem raději bychom zvířata nejprve poráželi a teprve poté převáželi na zpracování, pokud by bylo třeba; ale na severozápadě máme mnoho koní, mnoho ovcí a mnoho skotu – mnoho pohybu zvířat.

18 let jsem byl členem vnitrostátního parlamentu. Toto byl stálý problém, na který mě voliči opakovaně upozorňovali. Uznávám, že věci se za posledních 10 nebo 20 let příliš nezměnily.

Těší mě, že byla tato otázka předložena. Prvním rokem byl rok 2007 a zprávy měly být dodány do června 2008, ale přiznávám, že jsme ve skluzu. Poslouchal jsem, co říkal pan komisař – že se zaměří na výhody satelitního monitorování. To je dobrý nápad. Ale upozorňuji pana komisaře, že nařízení správně ustavuje mnoho podrobných prohlídek – například způsobilost k přepravě zvířat, přepravní postupy, způsoby přepravy, námořní kontejnery, celkové doby přepravy, doby odpočinku, minimální předepsaný prostor – a to vše jsou záležitosti, které není možné sledovat satelitem. Je třeba provádět podrobné inspekce a poučit se z nich.

Doufám, že v jeho závěrečných připomínkách se objeví datum, do kterého hodlá dokončit a předložit své návrhy a závěry v této rané fázi provádění nařízení, protože čím dříve budou podniknuty kroky ke zlepšení situace, tím lépe.

Je děsivé, že zvířata musí v posledních dnech svého života podstupovat tyto dlouhé cesty. Spotřebitelé chtějí vědět, tak jako u drůbeže a vajec z volného výběhu, že se zvířaty jednáme humánně, a zaplatí přidanou hodnotu masa, protože chtějí vidět, že se o tato zvířata, která jsou tolik cenná a nezbytná pro naše potravní potřeby, náležitě staráme.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Místopředseda*

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Pane předsedajícím, pane komisaři, děkuji panu Parishovi za tuto rozpravu.

Zabezpečování dobrých životních podmínek zvířat je velmi důležité. Je třeba, aby Komise zajistila důsledné provádění a monitorování nařízení o přepravě zvířat v celé EU.

Právní předpisy EU o přepravě zvířat jsou přísné. K opakovaným vážným problémům s přepravou zvířat dochází kvůli hrubému porušování zákona. Současné předpisy ohledně časového limitu pro přepravu zvířat a výjimky z nich jsou dostačující, pokud se náležitě monitorují a pokud jsou zároveň udržována v nejvyšší kvalitě přepravní vozidla. Ta musí mít řádnou ventilaci, ovládání teploty, systém přívodu pitné vody a satelitní navigační systém. Vedle toho je třeba zaměstnávat školené řidiče a je třeba vypracovat pokyny ohledně řádných podmínek pro přepravu zvířat, jak se právě děje v mnohých členských státech.

Domnívám se, že je důležité, aby současné nařízení o přepravě zvířat bylo řádně prováděno v celé EU a aby takto získané zkušenosti byly brány v úvahu před navrhováním nových nařízení.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Pane předsedajícím, pane komisaři, dámy a pánové, společenství může konstruktivně fungovat, jedině pokud všichni dbají jeho zákonů a pravidel. Zejména zemědělci přisuzují prioritu zajištění, aby zvířata byla přepravována tak, aby maso, které se dostane ke spotřebiteli, bylo co možná nejkvalitnější a co nejméně ovlivněné stresem. Černé ovce musí být pojmenovány a potrestány, protože takové porušování pravidel je nepřijatelné a kazí pověst celého oboru.

Musíme úspěšně omezit přepravu živých zvířat na porážku. Doufám, že dospějeme v tomto ohledu k rozumnému dlouhodobému řešení a že bude založeno na vědeckém základě. Pane komisaři, ráda bych zopakovala svou výzvu, aby dovozy ze třetích zemí, které nesplňují pravidla, byly trestány stejným způsobem jako zvířata přepravovaná v rámci EU.

Richard Corbett (PSE). – Pane předsedajícím, tato rozprava ukazuje, že jsou zde přinejmenším velké obavy, zda současné právní předpisy fungují, zda jsou dostatečně vymáhány ve všech členských státech, a dokonce zda mohou být dostatečně vymáhány. Je možné vymáhat tento právní předpis, když se jedná o mezinárodní přepravu zvířat?

Budeme muset prozkoumat, zda je třeba se vrátit k myšlence přísného osmihodinového limitu bez zmírňování a výjimek – možná kromě námořní dopravy z ostrovů, ale jinak vůbec žádná zmírnění.

Kolegy možná bude zajímat, že existuje nová webová stránka věnovaná kampani právě za tuto věc, i s peticí. Je to stránka www.8hours.eu. Mnozí poslanci a další, kteří poslouchali tuto rozpravu, možná rádi tuto stránku navštíví.

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Pane předsedajícím, zaznělo zde dnes mnohé k tématu humánního zacházení se zvířaty a tomu, do jaké míry jsme civilizovanou společností. Souhlasím, že obecně jsou naše rozpravy a názory, k nimž docházíme, krokem správným směrem. Tato rozprava je velmi nutná.

Rád bych jen poukázal na to, že přestože směr, kterým jsme se vydali, je oprávněný a správný, neměli bychom na zemědělce a podniky uvalovat žádnou umělou a zbytečnou zátěž, jsem si jist, že tomu se můžeme vyhnout. Jednoduše vyzývám Komisi i nás všechny v Evropském parlamentu, abychom nezaváděli tento projekt do některých zbytečných potíží. Vzhledem k tomu, že dnes prosazujeme tato naprosto oprávněná řešení, také bych vás chtěl vyzvat, abyste se později vyvarovali přijímání selektivního přístupu. Všichni z nás, konkrétně všechny země Společenství, v Evropské unii s nimi musíme zacházet stejně. Dnes mě například znepokojil...

(Předsedající řečníka přerušil)

Constantin Dumitriu (PPE-DE). – (RO) Experimenty se zvířaty představují důležitý stupeň v biologickém a lékařském výzkumu. Součástí této činnosti však musí být zvláštní pozornost zaměřená na péči věnovanou zvířatům používaným pro vědecké nebo jiné experimentální účely. Evropská unie nepochybně musí udávat příklad, jak se o tato zvířata starat.

Směrnice Evropské komise 86/609 je více než 20 stará a reguluje tyto oblasti pouze neurčitě a povrchně. Podle statistik bylo v celé Evropě za tuto dobu použito na experimentální účely přibližně 235 milionů zvířat, přičemž více než 12 milionů je každý rok zabito v laboratořích Evropské unie.

Poskytování péče zahrnuje celou řadu materiálních a jiných podmínek, které musí být pro používaná zvířata zajištěny. Každá součást, od obchodování se zvířaty, přepravy a chirurgických zákroků po zabití a zničení života zvířete, musí být vykonávána v naprostém souladu s mezinárodními a vnitrostátními nařízeními vztahujícími se ke druhům, ke třídám zvířat a k okolnostem, aby bylo pokud možno zabráněno jejich fyzickému a duševnímu utrpení.

To vyžaduje...

(Předsedající řečníka přerušil)

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Nové členské státy, a budu mít na mysli obzvláště mou zemi, Rumunsko, potřebují, jak zde již bylo řečeno, podporu při upevňování pravomocí orgánů odpovědných za ověřování uplatňování nařízení o přepravě zvířat, o němž vedeme dnešní rozpravu.

Z tohoto hlediska je pro veterinární orgány v Rumunsku stále obtížné provádět kontroly přepravy zvířat bez přivolání policie, což je jediný úřad, který má pravomoc zastavit jedoucí dopravní prostředek.

Druhý problém specifický pro Rumunsko je pokračování, samozřejmě v mnohem menším měřítku, sezonního přesunu zvířat na jiné pastviny, což je postup, který by měl být podle mého posuzován zvlášť a pokud možno zachovávan.

Třetí a poslední záležitostí, o níž chci hovořit, je, že bychom měli být znepokojeni pravomocemi spojenými s inspekci a zprávami, o nichž debatujeme.

(Předsedající řečníka přerušil)

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, jsem pevně přesvědčena, že kvalita vozidla a schopnosti řidiče jsou stejně důležité, ne-li důležitější než délka cest. Dvě hodiny ve vraku nebo zrušeném voze, ujeté příliš vysokou rychlostí, obzvláště při zatáčení, mají mnohem horší důsledky pro životní podmínky zvířat než osm nebo deset hodin v pohodlném, řádně vybaveném moderním nákladním voze řízeném pozorně a s ohledem na jeho zvířecí obyvatele.

Životní podmínky koní určených na porážku jsou stále znepokojivé a stále se objevují důkazy, že některé členské státy opomíjejí – možná úmyslně opomíjejí – právní předpisy v této oblasti. Pane komisaři, obdržel jste loni v červnu roční zprávu z Irska? Které země zprávu nedodaly? Budou tyto zprávy přístupné na internetu? A máte informace o počtu řízení probíhajících v jednotlivých členských státech? Odpovězte, prosím, na tyto otázky.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, Evropská unie klade velký důraz na správné zacházení se zvířaty během celé doby chovy, od narození až po porážku. Jak víme, kvalita masa závisí na tom, jak je se zvířaty nakládáno během chovu a během přepravy.

Normy pro ochranu zvířat během přepravy je třeba stanovit pro konkrétní druhy zvířat na základě vědeckých podkladů. Proto je třeba, abychom zrevidovali toto nařízení. Vzhledem k potřebám trhu se zvířata přepravují na určené vzdálenosti, které jsou často příliš dlouhé a jejichž ujetí vyžaduje značný čas. Proto je důležité respektovat předepsané zásady a normy. Proto byla otázka, jak a zda jsou právní předpisy EU o přepravě zvířat prováděny, oprávněná. Měli bychom zhodnotit situaci v jednotlivých členských státech. Měli bychom mít na paměti, že to vše má vliv na náklady a na výkonnou konkurenceschopnost. Občané Evropské unie jsou velmi citliví...

(Předsedající řečníka přerušil)

Neil Parish (PPE-DE). – Pane předsedající, budu velmi stručný, protože jsem autor dotazu. Rád bych jen řekl panu komisaři, než přednese své shrnutí, že ze tří otázek již první zodpověděl tím, že zmínil státy, které dosud nevypracovaly zprávu. Co mě však skutečně zajímá: vypracovala již Komise předběžnou analýzu zpráv a situace? Dále, hodlá Komise v budoucnu předložit zprávu o nařízení? Právě tu naléhavě potřebujeme.

Také potřebujeme mít osvědčené postupy, protože například Slovinsko sleduje vozy po celé zemi. Stručně řečeno, mnohé země si vedou dobře, jiné špatně. Hodlá Komise provést řádnou analýzu všech těchto problémů, a kdy ji hodlá předložit?

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, římské právo ve své definici zvířete konstatovalo, že zvíře je věc. Vzpomínám si na jeden vojenský předpis, který pro transport určoval, že jeden vagón může přepravovat 8 koní nebo 48 mužů. To znamená, že v průběhu civilizace se začalo

uvažovat o tom, že existuje jistá větší blízkost mezi zvířetem a lidskou bytostí než mezi lidskou bytostí a věcí. Myslím si, že vývojem civilizace jsme dospěli k názoru, že zvíře není věc, že je to existující bytost, která má svá imanentní práva, a tento názor jsme vyjádřili ve svých předpisech. Myslím si, že se dá konstatovat, že evropské předpisy v tomto okamžiku jsou formulovány a jsou nepochybným civilizačním pokrokem. Na druhé straně z debaty jednoznačně vyplynulo, že jsou nedůsledně uplatňovány a že v jejich konstrukci můžeme nalézt důvody pro další zlepšení.

Komise souhlasí s těmito obecnými konstatováními a ve své činnosti se také bude snažit zlepšit systém uplatňování kontroly a sledování situace. Stejně tak jsme právě v procesu přípravy nových předpisů, které se snaží vzít v úvahu nejnovější vědecké poznatky z nejrůznějších oborů, protože to, co bylo z této diskuze také naprosto zřejmé, je komplexita tohoto problému. Není to jednoduchá věc, nestačí říct dobře, udělá se jedno nebo dvě opatření a věc bude vyřešena. Myslím si také, že z debaty jasně vyplynulo, že koncept ochrany hospodářských zvířat a zvířat obecně je koncept, který nevychází jenom z čistě praktického hlediska ochrany konzumentů. Že bychom k určitým ochranným věcem přistoupili i tehdy, kdyby to pro konzumenty neznamenal žádný reálný význam, žádný reálný přínos, protože je to prostě eticky velmi významná věc.

Dovolte mi, abych se pokusil odpovědět na některé konkrétní otázky. Byla jich položena celá řada a samozřejmě, že jsme připraveni jednotlivým poslancům odpovědět podrobněji na ty otázky, kterých se nedotknu. Jedna z otázek byla, které země nezaslaly své zprávy, ve své úvodní řeči jsem to sdělil, ale protože to je mimořádně důležitá věc, konstatuji, že to byl Kypr, Litva, Malta, Bulharsko a Lucembursko. Čili Irska se tato otázka netýkala, Irsko splnilo svoji povinnost. V debatě také zazněly otázky o způsobu přístupu k informacím, chci konstatovat, že teoreticky je možné zveřejnit jednotlivé národní zprávy, nařízení sice umožňuje členskému státu učinit výhradu důvěrnosti, avšak žádný členský stát to neučinil. Čili bude-li požadavek na uveřejnění zprávy, Komise se dotáže členského státu, zda tuto výhradu důvěrnosti chce uplatňovat, nepředpokládám, že by se tak stalo, a pak může být zpráva v plném znění uveřejněna a myslím si, že to může být velkým podnětem k další diskuzi. Výroční zprávy jsou analyzovány Komisí, a to znalci Komise a současně jsou doplňovány o poznatky, které získali úředníci Komise z terénu, a tak se vytváří základní podklad pro další konstatování plnění podmínek nařízení a pro další úvahy o rozvoji právního a organizačního systému Evropské unie v této oblasti.

Pokud jde o otázku dalšího návrhu na směrnici, na změnu právního systému, již jsem konstatoval, že Komise pracuje na takovýchto návrzích a snaží se uplatnit ty nejaktuálnější vědecké poznatky. Byla formulována otázka, kolik v současnosti probíhá procedur infrakcí, jsou to dvě procedury infrakce, které jsou v současné době v procesu, jsou dvě, tři reklamace, které jsou vázány na Andalusii, čili Španělsko a celkově šest členských států bylo podrobeno inspekci v roce 2008. To jsou tedy konkrétnější údaje k otázkám, které byly položeny. Dámy a pánové, dovolte mi tedy ještě jednou, abych poděkoval za debatu, která byla komplexní, která naprosto jasně ukazovala, že pozice Komise a názory Parlamentu jsou velmi blízké, a to je podle mého názoru dobrým signálem pro další pokrok v této mimořádně citlivé oblasti.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemné prohlášení (článek 142)

Neena Gill (PSE), písemně. – Pane předsedající, znovu se zdá, že zákony, které zde schvalujeme, nejsou prováděny ve všech členských státech. Nařízení o přepravě zvířat je nyní v účinnosti 2 roky, přesto jsou stále vážně porušována práva zvířat, zejména při přepravě a porážce koní. Ráda bych se zeptala Komise, co podniká pro zajištění, aby se koně poráželi v zemích svého původu a nemuseli podstupovat dlouhé a stresující cesty do zemí spotřeby.

Nejvíce mě a lidi, které zastupuji, znepokojuje, že tato zvířata cestují v nehumánních, stísněných, nečistých podmínkách s omezenými zásobami potravy a vody. To je zbytečné. Protože nemůžeme zamezit tomu, aby bylo konzumováno jejich maso, pokud musí být zvířata porážena, musí být porážena v zemích svého původu a do jiných zemí přepravována až poté. Navíc spotřebitelé musí být informováni, pokud maso, které jí, není místní a pochází z místa stovky mil vzdáleného.

Pane předsedající, v zájmu dobrých životních podmínek koní nesmí být naše snahy vynaložené zde v Parlamentu nadále přehlíženy.

3. Středomořská strava (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je ústní dotaz Komisi, který pokládá pan Parish jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, o středomořské stravě, způsobu stravování, který mimochodem předsedající tohoto plenárního zasedání poměrně striktně dodržuje, a to s více než přijatelnými výsledky.

Neil Parish, autor. – Pane předsedající, těší mě, že se řídíte zásadami středomořské stravy, a vidím, že s ní dosahujete úspěchů!

Dnes jsem zde jako předseda Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova zjistil, že máme velmi rozmanitou řadu témat k rozpravě. V jedné minutě hovoříme o přepravě zvířat – to je velmi důležité téma – a nyní se bavíme o dalším velmi důležitém námětu: středomořská strava.

Jedním z úkolů, který mi jako předsedovi Výboru pro zemědělství připadl a s nímž se zvláště snažíme vypořádat, je, že u příležitosti zasedání Rady ministrů pořádaného v Bruselu dne 16. července 2007 zopakovala svou plnou podporu tomu, aby UNESCO nominovalo středomořskou dietu na zapsání jako nemateriální kulturní dědictví lidstva. Tato nominace bude v roce 2009 prozkoumána – vlastně již byla – odpovědným výborem UNESCO. Má Komise v úmyslu určit konkrétní a koordinovanou strategii na podporu této nominace, protože nyní pokračujeme velice rychle?

Jak jsem řekl, zastupuji zde Výbor pro zemědělství, ale pravděpodobně zastupuji všechny poslance, když hovořím o stravě, protože jednou ze skvělých věcí na Evropě je její rozmanitost a kultura a částí této rozmanitosti a kultury je samozřejmě naše potrava.

Středomořská strava je velmi dobrá. A co je středomořská strava? Jsem si jist, že o tom bychom mohli dnes hovořit velmi dlouho, ale obecně je to strava bohatá na tučné ryby, olivový olej, ovoce a zeleninu. Není pochyb, že je to velmi chutná strava, a podle mé velikosti můžete uhodnout, že jsem jejím velkým příznivcem. Je to také zdravá strava: je bohatým zdrojem nezbytných mastných kyselin a antioxidantů, což je kombinace, která zlepšuje hladiny cholesterolu a chrání zdraví srdce. Nedávné lékařské studie také naznačují, že může pomáhat snižování nebezpečí takových stavů, jako je demence.

Když přijedete do středomořských zemí, vidíte, že lidé si tam užívají života, a to nejen ti, kteří tam žijí, ale také mnozí z nás, kteří do středomořských zemí cestujeme, zvláště když zatoužíme po slunci a také velmi dobrém jídle.

To je věc, kterou je třeba ve světě, kde se vše jeví jako jednotvárné, brát vážně. Vidíme, jak je mladá generace bombardována řetězci rychlého občerstvení – nebudu je zde dnes všechny jmenovat –, které se šíří po celé Evropské unii. Měli bychom pamatovat, že řetězce rychlého občerstvení tu mají své místo, ale bylo by strašné, kdybychom v budoucnu na cestách Evropou našli pouze rychlá občerstvení. Když cestujete částmi Ameriky – zejména na západním pobřeží –, zdá se, že tam není nic jiného než řetězce rychlého občerstvení, a to je to poslední, co bychom zde v Evropské unii chtěli.

Jak jsem řekl, je třeba, abychom středomořskou stravu podporovali, což je velmi dobrý plán pro kulturu a rozmanitost. Domnívám se, že v budoucnosti se budeme muset zaměřit i na ostatní druhy stravy z celé Evropské unie, protože dnes vám chci jasně říci, že přestože jsem velkým zastáncem středomořské stravy, nepřicházím sem jako předseda Výboru pro zemědělství jen proto, abych podpořil středomořskou stravu, protože v Evropě existují i jiné druhy stravy, které jsou stejně dobré, ale mají jiné přednosti a skládají se z jiných potravin.

Takže toto je začátek mnoha nových věcí, a jak jsem řekl, chci skutečně od Komise vědět, jak v tomto roce hodlá aktivně tuto snahu podporovat, protože se těšíme, až bude středomořská strava oceněna, a také se těšíme na nějaké velmi dobré středomořské potraviny do budoucna.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Vážený pane předsedo, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, úvodem bych rád zdůraznil význam zdravé stravy pro prevenci nemocí. Jako poslancům Evropského parlamentu je vám známo, že Bílá kniha „Strategie pro Evropu týkající se zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou“, kterou přijala Evropská komise dne 30. května 2007, slučuje všechny politiky Společenství, jež mohou přispět ke zlepšení stravovacích návyků a k prevenci obezity. Jedná se zejména o opatření v oblasti veřejného zdraví, stravování, dopravy, regionální politiky, sportu, vzdělávání, statistiky, jakož i zemědělské politiky.

Jedním z nejlepších příkladů je iniciativa Komise spočívající v celoevropském programu dodávání ovoce a zeleniny do škol. Cílem tohoto programu je přispět k tomu, abychom našim dětem usnadnili zdravější start do života. Bude zahájen na začátku školního roku 2009/2010 s ročním rozpočtem 90 milionů EUR na nákup a dodávku čerstvého ovoce a zeleniny do škol.

Pokud jde o specifickou otázku, která byla vznesena jedním z poslanců Parlamentu, totiž o žádost o zařazení středomořské stravy na seznam světového kulturního dědictví UNESCO, předchůdce paní komisařky Markos Kyprianou vyzvedl toto téma na zasedání Rady ve složení pro zemědělství v červenci 2007. Komise tuto iniciativu vítá, neboť může přispět k podpoře zdravých stravovacích návyků v celé Evropské unii.

Evropská komise ovšem nemá formální pravomoc k podpoře takové žádosti v rámci organizace UNESCO, jelikož není jejím členem, a tudíž se nemůže účastnit rozhodovacího procesu. Přesto doufám, že účastnické státy se svou žádostí v UNESCO uspějí a že se jim dostane náležité podpory ostatních členských států Evropské unie.

Rosa Miguélez Ramos, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, nejprve bych ráda poděkovala Komisi za její opakovanou jednoznačnou podporu, pokud jde o nominaci středomořské stravy na zapsání jako kulturní dědictví lidstva UNESCO.

Po vyslechnutí odpovědi pana komisaře upozorňuji, že je důležité pamatovat, že strava je kulturní majetek a že koncept stravování se neomezuje jen na druhy potravin, které člověk jí. Samozřejmě, jak řekl pan Parish, středomořská strava, co do druhů potravin, má velmi důležitou roli ve zdravém životním stylu včetně předcházení nemocem souvisejícím nesprávnou stravou nebo nedostatkem fyzické aktivity. Ovšem koncept středomořské stravy sahá dál a v tomto ohledu se mé poznámky doplňují s jeho poznámkami. Představuje jistý způsob života, způsob společného stravování a vychutnávání si potravy ve společnosti, která je spojena s určitým typem krajiny a území stejně jako se společnostmi, které na základě konceptu středomořské stravy během staletí vyvinuly kulturu, umění, tradice a oslavy.

Když jsem objasnila, co pro mě a většinu lidí zainteresovaných v této oblasti středomořská strava znamená a důvod pro její jmenování, a když Komise potvrdila svou ochotu spolupracovat, zvažme, pane komisaři, zda může Komise, přestože není součástí UNESCO – jak již víme – ani se nepodílí na jeho rozhodování – čehož jsme si také vědomi, podpořit jmenování středomořské stravy nepřímými opatřeními, která by nepochybně pozitivně ovlivnila ty, kdo se zúčastní hlasování.

Z různých možností bych navrhovala formální prohlášení Evropské komise o podpoře zapsání, stejně prohlášení o podpoře, jako vydávají ostatní mezinárodní organizace jako Organizace pro výživu a zemědělství, Světová zdravotnická organizace a vědecké a akademické komunity.

Co se týče budoucího plánu řízení, samozřejmě se domníváme, že Komise by se měla zapojit prostřednictvím podpory nebo navržení možných opatření. Toto je rok mezikulturního dialogu a jedním ze států, který přispívá ke jmenování, je náš středomořský soused, Marocké království. To vše je obzvláště důležité s přihlédnutím, jak jste řekl, k zájmu Komise na propagování zdravé stravy a životního stylu pro Evropany.

Vzhledem k tomu, jakého respektu se Komisi dostává, mohla by také pomoci při hledání podpory a spolupráce a mohla by podnikat diplomatické kroky, zejména ve středomořských zemích mimo EU, stejně jako mimo středomořskou oblast a Evropskou unii. Samozřejmě, pane komisaři, Komise by mohla ukázat, že je k dispozici pro organizování nebo spolupráci při možných činnostech, které v některých oblastech mohou být prováděny.

Jorgo Chatzimarkakis, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, děkuji mnohokrát panu Parishovi za tuto otázku a také děkuji panu komisaři za jeho odpověď. Evropa má mnoho věcí, které jí závidí celý svět: naše móda, náš životní styl, naše systémy sociálního zabezpečení – a také stále častěji naše strava. Nám Evropanům by prospělo, kdybychom obrátili pozornost k nejzdravější stravě, tedy ke stravě středomořské.

Abych objasnil definici: středomořská strava má původ v dietetických modelech typických pro velké části Řecka, včetně ostrova Kréta, a pro jižní Itálii – odtud pochází její označení. Její hlavní složkou – jak již řekl pan komisař – je olivový olej. To je dalším důvodem – a to neříkám jen panu komisaři Špidlovi, ale také celé Komisi –, proč poskytnout tomuto původnímu evropskému produktu ještě větší ochranu.

Středomořská strava sestává z chleba s vysokým obsahem vlákniny, velkého množství ovoce a zeleniny – proto vítáme projekt Komise Ovoce do škol – ryb, menšího množství mléčných výrobků a také vína. Bylo vědecky dokázáno – tento závěr byl zveřejněn v září 2008 v časopise *British Medical Journal* –, že středomořská strava pomáhá snižovat výskyt kardiovaskulárních chorob, diabetu typu 2 – současné evropské epidemie –

a rakoviny a tlumit následky Alzheimerovy a Parkinsonovy choroby. To dokazuje návštěva hřbitova na Krétě, ostrově, z něhož pochází můj otec: když vidíte, jakého věku se zde lidé dožívají, pochopíte to.

Proto musíme dělat, co je v našich silách, pro zvýšení počtu stoupenců středomořské stravy v Evropě i mimo ni a její zapsání do seznamu světového dědictví je v tomto ohledu důležitým krokem. Rád bych poděkoval Komisi za její snahy.

Musíme si ovšem také uvědomit, že pokud Čína a Indie přijmou americkou stravu, což se stále častěji děje, projeví se trojí nepříznivé účinky. Zaprvé, zdraví světové populace bude upadat. Zadruhé, vzroste intenzivní chov zvířat se všemi negativními dopady na životní prostředí a třetí následek se týká tvorby metanu, protože většina masa bude hovězí. Skot tvoří metan a to je nepříznivé pro globální klima. Proto je tolik důležité přijmout toto opatření. Ještě jednou vám děkuji, pane Parish.

Sebastiano (Nello) Musumeci, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, rozhodnutí Evropské unie podpořit uznání středomořské stravy jako kulturního dědictví lidstva UNESCO nám připomíná především právo na ochranu identit lidí v jejich těsném vztahu s jejich zeměmi. Nicméně odhodlání institucí, které vykazuje Itálie, Španělsko, Řecko a Maroko, se nemůže omezovat pouze na dosažení tohoto prestižního uznání.

Domnívám se, že musíme obnovit spojení, nyní stále slabší a křehčí, mezi zemědělskou výrobou a potravinami pro každodenní spotřebu; to znamená, že musíme nabádat spotřebitele, aby se informovali o zásadách zdravého stravování a o sezonnosti zemědělské produkce. Zemědělská produkce musí být znovu přirozená a osvobozená od aditiv a chemických konzervačních prostředků. Mezinárodní vědecká komunita nás ujišťuje, že konzumace takové produkce významně snižuje úmrtnost. Mám na mysli například extra panenský olivový olej, víno a ovoce a zejména sicilské krvavé pomeranče, které jsou ve světě jedinečné pro svůj pigment, který je bohatý na antioxidanty.

Závěrem zmíním, že doufám, že tento cíl můžeme sdílet s ostatními středomořskými zeměmi a vzhledem k tomu, že je třeba konkrétní strategie, vůdčí a prostřednické role se může ujmout jediné Komise.

Pedro Guerreiro, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Iniciativy, které se snaží podporovat a ochraňovat kultury lidí, zejména ve vztahu k potravinám, budou vítány. Příkladem je nominace na zapsání středomořské stravy jako nemateriálního kulturního dědictví lidstva, kterou v roce 2009 přezkoumá odpovědný výbor v rámci UNESCO.

Uskutečnění takového cíle může přispět k ochraně, zvýšení povědomí a propagaci stravy, která převládá ve středomořských zemích a jejíž prospěšnost pro zdraví prokázali různí odborníci na výživu a jiní specialisté. Tato strava je založena, jak zde již zaznělo, na tradičních produktech středomořského regionu jako ovoce a zelenina, olivový olej, ryby, obiloviny, ořechy, aromatické bylinky, mléčné výrobky, ovčí a kozí maso a víno.

Nicméně počet lidí, kteří udržují tyto zdravé stravovací návyky, klesá.

Proto se domníváme, že kromě jiných důležitých a nezbytných politických kroků musí být přijata účinná opatření k podpoře středomořských produktů, zejména v rámci společné zemědělské politiky a společné rybářské politiky. Taková opatření by měla být nasměrována na drobné zemědělství a rodinné zemědělství, stejně jako na rybáře z těchto regionů, aby zaručila jejich produkci. Tato opatření by měla zajistit přidanou hodnotu tradičním a řemeslným výrobkům a podpořit rozvoj místních trhů.

V zásadě jsou potřebná opatření proti rostoucímu úpadku zemědělské činnosti a snižování počtu lidí, kteří prostřednictvím svých znalostí pokračují a ochraňují výrobu těchto tradičních kvalitních produktů.

Všechny tyto případy a opatření spadají do kompetence Evropské komise.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Pane předsedající, dámy a pánové, není obvyklé, aby se v jednom tématu v pozitivním smyslu spojily zároveň tři velmi důležité problémy – zdraví, kultura a hospodářství. Středomořská strava toto splňuje.

Z hlediska zdraví se zdá, že již neexistují žádné vědecké pochyby o výhodách stravy založené na čerstvých a přírodních potravinách pro lidské zdraví. Jak již zde zaznělo, mezi tyto potraviny patří obiloviny, rýže, luštěniny, ořechy, ovoce a zelenina, častá konzumace ryb, olivového oleje jako hlavního dietního tuku a umírněná spotřeba vína.

Z kulturního hlediska jsou systémy výroby a zpracování a spotřeba těchto výrobků spojeny s děděnými technikami a tradicemi, které sahají až za domu řeckořímské kultury a které se v mnoha ohledech stále odrážejí v postupech, zvycích a technikách společenství Středomořské pánve.

Z hlediska hospodářství nadále mají velmi významný sociálně-hospodářský dopad činnosti spojené zejména se zemědělstvím, rybolovem a s odvětvími venkovské turistiky, které jsou tolik důležité pro předcházení vyhladňování a pro udržování životaschopnosti venkovských a pobřežních pásem. Zároveň, a překvapivě v případě zemědělství, představují nejkonkurenčnější způsoby výroby v Evropské unii a vždy těžily i z nejmenší finanční podpory v rámci společné zemědělské politiky.

Ze všech těchto důvodů si iniciativa španělských úřadů za uznání středomořské stravy organizací UNESCO jako kulturní dědictví lidstva zaslouží vřelé přijetí a já se domnívám, že je povinností Evropské unie udělat, co je v jejích silách, aby ovlivnila toto rozhodnutí, protože nejde o zájem jedné konkrétní země nebo skupiny zemí; jedná se o zájem celé Unie.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, z obezity se stává závažný a, řekl bych, velký problém v celé Evropě, zejména mezi mladými lidmi. Odborníci tvrdí, že pokud chceme opatrovat zdraví svých dětí, nejlepším způsobem je vrátit se k tradicím středomořské kuchyně na každodenní bázi, což je jediné životní pojištění, které nemůže zasáhnout finanční krize.

Přístup Alfonsa Iaccarina, známého italského šéfkuchaře a člena odborného výboru pro uznání středomořské stravy jako nemateriálního kulturního dědictví lidstva, spočívá v návratu k přírodním, prostým potravinám a k tradici, rozmanitosti a kvalitě v přípravě jídel. Středomořská strava neznamena pouze konzumování spousty chleba a těstovin, zahrnuje také pohyb, fyzickou aktivitu a životní styl. Středomořská strava, založená na extra panenském olivovém oleji a dobrém víně, má výborný účinek na zdraví: olivový olej snižuje hladiny cholesterolu v krvi a víno, v přiměřené míře, působí jako antioxidant.

Středomořská strava pomohla Italům zlomit evropský rekord v dlouhověkosti a Itálie vykazuje nejlepší výsledky v naměřeném body mass indexu, který vyjadřuje vztah mezi výškou a váhou. Pro shrnutí: italský senát v nedávné době jednomyslně schválil dokument ve prospěch uznání středomořské stravy jako dědictví lidstva. Doufám, že Evropský parlament je stejného názoru a Komise podle toho bude jednat.

(Předsedající řečníka přerušil)

Vincenzo Lavarra (PSE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych rád vyjádřil poděkování předsedovi Výboru Parlamentu pro zemědělství a rozvoj venkova, panu Parishovi, za to, že po cenném odborném slyšení ve výboru tuto otázku prosadil.

Je nepopiratelné, že středomořská potrava je součástí historického a kulturního dědictví našeho kontinentu. Nepopiratelný je také zdravý základ této stravy. Bílá kniha Komise o obezitě určila středomořskou stravu za skvělý přírodní lék.

Příznivé účinky na zdraví byly vědecky dokázány a mají skvělou pověst v zahraničí, zejména ve Spojených státech. To znamená, že koncept středomořské stravy byl rozšířen natolik, že je narušena jeho původní podstata. Uznání organizací UNESCO by podpořilo vznik definice, která by ochránila přesnou podobu této stravy. Řekl bych panu Parishovi, že v souvislosti se specifickými typy stravy v evropské gastronomické kultuře hovoříme momentálně o středomořských potravinách, ale to jistě není jediná specifická strava z velmi bohaté evropské gastronomie.

Vy, pane komisaři, pokračujete v odhodlání svého předchůdce uznat význam této iniciativy a já vám za to děkuji. Zdůraznil jste, že nemáte rozhodovací pravomoci stran postupu UNESCO. Nicméně domnívám se, že byste mohl vydat prohlášení a podniknout diplomatické kroky...

(Předsedající řečníka přerušil)

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jsme si dobře vědomi skutečnosti, že středomořská strava může, jak potvrdily mnohé studie, pomoci v boji proti obezitě a kardiovaskulárním chorobám a obecně je v mnoha ohledech pozitivní pro lidské zdraví.

Nicméně cílem není vnucovat středomořskou stravu celé EU nebo se snažit ji upřednostňovat před jinými typy stravy, které jsou lépe uzpůsobeny nestředomořským klimatům a regionům. Naším úkolem však je chránit ji a definovat její obsah a charakter, abychom ji ochránili před nápodobami a pronikáním cizích prvků, které by mohly poškodit její pověst a hodnotu.

Proto bychom si tuto stravu měli cenit stejně jako ostatních výrazů evropské kultury, které si zaslouží ochranu a globální propagaci. V celém světě se pokoušejí tento model napodobovat, a proto je důležité definovat přesný charakter stravy a ochránit a zabránit tak, aby se celé evropské dědictví ztratilo v moři globalizace.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Středomořská strava si zaslouží ochranu a propagaci také z jiných důvodů. Dnes, ve světě, kterému vévodí potraviny ze supermarketů a rychlého občerstvení, je středomořská strava chválnou výjimkou, protože je populární a zdravá. Nevynalezli ji odborníci na výživu, je to produkt tradice staré mnoho staletí, předávané po generace.

Více než polovina obyvatel Evropské unie má nadváhu. Až 15 % je obézních. I já jsem tímto problémem zasažen. Tyto statistiky jsou alarmující. Měli bychom přijmout opatření v zájmu boje proti tomuto negativnímu trendu. Jedním ze způsobů řešení tohoto problému je propagace zdravých stravovacích návyků a právě do této kategorie nepochybně středomořská strava spadá. Vědecký výzkum prokázal, že přispívá ke snižování rizika kardiovaskulárních chorob, zejména ischemické choroby srdeční a různých druhů rakoviny, a také má příznivý vliv na průměrnou délku života.

Marios Matsakis (ALDE). – Pane předsedající, je známe, že strava významně přispívá k dobrému zdraví. Nyní existují nezpochybnitelné vědecké důkazy o tom, že středomořská strava – založená na tradičním stravování obyvatel jižních částí Evropy jako Kréta a Kypr – vede k delšímu a zdravějšímu životu, zatímco strava spočívající na Amerikou ovlivněném rychlém občerstvení – jako průmyslově zpracovávané hamburgery, chipsy a sladkosti – vede ke kratšímu životu, který je více postihován nemocemi. Dobrá strava je důležitá především pro děti. Takže, bude Komise podnikat více opatření – mnohem více – pro zajištění, aby členské státy účinně prosazovaly středomořskou stravu ve školách, ba dokonce zakáže v podobných institucích druhy stravy, u nichž je dokázáno, že poškozují zdraví dětí?

Mimochodem, pane komisaři, nepochopil jsem zcela, proč není EU členem UNESCO? Neměla by být?

(Předsedající řečníka přerušil)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, je lepší jíst zdravou stravu a vyvarovat se nemoci než podstoupit bytí tu neúčinnější moderní léčbu. Léčba, včetně komplikovaných chirurgických zákroků, kterou vyžadují pacienti s příliš vysokými hladinami cholesterolu, je také dražší než jednoduché, tradiční pokrmy. Tento přístup je citlivý, protože je založen na dobrých, vyzkoušených a testovaných tradicích. Středomořská strava nám přináší zdraví a radost ze života a také zabraňuje přílišnému zvyšování váhy. Skutečnost, že UNESCO umístilo středomořskou stravu na seznam světového dědictví, vítám.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Pane předsedající, těší mě, že tento text předložil právě Brit, pan Parish. Jen to potvrzuje, že římsí vojáci před dvěma tisíci lety udělali správně, když přišli do Velké Británie s amforou olivového oleje a vína. Z toho pak nevyhnutelně plynou dva důsledky. Že je z hlediska symboliky spíše zvláštní založit Evropský úřad pro bezpečnost potravin v Helsinkách a že je nesmyslné, aby se Evropská komise znovu nevěnovala následujícím otázkám: zaprvé, znovuzavedení pomoci pro mandlovníky, pak zastavení útoků na olivovník, zejména v Andalusii a v celé Evropě; zastavení útoků na rybáře lovící tuňáka obecného ve Středomoří a útoků na evropské vinice, kde jsou ničena vína. Osobně bych panu komisaři a panu Barrosovi navrhl, aby zorganizovali v Portugalsku velký banket a podávali sýr z ovčího mléka a víno Samos.

(Předsedající řečníka přerušil)

Vladimír Špidla, člen Komise. – Dámy a pánové, Komise na základě strategie, která je vyjádřena v bílé knize, podporuje všechny návrhy a všechny postupy, které vedou ke zdravým stravovacím návykům. Komise tyto iniciativy aktivně podporuje, avšak nemůže podporovat pouze úzce vymezenou linii stravovacích návyků již vzhledem k podstatnému rozdílu mezi jednotlivými členskými státy a mezi jednotlivými regiony stejně tak k rozdílu mezi například i jednotlivými středomořskými zeměmi. To ovšem v žádném případě neznamená, že neplatí to, co jsem uvedl ve svém úvodním projevu, že Komise podporuje návrh zaznamenat středomořskou dietu jakožto lidské kulturní dědictví. Postupujeme tímto směrem, je samozřejmě jasné, že i když nejsme členem UNESCO, jistě existují způsoby, kterým pozici tohoto návrhu posílit.

Dámy a pánové, dovolu mi, abych zareagoval jenom na jedno vystoupení, se kterým zásadně nesouhlasím. Nevidím žádný důvod pro to, abychom přehodnocovali umístění agentury ve Finsku. Nepochybují o tom, že lidé na tom místě, kteří jsou kolem agentury sdruženi, jsou schopni v plném rozsahu a do hloubky hájit a plnit mandát, který je agentuře určen. Myslím si, že tato lokalizace byla správným a odůvodněným rozhodnutím.

Předsedající. – Nevím, zda jsou velké rozdíly mezi jednotlivými členskými státy nebo skupinami, ale jisté je, že v rozpravě, kterou jsme vedli zde, nebyl žádný rozdíl zaznamenán; jsem přesvědčen, že všichni, od Německa po Polsko, od Spojeného království po Portugalsko, Španělsko nebo Kypr, ukázali značnou jednotnost v podpoře iniciativy.

Velmi vám všem děkuji. Nyní na pár minut zasedání přerušíme. Podařilo se nám dokončit debatu včas a hlavně v klidné atmosféře, která je třeba, abychom si mohli vzájemně naslouchat. To je dobrý začátek roku našich plenárních zasedání. Zasedání bude znovu zahájeno ve 12 hodin pro zahájení hlasování.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:50 a znovu zahájeno ve 12:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

Francis Wurtz (GUE/NGL). – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, bohužel vás musím informovat, že jsme právě zjistili, že sídlo Organizace spojených národů odpovědné za pomoc uprchlíkům v Gaze bylo zasaženo střelami vypálenými z izraelských tanků. Tři lidé byli zraněni a OSN se rozhodla zastavit všechny své operace.

Vzhledem k hlasování, které se brzy uskuteční, se domnívám, že byste všichni měli být o této skutečnosti informováni.

(Potlesk)

Předseda. – Mnohokrát vám děkuji za tuto informaci, pane Wurtzi. Je-li to pravda, pak je hlasování, k němuž se právě chystáme, o to naléhavější.

4. Sdělení společných postojů Rady: viz zápis

5. Obnovení vysílání televize NTDTV v Číně prostřednictvím satelitní služby Eutelsat (písemné prohlášení)

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, děkuji vám jménem těch, kdo tuto iniciativu podpořili. Rád bych poděkoval těm více než 440 poslancům, kteří přidali své podpisy. Tento Parlament žádá Eutelsat o obnovení vysílání televize NTDTV v Číně: svoboda získávat informace a znalosti je základním právem. Tento Parlament dokazuje, stejně jako v případě Sacharovovy ceny, Chu Ťie a pozvání dalajlamy, že pokud kritizujeme Čínu nebo EU kvůli lidským právům, děláme to v zájmu podpory svobody čínského lidu.

6. Hlasování

Předseda. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

6.1. Rozpočtová kontrola fondů EU určených Afghánistánu (A6-0488/2008, Véronique Mathieu) (hlasování)

6.2. Provedení ve vnitrostátním právu a uplatňování směrnice 2007/72/ES týkající se zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky (A6-0491/2008, Teresa Riera Madurell) (hlasování)

6.3. Situace na Blízkém východě/Gaza (hlasování)

– Před hlasováním:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Pane předsedající, jsem vám zavázán za předání slova. S vaším svolením a se svolením kolegů poslanců bych rád učinil dvě poznámky, z nichž první se bude týkat usnesení, o němž budeme hlasovat, a druhá bude osobní prohlášení ohledně jednoho člena této sněmovny.

Co se týče usnesení, má skupina na toto téma včera znovu diskutovala. Diskuse byla velmi podrobná a velmi vášnivá, ale také velmi podnětná. Jsem přesvědčen, že dnes, když se připravujeme k hlasování, jsme všichni otřeseni tím, co nám právě oznámil pan Wurtz. Když se ozbrojené konflikty vyhroťí natolik, že ani mezinárodní instituce již nejsou v bezpečí, pak je situace nesmírně vážná. V tomto případě musí být zejména Izrael vyzván k respektování orgánů mezinárodního společenství, protože v opačném případě by byla ohrožena humanitární infrastruktura, což nepochybně není v souladu s mezinárodním právem.

Nicméně jsme se rozhodli podpořit toto usnesení, protože se – na základě včerejší dlouhé diskuse – domníváme, že je správné a nutné přijmout jej nyní a že je nezbytné, abychom za nás, za Evropský parlament jako instituci, takové signály vysílali. Jedna věc je však jistá, tedy to, že když se násilí vystupňuje natolik, že neušetří ani školy a školky, není to záležitost k politování, ale k nejprísnejšímu odsouzení. Přestože to není obsaženo v usnesení,

(Hlasitý potlesk)

chceme to zde zdůraznit, protože se domníváme, že toto přesvědčení odráží pocity mnoha našich kolegů poslanců, včetně poslanců z jiných skupin.

Dovolte mi, abych dnes řekl několik slov o našem kolegovi, který po celou svou politickou kariéru významně přispíval k míru ve světě a v Evropské unii. Toto je poslední plenární zasedání, které můj kolega pan Rocard navštíví. Pro nás ve skupině socialistů v Evropském parlamentu, ale věřím, že pro nás všechny...

(Potlesk vestoje)

Předseda. – Mnohokrát vám děkuji, pane Schulzi. Vzhledem k tomu, že jsem se včera nemohl kvůli návštěvě předsedy Rady, českého premiéra Mirka Topolánka, zúčastnit oslavy, rád bych panu Rocardovi řekl následující. Pane Rocard, rád bych vám vyjádřil své přátelství a hlubokou úctu k vám a popřál vám štěstí a úspěch ve všech vašich budoucích plánech. Doufám, že se budeme i nadále často setkávat a chci vám poděkovat za váš významný příspěvek evropské integraci. Máte mé upřímné díky, pane Rocard!

(Hlasitý potlesk)

– Před hlasováním – týká se odstavce 3:

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, ve shodě s mou skupinou i s ostatními skupinami chci navrhnout následující změnu:

Nahradit frázi „zvláštní odpovědnost“ frází „významnou roli“, takže konečné znění bude: „což znamená významnou roli pro Egypt“.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

Předseda. – Dámy a pánové, rád bych vás informoval, že se z titulu mé funkce předsedy parlamentního shromáždění EU-Středomoří (EMPA) pokusím v úřadu EMPA dosáhnout podobného rozhodnutí, jakého právě dosáhla tato sněmovna.

(Potlesk)

6.4. Situace v Africkém rohu (hlasování)

– Před hlasováním:

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Ráda bych navrhla zařazení nového odstavce před odstavcem 1, který zní takto:

„Konstatuje, že současná situace v zemích Afrického rohu není v souladu se základními prvky spolupráce stanovenými v článku 9 Dohody z Cotonou.“

Toto je věta, jež byla obsažena ve zprávě, kterou nám nedávno dali tři naši kolegové, kteří region navštívili.

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat)

6.5. Strategie Evropské unie ve vztahu k Bělorusku (hlasování)

– Před hlasováním – týká se odstavce 9:

Jan Marinus Wiersma (PSE). - Navrhujeme odstranit poslední větu odstavce 9, která zní: „vyzývá běloruské úřady k ukončení vydávání výjezdních víz svým občanům, zejména dětem a studentům“. Chceme tuto větu vyškrtnout, protože úřady již tento systém výjezdních víz zrušily, takže je neaktuální.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

6.6. 11. červenec jako den vzpomínky na oběti masakru ve Srebrenici (hlasování)

– Před hlasováním – týká se odstavce 3:

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, všichni souhlasili s dodatkem k odstavci 3. Rádi bychom k tomuto odstavci přidali následující frázi, která se týká činnosti Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii v Haagu:

„opakuje v tomto ohledu, že je třeba věnovat zvýšenou pozornost trestním procesům na domácí úrovni;“.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

7. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- Zpráva paní Rieraové Madurellové (A6-0491/2008)

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, oblast rovnosti příjmů a rovnosti pohlaví je v Evropské unii možná vrcholným příkladem justičního aktivismu, kdy Smlouva říká jedno, a Evropský soud to pak obšírným a tvůrčím způsobem vykládá.

Římská smlouva obsahuje na toto téma jednu větu, o níž byste řekli, že je snadno srozumitelná: „Muži a ženy dostanou stejnou odměnu za stejnou práci.“ Ale v řadě sporných rozsudků – Defrenne v. Sabena, Barber v. Guardian Royal Exchange a další – byla tato definice postupně rozšířena, nejprve na nárok na dovolenou a důchody a tak dále pak na práci stejné hodnoty.

Není vůbec jasné, jak má zaměstnavatel posoudit práci stejné hodnoty, jestli má například počítat s dostupností vhodně kvalifikovaných uchazečů. Má připomínka ve skutečnosti nesouvisí s rovností pohlaví, souvisí se spravedlností členských států, které se domnívají, že podepsaly jednu Smlouvu, a potom zjišťují, že soudci ji u soudů vykládají a dávají jí smysl, který rozhodně nemohla původně mít.

Dříve než prostřednictvím Lisabonské smlouvy otevřeme dveře hromadným novým rozšiřováním, měli bychom to předložit k referendu. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, nemohu se ztotožnit se zprávou paní Rierové Madurellové, a to nikoli proto, že jsem proti zásadě rovnosti pohlaví. Samozřejmě právě naopak, ale problém této zprávy, stejně jako vlastně všech zpráv v této politicky korektní sněmovně, je její povýšený tón. Jak by někdo mohl schvalovat například obrácení důkazního břemene, přestože klíčovou zásadou právního řádu je, že lidé by měli být usvědčováni z viny, nikoli z nevin?

Proč jsou podniky zatěžovány každoroční povinností předkládat obchodní plán pro rovnost pohlaví? Je velmi ponižující zatěžovat podniky byrokratickými nesmysly jen pro vynucování několika zásad, které jsou všeobecně přijímány, ale nejsou vždy snadno proveditelné v praxi. Jak můžeme nutit podnik, aby přijímal stejný počet mužů a žen, místo aby sledoval, kdo je pro konkrétní práci vhodnější?

- Návrh usnesení B6-0051/2009 (Situace na Blízkém východě/Gaza)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Hlasovala jsem ve prospěch usnesení o situaci v pásmu Gazy, protože zahrnuje mnoho věcí, které jsou důležité pro obyvatele Litvy, kteří mě sem do Parlamentu vyslali.

Nejdůležitější z nich je okamžité a trvalé zastavení palby. Statistiky, které včera zveřejnily světové zpravodajské agentury, jsou děsivé – více než 1 000 mrtvých, stovky zraněných, zmrzačených, plačících dětí. To nesmí pokračovat.

Pro mě jako členku podvýboru Evropského parlamentu pro lidská práva je porušování lidských práv a humanitární situace v Gaze obzvláště významné. Neměly by být žádné překážky pro humanitární pomoc. Pomoc se musí dostat těm, kterým byla určena a kteří ji potřebují nejvíce – civilním občanům.

Vítám toto usnesení Evropského parlamentu. Bylo již velmi nutné. Evropský parlament nikdy nemlčí a nesmí mlčet, když lidé umírají.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, je zřejmě zbytečné schvalovat tento návrh usnesení o Gaze, který samozřejmě schvaluji, protože dosud přes hluk a hřmot palby raket, střel a výkřiků mužů, žen a dětí, kteří byli zraněni a kteří v tomto regionu zemřeli, nebylo slyšet. Ale dnes se může stát, že se posuneme blíže k zastavení palby v regionu, což by bylo velmi žádoucí.

V tomto ohledu podporujeme snahy Egypta zprostředkovat zastavení palby. Zatímco Egypt a arabští představitelé mohou využít vlivu na Hamás, pokud jde o Izrael, domnívám se, že tento vliv nesou Spojené státy, i když doufám, že tento návrh usnesení, který měl dnes v Parlamentu významnou podporu, přinese zesílení tlaku na okamžitou a účinnou humanitární pomoc, na zastavení palby a na trvalý mír v regionu.

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, předně jsem byl potěšen, že nebyla podniknuta žádná opatření proti poslancům, kteří se rozhodli během tohoto hlasování demonstrovat s plakáty „Zastavte válku“ a palestinskými vlajkami. Doufám, že jsme tak nastavili precedens, že na rozdíl od těch, kteří demonstrovali za referendum, uznáváme právo na klidné vyjádření názoru vhodným způsobem, jako součást demokratického procesu.

I já, stejně jako všichni ostatní zde ve sněmovně, jsem zděšen tím, co se děje na Blízkém východě. Poražená není jedna nebo druhá strana, ale lidé dobré vůle v celém regionu. Rodiny v Gaze se snaží v klidu vychovávat své děti, které žijí vyděšené v pekle, jež rozpoutaly odpálené rakety. Žijí tam Izraelci, kteří chápou, že jednoho dne bude jejich sousedem nezávislá Palestina a že takovéto činy pravděpodobně nepřispějí k tomu, aby to byl laskavý soused. Ale za současných okolností nechce nikdo těmto hlasům naslouchat.

Rád bych jen vyjádřil své rozpaky nad tím, jak usnesení trvá na proporcionalitě. Nejsem si jist, co proporcionalita znamená. Byli by kritici izraelské vlády spokojenější, kdyby posílala stejné množství raket náhodně na gazské vesnice? Vidím, že zvedáte kladívko, tak jen řeknu, že doufám, že brzy bude vyjednáno zastavení palby a že se budeme moci vrátit k rozhovorům a k hledání mírového řešení.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, rád bych poděkoval úřadujícímu předsedovi Rady, českému ministru zahraničí Karlu Schwarzenbergovi, a komisaře pro vnější vztahy a evropskou politiku sousedství Benitě Ferrerové-Waldnerové za účast v naší včerejší rozpravě a také mým kolegům poslancům za dnešní hlasování, které bylo téměř jednomyslné.

EU je mnohem více sjednocená, než lidé tvrdí. Pokud taková zůstane, můžeme něčeho na Blízkém východě dosáhnout, a tak musíme pokračovat v nastoleném směru.

Jednotlivé složky jsou zjevné: „ano“ právu Izraele na existenci, „ne“ válce a krveprolití, „ne“ vystřelování raket ze strany Hamásu, „ne“ terorismu Hamásu a rozhodně „ano“ vyjednáváním o jablku sváru, včetně problému osadníků, protože právě ten, spolu s nepřijatelným terorismem ze strany Hamásu, je jádrem celé věci.

Základní složky jsou tedy před námi, takže úkolem EU je sunout věci energicky a rozhodně dopředu, místo upadnutí do nejednotného diskutování, k čemuž bohužel v posledních letech v záležitosti politiky pro Blízký východ docházelo.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, domnívám se, že všichni v Evropské unii a Evropském parlamentu chceme pro ten region dosáhnout míru – míru a zastavení palby. Kromě toho, abychom dosáhli zastavení palby, je třeba vynaložit ohromné úsilí k zajištění úplného odzbrojení teroristické organizace Hamás.

Podle mého názoru se v tomto návrhu usnesení mohla více zdůraznit povaha Hamásu jako teroristické organizace, ale vím, že když se sestavuje takový kompromis, může být těžké dopět k závěru. V každém případě je třeba, abychom my jako Evropané zůstali nestranní a objektivní, a hlavně musíme vždy prosazovat zásady demokracie, lidských práv a svobodu projevu a za všech okolností vzdorovat teroru. To je ze všeho nejdůležitější. Také musíme mít na paměti, že to vše začalo teroristickým útokem a my teď musíme prvek teroru vymýtit.

Kristian Vigenin (PSE). – Pane předsedající, těší mě, že náš Parlament přijal toto usnesení s tak působivým výsledkem – nikdo nehlasoval proti. My, a já osobně, jsme podpořili toto usnesení, protože Evropský parlament musí mít jasný postoj a nalézt společný zájem, přestože usnesení, které jsme dnes přijali, neodpovídá plně postojům socialistické skupiny.

Dovolte, abych zopakoval, že socialistická skupina je hluboce pobouřena násilím v pásnu Gazy, následky nepřiměřeného využití síly izraelskou armádou a eskalací bojů, která má na svědomí mnoho stovek obětí – většinou civilistů, včetně dětí – a že hluboce litujeme, že byly zasaženy civilisté a OSN.

Znovu zdůrazňujeme, že jakékoli zlepšení politických vztahů mezi EU a Izraelem musí být důrazně podmíněno respektováním mezinárodního humanitárního práva, skutečným závazkem k úplnému mírovému urovnání, ukončením humanitární krize v Gaze a okupovaných palestinských územích a respektováním plného provádění Prozatímní dohody o přidružení uzavřené mezi ES a OOP.

- Zpráva paní Rieraové Madurellové (A6-0491/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, chtěla bych pouze něco objasnit, protože v ústním vysvětlení hlasování jeden z mých kolegů poslanců tvrdil, že usnesení obsahuje něco, co neobsahuje. Odstranili jsme všechny závazky, všechny požadavky ze zprávy, která byla přijata Výborem pro práva žen a rovnost pohlaví. Předložili jsme společné usnesení a já doufám, že kolega poslanec nemá nic proti upozorňování na potřebu podpory sociálního dialogu mezi sociálními partnery, aby mohla být uplatňována zásada rovnosti, nebo proti vyzývání členských států, aby vybízely zaměstnavatele, aby pravidelně dodávali svým zaměstnancům a jejich zástupcům informace ohledně plnění zásady rovnosti. Tudíž nic z toho, co bylo kritizováno, se již v usnesení nevyskytuje, což jsem chtěla objasnit.

- Návrh usnesení RC-B6-0028/2009 (Bělorusko)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Hlasovala jsem ve prospěch našeho usnesení o strategii Evropské unie ve vztahu k Bělorusku. Jsem přesvědčena, že dokument dokonale odráží změny, které se v této zemi za posledních šest měsíců udály a které je třeba zhodnotit.

Samozřejmě, jedna vlaštovka jaro nedělá, ale Bělorusko je velký a důležitý stát, soused Evropské unie, a nás nepochybně těší veškeré pozitivní změny. Propuštění politických vězňů, zrušení některých omezení svobody tisku a dialog s Evropskou unií o energii, environmentálních a dalších záležitostech, to jsou pozitivní změny.

Dnes bych ráda vyjádřila své přesvědčení, že přišel čas, aby delegace Evropského parlamentu navštívila Bělorusko, a toto usnesení o této důležité záležitosti jasně hovoří. Doufám, že se blíží doba, kdy Bělorusko bude schopno využít pozitivních příležitostí, které mu nabízí evropská politika sousedství. Jen se nesmíme zastavit na půli cesty: a to platí jak pro Bělorusko, tak pro Evropskou unii.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem proti usnesení, přestože obsahovalo vyvážené a přijatelné části. Domnívám se, že již neexistují dostatečné důvody pro udržování systému sankcí v jednání s Běloruskem. Co se týče hospodářských a politických svobod a svobody vyznání, je to země, která téměř úplně vyhovuje zásadám svobody, v něž my věříme.

Domnívám se, že je nezbytné spíše navázat s Běloruskem skutečné, řádné vztahy, abychom tuto zemi mohli začlenit do Evropy, a to zejména v době, kdy potřebujeme uvolnit vztahy s Ruskem. Bělorusko by mohlo být skvělým mostem mezi Evropou a Ruskem a já se domnívám, že namísto hrozících sankcí by s touto zemí měly být navazány skutečné, prospěšné vztahy.

Písemná vysvětlení hlasování

- Zpráva paní Mathieuové (A6-0488/2008)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE), písemně. ? (LT) Hlasovala jsem ve prospěch zprávy o finanční kontrole rozpočtových fondů EU přidělovaných Afghánistánu a usnesení Evropského parlamentu na toto téma, které připravila má kolegyně Véronique Mathieuová.

Jde o vyčerpávající, dobře připravený dokument, v němž poskytují svá stanoviska tři výbory Evropského parlamentu, včetně Rozpočtového výboru, jehož stanovisko jsem připravovala já.

Znovu bych ráda upozornila na nejdůležitější věci, na nichž závisí výsledky naší pomoci Afghánistánu. Mezi ty patří zejména koordinace finanční pomoci, a to nejen mezi členskými státy EU a Evropskou komisí, ale také mezi členskými státy vzájemně, stejně jako koordinace s ostatními dárci.

Zadruhé bych ráda zdůraznila význam priorit. Jsem přesvědčena, že rozvoj infrastruktury, podpora alternativních zdrojů obživy, která by pomohla snížit chudobu a nahradit výrobu opia jinými, alternativními činnostmi, a konečně zdravotnické a vzdělávací orgány by měly být na seznamu priorit EU.

Robert Atkins (PPE-DE), písemně. – Já a mí britští konzervativní kolegové plně podporujeme snahy EU a mezinárodního společenství prosazovat mír, demokracii a prosperitu pro lid Afghánistánu. Budoucí stabilita Afghánistánu je stěžejním zájmem pro bezpečnost členských států EU i mimo ně.

Podporujeme financování rozvoje a prosazování řádné správy věcí veřejných v Afghánistánu, ale zároveň jsme přesvědčeni, že tyto finance musí být účinně monitorovány. Velmi důležitá je transparentnost v používání peněz daňových poplatníků a každý důkaz o zpronevěře nebo špatném využití musí být náležitě prověřen.

Chceme objasnit, že naše podpora této zprávě v žádném případě neznamena uznání Lisabonské smlouvy, která je zmíněna v 11. bodu zprávy. My jsme obecně proti Lisabonské smlouvě.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy, kterou vypracovala Véronique Mathieuová, o rozpočtové kontrole fondů EU v Afghánistánu. Je to promyšlená zpráva velkého významu, protože úspěch finančních, politických, občanských a vojenských snah stabilizovat Afghánistán je pro EU a celý demokratický svět obzvláště důležitý.

Rumunsko k těmto mezinárodním snahám v Afghánistánu přispívá 721 vojáků jako součást mise ISAF (pod záštitou NATO) a 57 vojáků účastnicími se operace *Trvalá svoboda* (typ koaliční mise). Během těchto misí bylo několik rumunských vojáků zabito nebo zraněno, což způsobilo zármutek jejich rodinám a rumunské společnosti. Nechceme, aby jejich obětí byla zbytečná. Chceme, aby rumunský finanční, vojenský a lidský příspěvek k evropským a mezinárodním snahám vedl k dlouhodobé stabilitě v Afghánistánu a k odstranění teroristických rizikových oblastí.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy, protože je třeba, aby Komise zvýšila zdroje přidělované na boj proti obchodování s drogami.

Pomoc, kterou EU udělila v období 2004–2007, se skládá z přímé a nepřímé pomoci. Mezi lety 2002 a 2007 tvořila přímá pomoc Společenství 70 % (970 milionů EUR) z celkové pomoci Společenství, zatímco nepřímá pomoc Společenství, spravovaná mezinárodními organizacemi, tvořila 30 % pomoci Společenství (422 milionů EUR).

Nicméně je třeba uznat, že zde byla nedostatečná koordinace na mezinárodní úrovni mezi dárcovskými zeměmi. Tato situace je patrná také mezi různými členskými státy Evropské unie a Komisí v době, kdy mohly hrát sjednocující roli. Jejím přímým důsledkem je, že poměr náklady/účinnost je mnohem nižší, než by měl být, a existuje názor, že afghánské obyvatelstvo by mohlo mnohem více těžit z mezinárodních fondů a fondů Společenství přidělovaných této zemi.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) EU je jedním z největších dárců rozvojové a humanitární pomoci Afghánistánu. Mezi lety 2002 a 2007 Evropská komise této zemi přidělila pomoc v celkové hodnotě 1 400 000 000 EUR.

Toto je vynikající zpráva, protože je založena na správných údajích a přináší několik rozumných doporučení. Například že kontroly fondů EU se musí rozšířit a musí se podniknout více razantních kroků pro vyřešení přebujelé korupce v této zemi. (Vlastně, nevztahuje se toto ke všem rozvojovým zemím, které přijímají naši pomoc?)

Evropský parlament také prosazuje více rozvojové podpory a posílení delegace Komise v Kábulu, aby mohla být provedena nezbytná ověření, audity a kontroly.

Pokud se Afghánistán zapojí do boje proti terorismu, další rozpočtové pomoci budou velmi vítané.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Obsah zprávy o rozpočtové kontrole fondů EU v Afghánistánu znovu ukazuje, že intervenční opatření Západu v těchto regionech nic nezměnilo. Naše přítomnost jen protahuje válku a utrpení, místo aby je ukončila.

Hovořit o demokracii a rovnosti pohlaví v zemi, kde zvyky někdy hraničí s barbarstvím, je typické pro blaženou nevědomost ultra Evropanů, kteří se stále raději zapojují do mezinárodních problémů, než by řešili problémy Evropy.

Etnické skupiny v Afghánistánu, kde zuří války po celá staletí, se nikdy nesmíří s žádnou zahraniční okupací, jakkoli může být „humanitární“. Tím dochází pouze k posílení postavení Talibanu a dalších extremistických frakcí a nikoli k umožnění silné a schopné legitimní moci, která by se objevila a stabilizovala zemi.

Evropané se musí z afghánského vosího hnízda co nejrychleji stáhnout.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Pane předsedající, hlasuji ve prospěch přijetí zprávy o realizování fondů Společenství v Afghánistánu (2008/2152(INI)).

Paní Mathieuová správně poukazuje na to, že sociální ukazatele Afghánistánu jsou dramaticky nízké. Panuje zde neustálý konflikt nebo válka stejně jako kmenové a mezinárodní střety, obchod s drogami a korupce. Výsledkem je, že Afghánistán potřebuje mezinárodní pomoc.

Rád bych vyjádřil podporu pro pomoc Afghánistánu. Vítám dlouhodobý závazek k opatřením zacíleným na poskytování podpory této zemi a domnívám se, že priority popsané ve strategickém dokumentu Komise pro Afghánistán na období 2007–2013 uspokojí požadavky afghánské společnosti.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Evropská unie je v Afghánistánu jedním z hlavních dárců a přispívá ke stabilizaci a zlepšení bezpečnostní situace v oblasti, a to s hmatatelnými výsledky, jako je zvýšení průměrné délky života.

Je třeba, aby EU pokračovala v poskytování podpory Afghánistánu. Nicméně nemůže přehlížet přehnané výdaje peněz přidělovaných z rozpočtu Společenství, které nakonec jdou z kapes daňových poplatníků. Proto se domnívám, že tato zpráva je vítaným nástrojem pro zefektivnění přidělování pomoci EU do Afghánistánu a pro maximalizování finančního účinku fondů. V tomto smyslu jsou koordinování, kontrola a rozvoj fondů přidělovaným na pomoc Afghánistánu třemi prvky napomáhající k dosažení cílů, na které jsou tyto peníze určeny.

Navrhovaná zpráva shrnuje několik problémů, které souvisejí s poskytováním fondů EU Afghánistánu, a předkládá několik schůdných doporučení. Rád bych vyjádřil podporu této zprávě a doufám, že bude následována řadou konkrétních opatření s cílem posílit vliv použitých fondů EU a zajistit přísnější kontrolu nad jejich investováním. Zároveň vzhledem k současné hospodářské situaci ve většině našich zemí se domnívám, že je povinností EP jako entity s rozpočtovými funkcemi v Evropské unii zajistit maximální účinnost při využívání veřejných peněz.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem ve prospěch zprávy paní Mathieuové o rozpočtové kontrole fondů EU v Afghánistánu.

Zpráva poskytuje velmi jasné závěry ohledně výsledků dosažených prostřednictvím pomoci Společenství od podepsání dohody do současnosti: přestože mohly být dalekosáhlejší, jsou to výsledky pozitivní a pozoruhodné. Mám na mysli především snížení četnosti dětské úmrtnosti, zlepšení přístupu k základní zdravotní péči a významný nárůst počtu dětí navštěvujících školu. Také se připojuji k paní zpravodajce v názoru, že bychom se měli více snažit o zlepšení koordinace mezi Společenstvím a mezinárodními dárci, abychom zabránili zdvojení a možným zdrojům korupce v zemi.

Kromě toho je víc než kdy jindy důležité, aby tam, kde je nabízena finanční pomoc zemi těžce stíženou sociálními a politickými problémy, byl systém účinný; jinak je riziko, že se situace spíše zhorší, než aby se zlepšila. Z toho důvodu doufám, že systém kontroly, zejména *ex-ante*, bude vylepšen a uplatňován uceleněji, než tomu bylo doposud.

- Zpráva paní Rieraové Madurellové (A6-0491/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), písemně. – Já a mí britští konzervativní kolegové plně podporujeme zásadu rovného zacházení pro muže a ženy ve všech aspektech života, včetně přístupu k zaměstnání, odborné přípravě a pracovnímu postupu a pracovních podmínkách.

Nicméně se domníváme, že těmto záležitostem se mají věnovat především členské státy, a nikoli Evropská unie. Proto jsme se rozhodli zdržet se hlasování o této zprávě.

Gerard Batten, Godfrey Bloom, Derek Roland Clark, Nigel Farage, Michael Henry Nattrass a John Whittaker (IND/DEM), písemně. – Strana UKIP plně podporuje rovnost mužů a žen. Nicméně Spojené království již má právní předpisy pro rovnoprávnost a může je měnit, jak a kdy náš parlament a lidé vyžadují. Proto jsou další právní předpisy a byrokracie uvalená ze strany EU zbytečná. Kromě toho EU je nedemokratický a nedostatečně bezpečný strážce práv kohokoli, včetně právě žen.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti této politicky korektní zprávě – již xté v řadě –, která nám byla zde v Parlamentu předložena ke schválení. Předně bych rád zdůraznil, že vzhledem k tomu, že rovnost pohlaví je již mnoho let v EU zavedena, je tato zpráva naprosto zbytečná. Kromě toho mám námitky vůči obrácení důkazního břemene, které tato zpráva schvaluje (odstavec 20) a které se nehodí žádné zemi s právním řádem, zatímco organizacím, které jsou požádány o vypracování této směrnice, je poskytována naprostá všemocnost (odstavec 19).

Skutečnost, že členské státy budou nuceny vyžadovat po podnicích, aby vytvářely roční obchodní plány pro rovnost pohlaví a zajišťovaly vyvážené rozdělování obou pohlaví v představenstvu podniků, zcela odporuje svobodě vedení podniku. Pro podniky potýkající se s nesnáze způsobenými finanční krizí by se další administrativa, kterou by tento požadavek znamenal, mohla ukázat jako ničivá. Na volném trhu zdravých podniků bude vždy, jak jsme již mnohokrát viděli, vítězit kvalita, ať se jedná o muže či ženu.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), písemně. – (RO) V současné hospodářské krizi patří ženy mezi ty, které nejvíce postihla nezaměstnanost nebo snižování mezd. Na evropské úrovni je třeba, aby členské státy prováděly nařízení směrnice 2002/73/ES a Evropská komise tato opatření monitorovala a pravidelně informovala Evropský parlament.

Jak naznačuje také zpráva paní Madurellové, jedním z největších problémů v boji proti diskriminaci pohlaví na trhu práce je také nedostatek informací o právech, která mají oběti diskriminace. Za to nesou odpovědnost společně členské státy, evropské orgány, stejně jako Evropský institut pro rovnost pohlaví a zaměstnavatelé. Důležitou úlohu zde zastávají také organizace občanské společnosti. Ty mohou k vyvážení nedostatečné aktivity na vnitrostátní nebo evropské úrovni používat informační kampaně a zprávy o sledování.

Komise je povinna sledovat, zda členské státy přijímají opatření zaměřená na vytvoření rovnováhy mezi prací a soukromým životem, snižování rozdílů ve výši mezd mezi ženami a muži, stejně jako na poskytnutí ženám přístup na manažerské posty. V Rumunsku nám pomohla zavést institucionální systém zaručující, že „práva pro muže znamenají také práva pro ženy“.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem ve prospěch zprávy paní Rieraové Madurellové o provedení a uplatňování směrnice 2002/73/ES o provádění zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky, protože považuji za důležité uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy v záležitostech obsažených v této směrnici.

Z různých chyb v provádění směrnice bych vyzdvihla skutečnost, že právní předpisy různých členských států se nezmiňují konkrétně o diskriminaci pohlaví. Jak zmiňuje paní zpravodajka, rozdíl ve výši mezd zůstává velký, přičemž ženy dostávají mzdy, které jsou v průměru o 15 % nižší než mzdy mužů. Tento rozdíl se mezi lety 2000 a 2006 snížil, ale jen o 1 %. V souvislosti s Lisabonskou strategií je nezbytné, aby se tento *status quo* změnil, a proto souhlasím s paní zpravodajkou ohledně toho, že je důležité doporučit Evropské komisi, aby aktivně kontrolovala provádění směrnice a s nimi plnění vnitrostátních právních předpisů.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy paní Madurellové o rovném zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání. Rovné zacházení, bez ohledu na pohlaví, rasu, vyznání atd. je základním lidským právem. Samozřejmě nemůžeme zapomínat na přirozené biologické rozdíly, které existují mezi muži a ženami.

Podle mého názoru automatické plošné uplatňování politiky vyváženosti pohlaví 50/50 není skutečnou známkou toho, že nám jde o rovnost pohlaví. V případech fyzicky náročných zaměstnání, jako je hornictví, práce v ocelárnách atd., vede tento přístup k absurdním situacím, stejně jako v případech zdravotních sester nebo učitelů. Stejně tak nemůžeme nutit děvčata, aby se věnovala studiu technických oborů, jen aby byla zachována vyváženost 50/50. Mezi základní problémy patří přístup ke vzdělání na všech úrovních, naplňování manažerských funkcí (včetně funkcí v politických institucích), provádění zásady „stejná odměna za rovnocennou práci“, dostatečný přístup k sociálnímu zabezpečení a příspěvkům, stejně jako ke zdravotní péči (s přihlédnutím k mateřské dovolené). Důležitou roli by v této oblasti měly hrát odborové organizace. Je to důležitá otázka jak na místní, regionální a vnitrostátní úrovni, tak na úrovni institucí Evropské unie.

Rád bych využil této příležitosti a upozornil vás na soudní rozhodnutí, která diskriminují muže tím, že téměř vždy v rozvodových řízeních automaticky svěří ženám opatrovnictví dětí.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy paní Rieraové Madurellové o provedení směrnice o rovném zacházení.

Podle mého názoru je nejvyšší čas, aby se ženám dostalo rovnocenného zacházení jako mužům, a to ve všech ohledech, nejen v některých.

Nelze říci – ani zdaleka –, že existují rovné příležitosti v přístupu ke kariéře nebo dennímu pracovnímu životu. Co se týče rozdílů v příjmech mezi pohlavími, v některých členských státech se velmi vážavě zmenšují, zatímco v jiných se dokonce znovu zvětšují.

Provádění této směrnice je pro mě obzvláště důležité kvůli těmto zjevným křivdám a zejména proto, že jako rodinný typ člověka si žen velmi cením a vážím.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (FR) Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví je znepokojen ohledně vymáhání směrnice o provádění zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky.

Vzhledem k tomu, že neexistuje zpráva Evropské komise, náš výbor provedl vlastní průzkum mezi vnitrostátními parlamenty a organizacemi pro rovnoprávnost. Rozeslali jsme výzvu dopisem 22 členským státům. V 15 členských státech byly některé definice provedeny nesprávně. Do 5. října 2008 mělo Komisi uvědomit o opatřeních přijatých pro provedení směrnice.

Naše zpráva z vlastní iniciativy je výstražným zvoněním a varováním pro členské státy. Ve výboru bohužel zazněla přehnaná prohlášení a tvrzení. Proto jsem předložila alternativní usnesení.

Dokázali jsme se shodnout na společném usnesení, pro které jsem hlasovala, přičemž očekávám zprávu o provádění, kterou obdržíme v první polovině roku 2009. To umožní, aby byla provedena podrobná analýza, takže mohou být určena následná opatření nezbytná pro zajištění souladu se Smlouvou a právními předpisy v oblasti rovného zacházení a příležitostí pro muže a ženy.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Diskriminace a obtěžování nemají ve svobodné společnosti místo. Tato zpráva nám připomíná děsivou skutečnost, že mnohé členské státy mají před sebou stále dlouhou cestu, než učiní muže a ženy rovnocennými v životě a zaměstnání. Nicméně odpovědnost například za boj proti křivdám na trhu práce nespočívá na orgánech EU, ale je, a měla by zůstat, záležitostí odpovědných občanů a jejich politických a odborových zástupců v členských státech. Naprosto nesouhlasím s texty, které se snaží používat tyto křivdy jako argumenty pro supranacionalismus na úkor sebeurčení členských států. Zvyšování odstupů mezi těmi, kteří vládnou, a těmi, komu vládnou, není cesta ke svobodné společnosti založené na zásadě rovnosti všech lidí.

Hlavním cílem zprávy ovšem je ukázat, jak diskriminace a obtěžování mohou zničit příležitosti lidí v životě a vyhlídky na pevnější postavení. To je natolik důležité, že jsem se navzdory všem výhradám rozhodl hlasovat ve prospěch alternativního návrhu usnesení.

Iosif Matula (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy o provádění zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky.

Přestože rovnost pohlaví je v Evropské unii základním právem, oficiální statistiky ukazují, že stále existují rozdíly z hlediska zaměstnanosti, zejména v zemích, které přistoupily k Evropské unii v nedávné době.

Vzhledem k tomu, že rovné zacházení pro ženy a muže je stále zásadním problémem, zasedání Evropské rady v Lisabonu v březnu 2000 určilo pro Evropskou unii cíl zvýšit do roku 2010 zaměstnanost žen na více než 60 %, což je třeba v nových členských státech bedlivě sledovat.

Domnívám se, že v době, kdy je třeba snažit se o změnu postoje k tomuto problému, je nezbytné, abychom prováděli evropskou směrnici a zajistili odstranění diskriminace žen na pracovním trhu.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch této zprávy, protože jsem přesvědčen, že požadavek, aby Komise bedlivě sledovala provedení směrnice 2002/73/ES a soulad s právními předpisy přijatými po jejím provedení, je oprávněný a nezbytný.

Přijetím této zprávy poskytl Evropský parlament členským státům užitečný nástroj pro upevnění vnitrostátních právních předpisů týkajících se rovného zacházení pro muže a ženy na trhu práce.

Nicméně, podle dodané statistiky je mezi zaměstnaností mužů a žen stále rozdíl 28,4 %, což poukazuje na to, že nerovnost pohlaví na trhu práce je stále problémem, který je třeba řešit.

Proto jsem přesvědčen, že členské státy se musí velmi snažit provádět strategie, které mají za cíl podporovat rovnost pohlaví.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, prohlašuji, že jsem hlasoval ve prospěch zprávy paní Rieraové Madurellové o provádění zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky.

Souhlasím s kolegyní poslankyní v názoru, že zásada rovnosti na pracovním trhu je stále daleko od praktického prosazení, a to navzdory snahám Evropské unie zvýšit podíl pracujících žen na základě lisabonských cílů. Shoduji se s názory paní zpravodajky ohledně provedení směrnice 2002/73/ES členskými státy a o tom, že je třeba, aby všechny členské státy zavedly nástroje, které tato směrnice poskytuje, aby posílily vnitrostátní právní předpisy pro rovné zacházení pro muže a ženy na trhu práce: rovnost pohlaví v zaměstnání není jen eticky vhodná zásada, ale je a bude také základem udržitelného, trvalého hospodářského rozvoje Evropské unie jako celku.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Rovnost mezi muži a ženami je základní zásadou Evropské unie. Je zde stále mnohé, co je třeba udělat, abychom této zásadě dostáli, a já doufám, že to pro všechny oblasti naší práce v Evropském parlamentu bude politickou prioritou. Neměl by to být jen Výbor pro práva žen, který tato témata nastoluje.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Navzdory skutečnosti, že rovnost pohlaví je základním právem, nerovnost pohlaví na trhu práce z hlediska odměn, zaměstnanosti a kvality zaměstnání, je stále zásadním problémem. Bohužel vidíme, že vyšší úroveň vzdělání nevede vždy k menším rozdílům mezi mzdami mužských a ženských pracovníků.

Zpráva paní Madurellové odhaluje nedostatky členských států z hlediska provedení a provádění směrnice 2002/73/ES o provádění zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky.

Paní zpravodajka zdůrazňuje zejména skutečnost, že mnohé členské státy nezavedly do svých právních systémů správně definici diskriminace. V mnoha zemích je jediná závazná definice obecná a nezmiňuje diskriminaci pohlaví. V jiných zemích není zmínka o sexuální obtěžování nebo je obsažena jen v obecné definici obtěžování (v Polsku je sexuální obtěžování definováno v části 6 článku 183a zákoníku práce), což dotčeným stranám znesnadňuje hájení svých práv.

V boji proti diskriminaci jsou nesmírně důležité občanské iniciativy, které mají za cíl zvýšit povědomí ve společnosti, stejně jako ty, které chtějí pomáhat obětem diskriminace.

- Návrh usnesení B6-0051/2009 (Situace na Blízkém východě/Gaza)

Marco Cappato (ALDE), písemně. – (IT) Abychom odlišili postoj strany Partito Radicale od těch, kteří zde ve sněmovně vyjadřují důvody odlišné od našich, losovali jsme, kdo z nás se zdrží hlasování a kdo se nebude účastnit hlasování. Řešení, které EU dlouhodobě prosazuje, strukturální mír na Blízkém východě, které zde ve Štrasburku dnes zopakoval předseda Pöttering, je vhodné pro dva svrchované, nezávislé státy.

Zakladatelé Evropy věřili v opak: abychom dosáhli míru, je třeba vzdát se úplné národní svrchovanosti. To říká Manifest z Ventotene.

Dnes musíme naslouchat velké většině izraelských občanů, kteří stojí o připojení Izraele k EU, ale izraelská ani evropská vládnoucí třída na ně nebere ohled.

„Přístupná“ Evropa poválečného období, otevřená pro nová přistoupení a záchytný bod pro sousední státy, je činitelem míru, třeba i nevhodným způsobem. „Výlučná“ Evropa národních států, která touží mít evropské „hranice“ a „židovsko-křesťanské kořeny“, je Evropa, která vede k válkám, a to jak na Blízkém východě, tak na Balkáně a na Kavkaze, a která vyvolává napětí jako na Uralu, v Turecku a v Maghrebu.

Jako nenásilná radikální strana se domníváme, že strukturální řešení pro mír se jmenuje evropský federalismus, Spojené státy evropské, které otvírají dveře Turecku, Izraeli a případným demokratickým státům, které se vzdají své naprosté svrchovanosti.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Bezpodmínečně odsuzuji nevybíravé a brutální zabíjení civilistů v Gaze, stejně jako bezohledné a neomluvitelné zabíjení izraelských civilistů raketami Hamásu.

Hlasoval jsem ve prospěch usnesení Evropského parlamentu o Gaze, protože jednoznačně podporuje usnesení Rady bezpečnosti OSN, které žádá okamžité zastavení palby. Také upozorňuje na prosincové rozhodnutí Parlamentu odložit zlepšování vztahů EU s Izraelem. Přestože styl usnesení je méně důrazný, než bych si přál, usnesení, které bylo odhlasováno valnou většinou v Parlamentu, má větší šance ovlivnit rozhodnutí Izraele a Hamásu, než mají usnesení jednotlivých politických skupin.

Jsem proti zlepšování vztahů EU s Izraelem a jsem přesvědčen, že obchodní dohoda s Izraelem by měla být přerušena, dokud nevyhoví normám lidských práv a nezapojí se do konstruktivních a reálných vyjednávání se svými sousedy, aby uskutečnili řešení konfliktu se dvěma státy. Všechny členské státy by se nyní měly domluvit na zrušení předchozího rozhodnutí vylepšit vztahy s Izraelem jako nástroj, který Izrael přiměje předložit realistické návrhy.

Manuel António dos Santos (PSE), písemně. – (PT) Rozhodl jsem se zdržet se hlasování o návrhu usnesení o situaci na Blízkém východě/Gaza, a to z jediného důvodu, že v současné době nepovažuji usnesení Evropského parlamentu za odůvodnitelné.

Domnívám se, že diskuse o této otázce, bez hlasování, by byla vhodnějším způsobem zapojení Evropského parlamentu v této záležitosti.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) *Une fois n'est pas coutume*, toto je velmi nestranné usnesení, které si zaslouží veškerou naši podporu, protože jasně žádá obě strany konfliktu, aby se neuchylovaly k násilí. Nicméně neměli bychom si dělat iluze o vlivu, jaký na vývoj situace na Blízkém východě může mít Evropa, a tím spíše Evropský parlament. Než budeme moci hledat řešení, musí Hamás ukončit své raketové útoky na Izrael. Zároveň musí Izrael omezit své nepřiměřené množství násilí, jehož oběťmi se stávají nevinné děti a obyvatelé. Přestože jsem toto usnesení podpořil, rád bych sněmovně připomněl, že původcem eskalace zůstává teroristická organizace Hamás.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Hlasoval jsem ve prospěch společného usnesení, přestože bylo méně tvrdé ve svém odsouzení izraelského působení v Gaze, než bych si přál.

Namátkové raketové útoky Hamásu nesmí být podporovány, nicméně za konec zastavení palby není zodpovědný pouze Hamás. Jednání Izraele je naprosto nepřiměřené a jeho zaměření na nevinné civilisty – muže, ženy a děti – je formou kolektivního trestu, který je v rozporu s mezinárodním humanitárním právem.

Zdá se, že útoky na úřady OSN a její zásoby pomoci byly úmyslně zacíleny na odříznutí pomoci potřebným a na odstranění nezávislých pozorovatelů izraelských barbarských činů.

Mathieu Grosch (PPE-DE), písemně. – (DE) Domnívám se, že je správné a vhodné, že Evropský parlament promlouvá jedním hlasem. Musíme namířit své snahy k objasnění Izraeli i Hamásu, že jsme proti jakékoli formě násilných konfliktů a že vyžadujeme úplné respektování mírových jednotek a humanitárních organizací.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Navzdory výzvě k zastavení palby, což je naléhavá otázka, na níž se shodneme, usnesení schválené Parlamentem o nesmírně závažné situaci v pásmu Gazy je vysoce nevhodné a obsahuje dokonce negativní části, zejména při srovnání s usnesením Rady pro lidská práva OSN z 12. ledna. Pokud jde o usnesení Parlamentu:

– Navzdory kruté agresi, zločinům a porušování nejzákladnějších lidských práv, není zde jediné slovo odsuzující Izrael.

– Znovu potvrzuje svou rozporuplnost, když zamlčuje skutečnost, že v Palestině existuje kolonizující a kolonizovaný, agresor a oběť, utlačovatel a utlačovaný, vykořisťovatel a vykořisťovaný, a skrývá odpovědnost Izraele.

– Zkresluje odpovědnost EU, která nese spoluvinu na beztrestnosti Izraele. Vezměte v úvahu nedávné rozhodnutí posílit dvoustranné vztahy s touto zemí nebo ostudnou neúčast zemí EU na usnesení přijatém Radou pro lidská práva OSN.

— Kromě toho v situaci tak vážné, jako je tato, nekritizuje porušování usnesení OSN ze strany Izraele, pokud jde o konec okupace, ilegální osady, segregáčnické zeď, vraždy, věznění, nesčíslné potupy prováděné Palestincům a jeho nezadatelné právo na stát s hranicemi z roku 1967, s hlavním městem ve východním Jeruzalémě.

Jens Holm a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – (SV) Vítáme skutečnost, že usnesení vyžaduje okamžité zastavení zabíjení obyvatel Gazy ze strany Izraele. Litujeme však, že usnesení nevyžaduje přerušení dohody o přidružení s Izraelem a ukončení zlepšování vztahů s Izraelem. To jsou zjevné požadavky, které bychom měli vznést vůči zemi, která tak bezostyšně porušuje své závazky, konkrétně respektování lidských práv a mezinárodního práva.

Také pochybujeme o tvrzení, že izraelský útok byl vyvolán jako odpověď na raketovou palbu Hamásu. Izrael ustavičně porušuje zastavení palby, včetně 4. listopadu loňského roku, kdy izraelské vojsko vkročilo do pásma Gazy a zabilo šest Palestinců, stejně jako kolektivní potrestání palestinského lidu prostřednictvím embarg, přerušení dodávek elektřiny, rozšiřování osad, stavění zdí, únosů předních palestinských politiků a tak dále.

Navzdory tomu společné usnesení a požadavek, aby Izrael okamžitě přestal se zabíjením, vítáme.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), písemně. – (ES) Předseda Pöttering se ukvapil, když tvrdil, že nebyly žádné hlasy proti. Já jsem hlasoval proti tomuto usnesení. Přestože uznávám, že obsahuje velmi přínosné části, zejména použití termínu „kolektivní potrestání“ obyvatel Gazy, považuji jej za nedostatečné. Jediná praktická věc, kterou tento Parlament může udělat, je pokusit se zmrazit dohodu o přidružení s Izraelem; vše ostatní jsou jen řeči – pozitivní a lákavé – ale jen řeči. V politice hezká slova nic neznamenají: je třeba konat a v Gaze se po tomto usnesení NIC nezmění. Kdybychom hovořili o jakémkoli jiném státě než o Izraeli, bylo by to usnesení mnohem účinnější. Jsem přesvědčen, že Izrael má právo existovat v míru, ale toto není případ, kdy vše je možné, a to si Izrael musí uvědomit. Navíc, jedině, čeho tento útok dosáhne, bude přirostnutí konfliktu. Toto není dobrý den pro Parlament, protože se rozhodl mluvit, a ne činit.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Text, který předložily všechny skupiny tohoto shromáždění, které má zastupovat zájmy evropského lidu, jistě obsahuje několik skvělých doporučení, jako je výzva k ukončení bojů, ale nezmiňuje se o přenášení tohoto konfliktu do Evropy. Kromě násilí, které provázelo demonstrace proti izraelskému zásahu, byly obzvláště šokující dva obrázky z těchto demonstrací.

Na jednom byli demonstranti, z nichž většinu tvořili přistěhovalci, mávající vlajkami Palestiny, Alžíru, Hamásu a Hizballáhu a transparenty s nápisy v arabštině.

Druhý byl obrázek francouzských extrémně levicových vůdců, Besancenota z Revoluční komunistické ligy a Buffeta z Komunistické strany, pochoduujících s imámy.

Tyto obrázky ukazují dvě znepokojující změny: postupné získávání přistěhovalců z muslimského světa islamistickými asociacemi a spolčování islamistických hnutí a extrémní komunistické levice, dvou revolučních hnutí, která se snaží zničit naši společnost. Nyní, více než kdy jindy, si ochrana identity a svobody evropského lidu vyžaduje, aby takové demonstrace byly zakázány a byla prováděna politika, která odvrátí migrační toky.

Roselyne Lefrançois (PSE), písemně. – (FR) Vzhledem k závažnosti situace v Gaze by Evropský parlament neměl mlčet. Proto jsem vyjádřila podporu tomuto usnesení, které vyzývá k okamžitému a trvalému zastavení palby včetně ukončení vojenské akce v pásmu Gazy ze strany Izraele a ukončení raketové palby na Izrael ze strany Hamásu.

Mrzí mě však, že do usnesení nebylo začleněno tvrdé a bezvýhradné odsouzení útoků ze strany izraelské armády, které již zanechaly více než 1 000 mrtvých, zejména civilistů. Přestože souhlasím s tím, co řekl před hlasováním Martin Schulz, předseda socialistické skupiny v Evropském parlamentu, když zopakoval, že tyto útoky jsou nepřijatelné, upřednostnila bych, kdyby bylo rozhořčení vyjádřeno písemně.

Podobně, přestože návrh žádá izraelské úřady, aby zaručily nepřerušovaný přísun humanitární pomoci a bezplatný přístup mezinárodního tisku do Gazy, nezachází tak daleko, jak bych si přála, tedy nepodmiňuje vylepšení vztahů EU s Izraelem tím, že Izrael vyhoví humanitárnímu právu.

Evropa má v řešení tohoto konfliktu důležitou roli, ale dohody pro trvalý mír mezi Izraelci a Palestinci může být podle mého názoru dosaženo pouze po vytvoření životaschopného palestinského státu uznávajícího Izrael a uznaného Izraelem.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), písemně. – (ES) Společné usnesení o Gaze má kladné součásti, jako je požadavek okamžitého ukončení palby, uznání 1 000 obětí včetně žen a dětí, které má na svědomí izraelská armáda, a uznání, že izraelské embargo vůči Gaze znamená porušení mezinárodního humanitárního práva.

Navzdory tomu jsem nemohl hlasovat v jeho prospěch, protože usnesení přisuzuje Hamásu stejný stupeň odpovědnosti jako Izraeli. Neuznává, že to byla izraelská armáda, která 4. listopadu porušila příměří svým pozemním vpádem a různými vzdušnými útoky, a spíše ze zhroucení příměří obviňuje Hamás. Usnesení je jednoznačně nedostatečné, protože nežádá Komisi a Radu o rázná opatření. EU by měla zmrazit současnou dohodu o přidružení mezi EU a Izraelem pro porušení jejího článku 2, který stanoví, že podmiňujícím faktorem dohody je respektování lidských práv. Navíc společné usnesení nevyžaduje ukončení izraelské blokády Gazy ani nežádá, aby 27 členských států zrušilo veškerý vývoz zbraní do Izraele.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Toto usnesení svedlo dohromady politické skupiny v Evropském parlamentu, aby zformulovaly prohlášení, které je vzhledem k současné humanitární a bezpečnostní situaci na Blízkém východě naprosto nezbytné.

Bez ohledu na události, které vedly k propuknutí tohoto konfliktu, již teď má konflikt značný nepříznivý dopad na civilisty v oblasti a na přítomnost Organizace spojených národů v Gaze. Také já stejně jako ostatní kolegové poslanci se domnívám, že jsme ve fázi, kdy je možné dosáhnout udržitelných výsledků jediné pomocí dialogu, který je možný jediné s dohodou o zastavení palby.

Kromě toho v tomto dokumentu do značné míry figurují pevné postoje Rumunska k tomuto tématu. Jsem rád, že mám příležitost volit ve prospěch dokumentu, který vyjadřuje jak hledisko evropské politické rodiny, do níž patřím, tak také hledisko mé země.

Vural Öger (PSE), písemně. – (DE) Vítám přijetí usnesení o situaci v pásmu Gazy. Je zcela nezbytné, aby Evropský parlament vyjádřil své názory na krizi. Je povinností Parlamentu, aby tuto humanitární katastrofu odsoudil a vznesl požadavek, tak jako v případě morálního vedení, na respekt vůči lidským právům. Právě proto nemůže Parlament mlčet. Proto jsem hlasoval ve prospěch tohoto usnesení. Nicméně Parlament mohl vyslat silnější signál; usnesení je v některých bodech stále příliš slabé. Je důležité, abychom vyžadovali dlouhodobé ukončení palby a odsoudili utrpení civilních obyvatel. Také je naší povinností navrhnout praktická řešení pro ukončení války a vyzvat EU, aby se k nim zavázala ve své úloze v rámci Kvarteta. Protože Spojené státy jsou momentálně ve stavu ochromení kvůli změně prezidenta, musí EU dále posilovat svůj smysl pro povinnost. S ohledem na tak rozsáhlou vojenskou akci je požadována pauza ve vyjednáváních o posílení vztahů s Izraelem. V usnesení o tom však bohužel není žádná zmínka. Izrael nechce vyjednávat přímo s Hamásem, zajištění, že ostatní budou jednat s Hamásem, je na EU. Pokračování vojenského útoku stojí příliš mnoho životů. Slovní dohody při takto vážné humanitární krizi nestačí.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Společné usnesení přivírá oči nad příčinami agresivní a barbarské války Izraele a považuje ji za odpověď na raketové útoky Hamásu. Každý ví, že ta válka byla plánována předem a příčiny tkví v izraelské okupaci a v odmítání uplatňovat usnesení OSN na nezávislý palestinský stát s hlavním městem ve východním Jeruzalémě. To je následek agresivní politiky Izraele podporované USA a EU, nelegálních osad a jejich odmítání vrátit se k hranicím z roku 1967.

Přestože usnesení hovoří o zastavení války, tak je nestranné, vyžaduje opatření ze strany EU a ani nežádá zmrazení nových výhodnějších vztahů v zájmu uplatnění tlaku na Izrael. Neodsuzuje agresivní politiku Izraele; ba naopak zasahuje do vnitřních problémů Palestinců.

Instituce, které jej podepsaly, volají po významnější úloze EU a souhlasí s ní, což souvisí s jejími imperialistickými plány v regionu. Posilují plán USA/NATO na „širší Blízký východ“, s nímž EU souhlasila a jehož cílem je, aby si imperialisté podmanili celý region.

Z těchto důvodů Komunistická strana Řecka nehlasovala ve prospěch společného usnesení politických skupin a vyzývá k posílení antiimperialistického boje a upozorňuje, že neexistuje nic takového jako dobrý a špatný imperialismus.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Odmítl jsem se zúčastnit hlasování o společném usnesení Evropského parlamentu o situaci v pásmu Gazy, protože i přesto, že má pozitivní body, neodsuzuje jasně přehnanou vojenskou akci, která vedla k humanitární katastrofě. Šok a lítost vyjádřené Evropským parlamentem ohledně útoků na civilisty a znemožněného přístupu k humanitární pomoci nestačí. Evropa musí dostát svým povinnostem a vyžadovat definitivní ukončení izraelské agrese a začít hledat schůdné dlouhodobé řešení. Tato silná politická vůle bohužel v kompromisním usnesení přijatém Evropským parlamentem chybí.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Právo Izraele na mírovou existenci je nezadatelné. Právo Palestinců na život na svobodném, samosprávném území, v míru, demokracii a respektu k lidským právům je také nezadatelné. Každé řešení pro tento region musí zaručit, že tato práva nebudou ohrožována.

Konflikt v Gaze prostřednictvím opačné situace na Západním břehu odhaluje, že vztah mezi stranami, přestože napjatý a konfliktní, je možný, pokud jsou obě strany ochotny přijmout existenci té druhé. To není případ Hamásu, který využívá území, nad kterým převzal kontrolu, k dosažení svého neskrývaného cíle: zabránit existenci Izraele.

Tyto okolnosti však nečiní oběti v Gaze o nic méně tragickými. Hamás, jak víme, bez jakéhokoli ohledu na životy Palestinců, používá obyvatele jako lidské štíty proti útokům Izraele a jejich oběti jako nástroje propagandy. Izrael, rozhodnutý legitimně zajistit svou bezpečnost, pokračuje v boji navzdory jeho tragickým následkům. Tento proces je nevyhnutelný, pokud mezinárodní společenství, včetně arabských zemí, neprosadí uskutečnitelnost na jedné straně a bezpečnost na druhé jako cíl mírového procesu na Blízkém východě.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, já s návrhem usnesení o tragické situaci v pásmu Gaza souhlasím.

Plně sdílím obavy, že konflikt se navzdory požadavkům na ukončení válečného stavu, které vyjadřuje celé mezinárodní společenství, neblíží konci. Připojuji se ke svým kolegům a vyjadřuji hlubokou lítost nad utrpením civilního obyvatelstva v Gaze a jsem přesvědčen, že jediné možné řešení, a to nejen na tomto území, ale v celé Svaté zemi, je dialog, vyjednávání a diplomacie, nikdy válka, která může jediné zjitřit nenávist.

Evropská unie může a musí v tomto procesu hrát přední úlohu, a to jak při dosahování zastavení palby, tak při uvolňování cest pro humanitární účely. Z toho důvodu hlasuji ve prospěch návrhu usnesení a doufám, že snahy o usmíření povedou co nejdříve ke konkrétním mírovým krokům.

Martine Roure (PSE), písemně. – (FR) Konflikt mezi Izraelem a Gazou zkrátka trvá příliš dlouho.

Vzhledem k tomu, že oběti se nyní počítají na tisíce, je naší prvořadou povinností zajistit okamžité zastavení bojů.

Politika odtržení Gazy selhala a zradikalizoval obyvatelstvo, které se stalo jeho první obětí.

Žádné vojenské řešení izraelsko-palestinského konfliktu není přípustné.

Jediným možným urovnáním je trvalé a úplné mírové ujednání mezi oběma stranami. Proto žádáme, aby byla co nejdříve zorganizována mezinárodní konference, svolaná Kvartetem a s účastí všech zúčastněných stran z regionu, na základě iniciativy Arabské ligy, předchází dohody mezi Izraelci a Palestinci.

Mezi tím se domníváme, že jakékoli zlepšení politických vztahů mezi EU a Izraelem musí být přísně podmíněno respektováním mezinárodního humanitárního práva. Proto jsme byli proti při hlasování o podpoře zvýšené účasti Izraele v programech Společenství.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch usnesení Evropského parlamentu o situaci v pásmu Gaza pro okamžité zastavení palby v této oblasti.

Domnívám se, že bez ohledu na postoje, které zastávají strany konfliktu, jedinou cestou k vyřešení problémů ke společnému prospěchu je dialog.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Usnesení, o němž dnes hlasoval Evropský parlament, týkající se situace v Gaze, neobsahovalo žádné odsouzení teroristické organizace Hamás, která v prosinci porušila zastavení palby a která používá civilisty jako lidské štíty. Navzdory skutečnosti, že toto v usnesení chybělo, považoval jsem za důležité hlasovat ve prospěch výzvy k zastavení palby v regionu, což byl důvod, proč jsem hlasoval ve prospěch usnesení.

Brian Simpson (PSE), písemně. – Situace v pásmu Gazy je odsouzeníhodná. Stovky nevinných civilistů byly zabity a tisíce v současné době denně čelí smrti. Ano, uznávám, že Izraeli by mělo být umožněno žít v míru. Ano, raketové útoky přes hranice jsou nepřijatelné a měly by přestat.

Ale reakce Izraele je naprosto nepřiměřená a nesmí být podporována.

Izraelci nerespektují mezinárodní společenství. Ostřelovali pozemky OSN, zaútočili na školy a děti. To je naprosto nepřijatelné a musí to skončit. Musíme dosáhnout okamžitého ukončení palby.

Budu hlasovat ve prospěch tohoto usnesení, protože je třeba, aby hlas Evropského parlamentu byl slyšet a aby se na nevinné Palestince uvězněné v Gaze nezapomnělo.

Izraeli: máš právo žít v míru. Nemáš právo bezohledně ničit a odpovídat za smrt a likvidaci nevinných civilistů. Tvé činy znamenají, že ses stal agresorem, nikoli obětí.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Kompromis, který máme před sebou, jsem schválil, přestože mu schází ostrost a smělost, kterou bych tam rád viděl. Jsem zdrcen a rozčilen nepřiměřeně rozsáhlým útokem izraelského vojenského letectva a pozemních jednotek v hustě osídlené oblasti.

Soucítím s osudem a obávám se o bezpečnost 1,5 milionu Palestinců zadržovaných v Gaze, kteří nemohou opustit pásmo Gazy, a znepokojuje mě humanitární situace Palestinců na Západním břehu, kteří se navzdory spolupráce ze strany palestinské samosprávy nedočkali žádného zlepšení svých životních podmínek.

Je nešťastné, že výsledný kompromis nezmiňuje problematické zlepšování vztahů mezi EU a Izraelem. Žádal bych Radu, aby zmrazila zlepšování vztahu s Izraelem, dokud se všechny strany nedohodnou na úplném a trvalém ukončení palby a Izrael umožní neomezený přístup k humanitární pomoci.

Vztahy mezi EU a Izraelem mohou být zlepšeny, jediné pokud jsou dodržována lidská práva a mezinárodní humanitární právo, pokud bude ukončena humanitární krize v pásmu Gazy a na okupovaných palestinských územích a pokud dojde ke snahám o všeobecnou mírovou dohodu a o úplné provádění prozatímní dohody o přidružení uzavřené mezi ES a OOP.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Podporuji usnesení o Gaze a podporuji vyžadování okamžitého zastavení palby.

- Návrh usnesení B6-0033/2009 (Situace v Africkém rohu)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Děkuji vám, pane předsedající. Hlasoval jsem ve prospěch usnesení. Situace v Africkém rohu je stále velmi znepokojující. Prolínání problémů a konfliktů je natolik závažné, že EU musí být neustále ve střehu, aby zabránila dramatickému zhoršení situace. Jsem přesvědčen, stejně jako má skupina, že situace v Africkém rohu vyžaduje naléhavý a ucelený přístup.

Jak bylo řečeno, hlavní potíže vycházejí z nesčetných konfliktů mezi různými zeměmi regionu. Z toho důvodu je naprosto nezbytné pracovat na bezpečnosti a mnoha věcech s ní souvisejících, jako je způsob, jakým by měly být monitorovány změny vlád; tyto vlády by měly být nabádány k aktivnímu závazku zlepšovat lidská práva.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), písemně. – (FR) Africký roh je v současnosti sužován hned několika pohromami:

- válkou, jak občanskou, tak regionální,
- neexistencí demokracie a svobody,
- hladomorem a potravinovou krizí.

Posledním důsledkem tohoto chaosu je pirátství, které připomíná spíše úplně jiné doby.

Vzhledem k těmto tragédiím, které rozdělují region a šíří krveprolití, nesmíme mlčet nebo tvrdit, že jsme vůči nim bezmocní.

Právě nyní, více než kdy jindy, když vykazuje mezinárodní společenství známky únavy ze zdánlivě nekonečné krize, musí EU přijmout vůdčí úlohu.

Zahájením operace „Atalante“ na ochranu zranitelných lodí a dodávky potravinové pomoci somálským uprchlíkům Unie ukázala, že dokáže nalézt skutečná a účinná řešení v případě nouze.

Musí však také nalézt odpovědi na obecnou politickou krizi v regionu.

Musí vybudovat „Regionální politické partnerství Evropské unie pro mír, bezpečnost a rozvoj v oblasti Afrického rohu“, které uvedl Výbor pro rozvoj po přijetí své zprávy v dubnu 2007.

Nedovolme, aby se z Afrického rohu stala oblast zločinnosti, kde nedochází k žádnému vývoji.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Vzhledem k mému pevnému přesvědčení, že by se Evropský parlament neměl vměšovat do zahraniční politiky, jsem hlasoval proti tomuto usnesení jako celku. To však neznamená, že považuji vše, co usnesení obsahuje, za špatné nebo nežádoucí. Právě naopak, zpráva obsahuje také pozitivní části, které bych velmi rád podpořil, kdyby se jednalo o prohlášení například švédské vlády. Takovým příkladem je případ švédsko-etioopského novináře Dawita Isaaka, který je od roku 2001 uvězněn, aniž by proběhl proces.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Šance, že EU a mezinárodní společenství změní základní situaci v Somálsku, jsou nepatrné. Nicméně zvládnutí jednoho z jejích důsledků, pirátství, je v našich možnostech mnohem spíše. Nesmíme zapomínat, že pirátství je především zdrojem příjmu pro skupiny žijící v jižním a středním Somálsku. Tento příjem je následně používán na podporu konfliktů, které jsou vedeny v zemi a regionu.

Posílená přítomnost námořních sil v regionu může mít příznivý vliv na bezpečnost v Somálsku a následně v celém regionu. EU proto musí podporovat umírněné složky somálského vedení, které jsou pevně rozhodnuté dosáhnout stability a míru v regionu. Boj proti pirátství je možnost dostupná Evropské unii, která má nezbytnou vojenskou způsobilost a může přispět nejen k obnově bezpečnosti nezbytných přepravních cest, ale také k zavedení stability a míru v regionu.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasuji ve prospěch návrhu usnesení o situaci v Africkém rohu.

Ožehavá situace v tomto africkém regionu znamená, že evropské orgány musí zaujmout rozhodný postoj. Z toho důvodu schvaluji výzvu Radě, aby určila zvláštního zástupce nebo vyslance EU pro region Afrického rohu. Etiopie, Eritrea, Somálsko a Džibutsko musí spolupracovat, pokud se chtějí dostat ze současné slepé uličky.

Proto eritrejská vláda musí znovu zvážit své současné pozastavení členství v IGAD. Proto Džibutsko musí udělat, co je v jeho silách, aby zajistilo lepší právní ochranu práv odborových organizací. Proto musí Etiopie odvolat prohlášení o registraci a regulaci občanských organizací a dobročinných institucí. Proto je třeba, aby Somálsko ukončilo jednu z nejhorších humanitárních a bezpečnostních krizí na světě.

- Návrh usnesení RC-B6-0028/2009 (Bělorusko)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Zdá se, že Lukašenkův režim konečně, i když stále váhavě, vysílá signály, že se otevírá mezinárodnímu společenství. Vezměme to v úvahu a rychle se snažme vzájemně vylepšit vztahy s touto zemí, která je tak blízko našim hranicím. Nemůžeme však ustoupit ani o píď, pokud jde o lidská práva a záruky svobody projevu a informací. Obrázky potlačení několika pokusů o klidné demokratické demonstrace opozice jsou stále živé.

Kromě toho bych žádal o větší snahu o domluvení společných pravidel ohledně citlivého tématu návštěv běloruských dětí v hostitelských rodinách v EU během letních měsíců. Běloruská vláda každý rok mění v této záležitosti strategii, což často vede k velmi komplikovaným situacím, které mají negativní dopad, zejména na samotné děti, které jsou již jinak znevýhodněny. Současný vývoj je vítaný, ale cesta je ještě velmi dlouhá: doufáme, že pan Lukašenko se po mnoha špatných začátcích bude chtít dát po této cestě, alespoň zčásti, společně.

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Bělorusko je Evropskou unií stále velmi opomíjeno kvůli autoritářské vládě prezidenta Lukašenka. V uplynulých pěti letech Evropský parlament dvakrát odměnil běloruské disidenty Sacharovovou cenou a další byli nominováni. To je jasné uznání toho, že v Bělorusku jsou potlačována lidská práva a politické svobody.

Objevují se však znamení, že pan Lukašenko začíná pomalu nacházet k Západu vřelejší vztah. Situace v Bělorusku je samozřejmě stále vážná, ale je třeba uznat, že jedním způsobem, jak přiblížit Bělorusko Evropské unii, je přijmout a odpovědět na přátelské nabídky pana Lukašenka. Zkrátka to znamená použít metodu cukru a biče.

Jako člověk s hlubokým zájmem o bývalé sovětské republiky ve střední Asii vidím paralely mezi tímto regionem a Běloruskem. Toto usnesení nešetří kritikou vůči panu Lukašenkovi, ale nastiňuje pro něj jakýsi plán, jak znormlizovat vztahy s EU.

Neměli bychom podléhat iluzím o Bělorusku a neměli bychom váhat s ukončením dialogu, pokud se situace změní. Ale toto usnesení skýtá naději, že se vztahy mohou časem zlepšit, a proto jsem hlasoval v jeho prospěch.

Koenraad Dillen (NI), písemně. – (NL) Hlasoval jsem ve prospěch tohoto usnesení. Evropský parlament vítá skutečnost, že omezení svobody tisku se v Bělorusku poněkud zmírnila a že bylo propuštěno několik politických vězňů. Také ovšem upozorňuje, že jiní disidenti jsou stále za mřížemi. Toto usnesení říká, že v zájmu zlepšení vztahů by se Bělorusko mělo stát zemí bez politických vězňů, že by vláda měla zaručit svobodu vyjadřování názorů atd. Také by se měly změnit právní předpisy a Bělorusové by měli mít svobodu pohybu.

Přestože s tímto každý souhlasí, rád bych vám navrhnul následující. Neměl by Evropský parlament otevřít tato usnesení zemím, s nimiž Evropa udržuje srdečné vztahy? Nabízí se Čína, kde je situace v oblasti lidských práv přinejmenším stejně dramatická jako v Bělorusku. A nebo nás od toho odradí obchodní úvahy?

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Usnesení pokračuje v trvalém a produktivním dialogu s vládou v Minsku a svědčí o zájmu Evropského parlamentu a občanů, které zastupuje, o situaci v oblasti lidských práv a o vývoj v Bělorusku obecně.

Běloruské úřady udělaly jisté pokroky, což je chvályhodné, ale my doufáme, že zahájí proces demokratizace, a ne že udělají jen jakési dočasné kosmetické gesto. Toto usnesení je dostatečně přísné, ale také jemně odstíněné, takže vyjadřuje naši spokojenost s první otázkou, stejně jako naše znepokojení ohledně druhé otázky.

Současné události v regionu znovu zdůrazňují význam transparentnosti ve věcech vlády a demokratické odpovědnosti vlád vůči občanům, které zastupují. Demokratické hodnoty, které byly přijaty, jsou spojeny se stabilitou a rozvojem, a to jak společnosti, tak trhů, včetně trhů s energiemi. Toto usnesení je krokem k potvrzení těchto hodnot.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), písemně. – (PL) Vztahy mezi Evropskou unií a Běloruskem závisejí na obou stranách. Pokud je zde společná dobrá vůle, pak bude dialog možný, stejně jako vhodná politika sousedství a východní partnerství. Partnerství nemůže být postaveno na omezeních a příkazech, a proto vítám nedávnou iniciativu Evropské komise zlepšit vztahy s Běloruskem. Objektivně musíme uznat, že Bělorusko také udělalo mnoho pro rozvoj porozumění. Mezi příklady patří registrace hnutí „Za svobodu“, povolení vydávání a distribuce opozičních novin a otevřenost iniciativě Východní partnerství. Evropská unie očekává víc. A má proto samozřejmě dobré důvody. Nicméně existují i dobré důvody pro mnohá očekávání ze strany Běloruska.

Je třeba, aby mezi partnery v mnoha oblastech vládla vyváženost a porozumění. Například když vyžadujeme po běloruských úřadech, aby přestaly svým občanům, zejména dětem a studentům, vydávat výjezdní víza, proč Evropská unie nepřijme opatření pro zjednodušení a uvolnění postupů ke získání víz pro občany Běloruska? Tyto problémy jsou obzvláště důležité pro ty, kdo žijí v příhraničních regionech, které jsou propojeny jak kulturními, tak rodinnými vazbami.

Kromě kulturních záležitostí a otázky národnosti je důležité také hospodářství a přeshraniční spolupráce. I zde by Komise a Rada mohly a měly udělat více.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Současné pozadí a budoucnost vztahů s Běloruskem představují výzvu pro zahraniční politiku Evropské unie. Některé kroky Minsku ospravedlňují nové navázání některých vztahů. Je však zjevné, že v současné situaci hraje významnou úlohu v tomto procesu faktor energie. To je pochopitelné. Realismus je nedílnou součástí zahraniční politiky. Nicméně realismus se nemůže, nemusí a neměl by se oddělovat od hodnot a strategie. Prosazování demokracie v Bělorusku je otázka jak hodnot, tak strategie. Tento pohled na střednědobé a dlouhodobé evropské zájmy musí být v této nové fázi vztahu ústřední. Jinak způsobíme budoucí závislost, v níž hodnoty ustoupí krátkodobým strategiím s omezeným úspěchem.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych oznámil, že jsem hlasoval ve prospěch návrhu usnesení ohledně postoje Evropské unie v jednání s Běloruskem.

Těší mě, že běloruský ministr zahraničí potvrdil, že jeho země má v úmyslu podílet se na východním partnerství s dalšími východoevropskými zeměmi. Je ovšem nezbytné, aby Bělorusko pečlivě dodržovalo mezinárodní bezpečnostní normy a požadavky při stavbě nové jaderné elektrárny a aby vyhovělo Úmluvě o jaderné bezpečnosti.

A konečně, rmoutí mě skutečnost, že Bělorusko zůstává jedinou zemí v Evropě, která si ponechává trest smrti. Pokud se bude uvažovat o budoucím rozšíření Unie, tento barbarský trest musí být zrušen.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch usnesení EU o Bělorusku, protože se domnívám, že každý krok, který může zavést více demokracie do jakékoli země na světě, je pozitivní.

Proces demokratizace v Bělorusku podpoří respektování práv a svobod obyvatel této země.

Toto usnesení je vítané, protože doufám, že prostřednictvím tohoto opatření bude mít stále větší počet běloruských občanů přístup k vizím do států Evropské unie, takže se od nás mohou dozvědět o našich hodnotách a tradicích. Také doufám, že Bělorusko velmi brzy nebude mít žádné politické vězně nebo lidi držené v domácím vězení.

Charles Tannock (PPE-DE), písemně. – Já a moji kolegové britští konzervativci plně podporujeme potřebu, aby se demokratická opozice v Bělorusku zapojila do procesu postupného obnovení vztahů mezi EU a Běloruskem. Současný prezident Lukašenko, který je místní vládce a vede autoritářský režim, dává EU přátelské nabídky a distancuje se od Moskvy, což je proces, který bychom měli podpořit vylepšením svých politických vztahů s Minskem.

Také podporujeme výzvy vládě Běloruska, aby prosazovala a respektovala lidská práva, což je důležitá součást procesu vylepšování vztahů mezi EU a Běloruskem.

Z těchto důvodů a abychom zdůraznili význam, který přikládáme demokratické budoucnosti pro Bělorusko, jsme se rozhodli podpořit toto společné usnesení. Také chceme vyjasnit, že, s ohledem na odstavec 16 tohoto společného usnesení, otázka trestu smrti je pro britské konzervativní poslance EP věcí přesvědčení.

– Návrh usnesení RC-B6-0022/2009 (Srebrenica)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro.

Srebrenica je rána, která zanechala na historii Evropy hlubokou jizvu. Ti, kteří přežili, stále vyprávějí, jak se mezi dubnem 1992 a dubnem 1993 tisíce uprchlíků, ve snaze zachránit se před nájezdy bosenských Srbů, schovávali ve sklepích, garážích i domech, které opustili Srbové; jak měli k jídlu pouze kořínky; jak byli zamořeni blechami; jak se zmrzli během dlouhé zimy roku 1992 zahřívali při pálení pneumatik a plastových lahví; a jak těla těch, kteří zemřeli hladu nebo zimou, pojídali psi. Sedmnáct let po masakru stále zbývají stovky těl, která mají být identifikována.

Proto věřím, že zavedení dne vzpomínky by zajistilo, že nezapomeneme, vyjádřilo by soustrast s rodinnými příslušníky obětí tohoto nesmyslného masakru a přesvědčivějším způsobem by oživilo naše politiky pro Evropu míru, sociální spravedlnosti a svobody s jistotou, že respektu k rovnosti může být dosaženo pouze poznáním rozdílů.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Toto usnesení nám tragicky připomíná, že krutost člověka k člověku neskončila po holocaustu 2. světové války. Pokračovala v Evropě Srebrenicí a dnes pokračuje v Gaze!

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Souhlasím s každoročním dnem vzpomínky na genocidu ve Srebrenici, právě proto, že zásah EU a jejích členských států vyvolal falešný pocit bezpečnosti, jehož následkem obyvatelé nedokázali prchnout včas. Ti, kteří mají v oblibě vojenské zásahy, neuslyší rádi tuto kritiku. Během mé včerejší řeči jsem byl v polovině umlčen panem předsedou, možná kvůli podrážděné reakci na obsah mé řeči. Poslední část, která byla sotva slyšet, protože pan předseda tloukl svým kladívkem, se hodí k této zprávě.

Srebrenica je také symbolem pro nedostatek optimistických pohledů na humanitární intervence a uprchlické tábory. Mělo být od začátku vyjasněno, že přítomnost zahraničních vojsk mohla nabídnout pouze falešné iluze. Změnila Srebrenici v provozní základnu na srbském pozadí, přičemž bylo nevyhnutelné, že ji nakonec totéž pozadí pohltní.

Bez nizozemské armády v Srebrenici by nebyla válečná situace a nebylo by třeba odplaty ze strany Srbů. Oběti nejsou jen důvodem, proč předvést Mladiće a Karadžiće před soud, ale také důvodem, proč se hovoří o neúspěchu vojenských zásahů a všech pokusů přinést jednotu do etnicky rozdělené Bosny.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Společné usnesení Evropského parlamentu o Srebrenici je pokusem o překroucení historie a o skrytí nebo přesunutí odpovědnosti za zločiny amerických a evropských imperialistů, rozdělení země a barbarskou válku, kterou proti ní rozpoutalo NATO s pomocí EU, na oběti v bývalé Jugoslávii.

Zároveň se pokouší zlepšit postavení opovrhovaného, Amerikou inspirovaného zvláštního soudu v Haagu, před nímž chtějí imperialisté soudit své oběti a který již byl využit k fyzické likvidaci jugoslávského vůdce Slobodana Miloševiče.

Nazývat události v Srebrenici největším poválečným zločinem a navrhopat uznání dne pro uctění jejich památky v členských státech EU, zatímco stále existují závažné otázky o tom, co se tam vlastně stalo, je hrubé zkreslování dějin, protože ve skutečnosti dosud největším poválečným zločinem v Evropě je vraždění obyvatel Jugoslávie americkými a evropskými imperialisty.

Komunistická strana Řecka odmítá podporovat přijetí takových nepřijatelných usnesení, zejména v době, kdy jsme všichni svědky každodenního zabíjení stovek dětí a civilistů Izraelci v Palestině, s podporou stejných imperialistických vojenských sil, které nyní přivírají oči, a obyvatelé Jugoslávie nebyli součástí probíraného usnesení.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Ponurá historie Evropy, lidská schopnost odhalit to nejhorší ze sebe, ještě neskončila. Srebrenica a její strašná tragédie nejsou jen nedávným příkladem lidské hrůzy. Jsou připomínkou, pokud jsou takové vůbec potřeba, že destrukce je vždy možná, že lidskou dispozicí je neustálá snaha o mír a že nic, čeho dosáhneme, není trvalé. Ovšem památka tohoto masakru, připomínka této tragédie, je také pocta, kterou zlo vzdává dobru.

Pro nás Portugalce, kteří jsme geograficky a kulturně vzdáleni od míst, kde se udály hlavní evropské hrůzy 20. století, a kteří máme jinou historii, je ještě důležitější si je připomínat. Geografie a kultura nám poskytují různé historie, ale nerozlišují naše lidské dispozice. Připomínka toho, čeho jsme mohli být svědky, by měla být nedílnou součástí našeho dědictví.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasuji ve prospěch návrhu usnesení, které zavede 11. červenec jako den uctění památky obětí srebrenického masakru.

Tragický měsíc červenec roku 1995, kdy srbské vojsko vedené Ratko Mladićem zmasakrovalo více než 8 000 Bosňanů, stále žije ve všech našich srdcích. Nejlepším způsobem, jak uctít oběti zvěrstev války v bývalé Jugoslávii, je vyhlásit den vzpomínky, aby události nebyly zapomenuty.

Zapotřebí jsou i jiné snahy a oběti, aby se zajistilo, že ti, kdo tu genocidu zavinili, budou předvedeni před soud (nejdůležitějším z nich je generál Ratko Mladić) z úcty k otcům, matkám, dětem, bratrům a sestrám nevinných obětí, které zemřely v těch letech, a také z úcty k Evropě, která chce žít ve svobodě.

8. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 12:35 a znovu zahájeno v 15:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

9. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

10. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (rozprava)

10.1. Írán: Příklad Shiriny Ebadi

Předsedající. - Dalším bodem je rozprava o pěti návrzích usnesení o Íránu.⁽¹⁾

Marios Matsakis, autor. – Pane předsedající, pronásledování laureátky Nobelovy ceny paní Širin Ebadiové je jen jedním z mnoha případů, které se v současnosti odehrávají v Íránu, a takové pronásledování by nás nemělo překvapit, vezmeme-li v úvahu omezené vnímání anachronisticky teokratických vládců této země.

Neměla by nás překvapit ani skutečnost, že režim v Íránu nebude tomuto usnesení věnovat ani pramalou pozornost. Budou se mu smát a vyhodí je do koše stejně, jako to udělali se všemi předchozími usneseními tohoto Parlamentu. A kdo se jim může divit? Vědí, že naše usnesení jsou jen slova, nikoli činy, a podle jejich názoru nejsou hodna ani papíru, na němž jsou napsaná.

Pokud chceme skutečně pomoci přinést do Íránu změnu, pak musíme sladit své činy a slova. Například můžeme odstranit PMOI z našeho seznamu teroristů nebo můžeme zastavit lukrativní dohody mezi členskými státy EU a kandidátskými zeměmi a Íránem. Pokud přijmeme takové opatření, pak si můžeme být jisti, že úřady v Teheránu nás budou brát vážně a rozmyslí si, zda budou pokračovat v pronásledování svých občanů hledajících demokracii.

Proto se mi zdá, že bychom měli mít vedle tohoto návrhu usnesení ještě jeden, který vyzývá vlády členských států EU, jako je Spojené království a Francie, a kandidátské země jako Turecko, aby opustily svůj pokrytecký postoj k Íránu a začaly okamžitě přijímat skutečná a účinná opatření proti němu.

Catherine Stihler, autorka. – Pane předsedající, příběh Širin Ebadiové, první muslimské ženy a prvního íránského občana, který dostal Nobelovu cenu, je pravděpodobně většině z nás dobře znám. Byla první soudkyní ve své zemi, ale byla donucena rezignovat kvůli íránské revoluci.

Bránila práva íránských žen a dětí a bojovala za změnu rozvodových a dědických zákonů v Íránu. Zastávala se náboženských menšin a jejich práv a nedávno hájila sedm stoupenců víry Bahá'í, kteří byli kolektivně zadrženi a kteří čelí pronásledování stejně jako mnoho jiných věřících v Íránu. Ale úctu nás všech zde ve sněmovně si zasloužila zejména svou prací v oblasti lidských práv a svou odvahou a odhodláním.

Spolu s dalšími aktivisty za lidská práva statečně založila Centrum na ochranu lidských práv v Teheránu. Jeho účelem bylo informovat o porušování lidských práv v Íránu, zastupovat politické vězně a pomáhat jejich rodinám. Úřady se však od začátku snažily centrum uzavřít. Těm, kteří v něm pracovali, vyhrožovali, uvěznil je a zastrášovali. Širin Ebadiová osobně mnohokrát čelila výhrůžkám smrti a mezinárodní společenství se jistou dobou obávalo o její bezpečnost. Poté, právě před Vánocemi, když se lidé v centru chystali oslavit 60. výročí Všeobecné deklarace lidských práv, íránské bezpečnostní funkcionáři centrum uzavřeli.

Centrum musí být okamžitě znovu otevřeno. Musíme vyvinout nátlak na Komisi, na vysoké představitele, české předsednictví a na vlastní členské státy, aby se tímto případem zabývali a zajistili znovuotevření centra.

Pro nás, kteří sedíme zde ve sněmovně, je těžké skutečně chápat, jakou statečnost, odvalu a sílu musí projevovat aktivisté za lidská práva, jako je Širin Ebadiová, aby mohli pracovat v Íránu a postavit se diktatuře. Práce advokátů a aktivistů za lidská práva je však potřebná, aby vrhla světlo na události v Íránu, aby dodávala naději lidem, jako jsou bratři Alaeiovi. Araš a Kamjarr Alaeiovi jsou lékaři, kteří pomáhají lidem s HIV a AIDS a kteří byli obviněni ze spolupráce s nepřitelem, přitom oni se jen snaží pomáhat nemocným.

Doufám, že se dočkáme znovuotevření centra lidských práv a že tento Parlament udělá, co bude v jeho silách, aby pomohl Širin Ebadiové. Nakonec, jsme lidské bytosti a její boj je také naším bojem.

Jean Lambert, autorka. – Pane předsedající, domnívám se, že je důležité, abychom podporovali obhájce lidských práv, ať si myslíme, že nás vlády budou poslouchat, nebo ne. Lidé nám často říkají, že hlasy z venčí, které uznávají, v jakém ohrožení žijí, jim dodávají velkou odvalu.

Jak již bylo řečeno, toto je závažný případ, protože útok na takto mezinárodně uznávanou zastánkyni lidských práv naznačuje, že lidé vyjadřující pochybnosti o státu nebo uplatňující svá základní práva jako právo na svobodu vyznání nejsou v bezpečí, takže se musí buď podrobit vůli státu, nebo čelit důsledkům.

(1) Viz zápis.

Samotná Širin Ebadiová mnohokrát čelila hrozbám smrti, zejména proto, že hájila sedmičlenné vedení víry Bahá'í v Íránu, které také samo čelí silnému pronásledování. V uplynulých 24 hodinách jsme byli svědky dalších zatčení lidí, kteří s ní spolupracují, a také dalších stoupenců víry Bahá'í.

Když se zaměříme na naši činnost, také je třeba si uvědomit, že vidíme posun v tom, jak některé vlády ve světě vnímají lidská práva, a že to má vliv na země, s nimiž má Evropská unie styky. V současné době se domnívají, že nemusí lidským právům věnovat moc pozornosti, protože mohou obchodovat a spolupracovat se zeměmi, které se o lidská práva nestarají. Proto si myslím, že je ještě důležitější, abychom prosadili tyto normy a abychom se snažili, jak již bylo řečeno, posilovat obchod se zeměmi, jejichž situace v oblasti lidských práva je mizerná, a snažili se podporovat ty, kdo pracují ve prospěch lidských práv, a demokraty, kteří se staví proti nedemokratickým silám.

Tunne Kelam, autor. – Pane předsedající, situace íránských obyvatel, kteří žijí v tyranské diktatuře teheránských mulláhů, je znepokojivá a od roku 2005 se ve všech oblastech zhoršuje. Proto vyzývám Komisi, aby pokračovala v monitorování tamní situace v oblasti lidských práv a během první poloviny tohoto roku předložila podrobnou zprávu o této situaci.

Dnes protestujeme proti pronásledování nositelky Nobelovy ceny, paní Širin Ebadiové, a jejího Centra na ochranu lidských práv. Často slyšíme otázky, jaký je výsledek těchto protestů. Tuto otázku bychom měli položit také Radě a Komisi.

Íránský režim je možná největší hrozbou světovému míru a právnímu řádu. S nejvyšší pravděpodobností bude Teherán v blízké budoucnosti mít jaderné hlavice – již teď na ně má nosné rakety. Írán je také velkým vývozcem terorismu – například do Iráku, podporuje Hizballáh a Hamás.

Zároveň EU stále doufá, že tuto diktaturu přesvědčí pomocí kompromisů, a donedávna pomáhala teroristickému režimu v Teheránu svazovat ruce hlavní demokratické opozici, kterou paradoxně označila za teroristickou organizaci.

Takže potřebujeme zaujmout jasný a rozhodný postoj k lidským právům a také určit situaci v oblasti lidských práv v Íránu za prioritu při jednáních s Teheránem.

Erik Meijer, autor. – (NL) Pane předsedající, pan Matsakis má pravdu. Pronásledování Širin Ebadiové není ojedinělým případem. Podle kritiků režimu měla po léta privilegovanou pozici. Existence jejího centra pro lidská práva vytvářela dojem, že situace v Íránu není tak zlá.

Většina obětí teokratického režimu v Íránu je neznámá. Zastávání odlišného politického názoru, protesty diskriminovaných etnických menšin a náboženských menšin, homosexualita a boj proti znevýhodňování žen, to vše jsou důvody k uvěznění nebo zabití. Mnohé věci, které my v Evropě bereme jako samozřejmost, vás mohou v Íránu zabít. Některé oběti jsou oběšeny za přítomnosti davů lidí na vysokých ramenech jeřábů jako varovné příklady.

Navzdory tomu se vnější svět, včetně Evropy, o tuto otřesnou situaci a způsob, jak s ní skoncovat, příliš nezajímá. Mezinárodní pozornost poutají spíše jiné věci. Zatímco by rádo omezilo íránskou vojenskou sílu a zastavilo používání atomové energie, nejvyšší důležitost přisuzuje mezinárodní společenství pokračování dodávek ropy a udržování a/nebo rozšiřování dobrých obchodních vztahů.

Výsledkem je, že Íránu neustále hrozí válka, zatímco kritika nedostatečného dodržování lidských práv nezaznívá. Dokonce to vede k situaci, kdy je spolupráce s íránským režimem vykupována neustálým umísťováním hlavních exilových opozičních skupin na seznam teroristů. Musíme tuto zamezit této bizarní situaci, kdy po každém vynesení soudního rozsudku prohlašujícím umístění na seznam teroristů za nezákonné přijme Rada jménem Evropské unie nové, totožné rozhodnutí.

Narozdíl od ostatních obětí pronásledování v Íránu není Širin Ebadiová anonymní, ale je mezinárodně známou a uznávanou osobou. Dosud jí postavení nositelky Nobelovy ceny někdy zajišťovalo omezenou míru svobody. Skutečnost, že toto postavení nyní končí, naznačuje, že síly, které se snaží o změnu, potřebují mezinárodní pomoc.

Bernd Posselt, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, můj úřad v Mnichově se nachází na ulici, která je domovem mnohých křesťanských Arménů z Íránu. Jsou členy jedné z nejstarších křesťanských komunit na světě a zároveň jsou perskými patrioty. To ukazuje, že Írán/Persie má dávnou tradici tolerance, a to nejen k různým náboženstvím, ale také k mnoha národům, které tvořily její velkou říši.

Tak netolerantní vláda, jakou představuje režim mulláhů, naprosto odporuje íránské/perské povaze. Odporuje nejlepším, nejušlechtilějším tradicím jedné z nejstarobylějších zemí na světě. Proto bychom v zájmu íránského lidu a jeho budoucnosti měli toto nehorázné jednání zřetelněji odsoudit.

Paní Širin Ebadiová, která toto jednání odsoudila za cenu velkého osobního rizika a byla pak oceněna Nobelovou cenou míru, nadále tak jménem všech etnických skupin a náboženských komunit činí. Nesmíme toto odporné pronásledování paní Ebadiové tolerovat. Ona potřebuje naši solidaritu. Proto vyzývám české předsednictví Rady, aby v této záležitosti uplatnilo svou politiku lidských práv.

Józef Pinior, jménem skupiny PSE. – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, nejprve bych vás rád upozornil na nepřítomnost zástupce českého předsednictví během této rozpravy. Velmi této skutečnosti lituji, protože Česká republika je nositelem demokratické tradice boje za lidská práva v celé střední a východní Evropě. Opakuji: hluboce lituji, že při této rozpravě není žádný zástupce českého předsednictví, přestože jiná předsednictví, například německé, vždy zástupce posílají.

Dnes diskutujeme o lidských právech v Íránu, což je důležitá země na Blízkém východě a země, která bude mít rozhodující vliv na politickou situaci v tomto regionu. Íránská vláda by proto měla o to více cítit lidská práva mezinárodní normy v oblasti humanitárního práva.

Hájíme nositelku Nobelovy ceny Širin Ebadiovou a jsme proti nedávným zásahům úřadů a vládní kampani, která měla obrátit veřejné mínění proti Širin Ebadiové. Také bych vás rád upozornil na další zatýkání vysokoškolských studentů v Šírázu. Tento týden, když měl Evropský parlament zasedání ve Štrasburku (přesně 12. ledna), bylo zatčeno dalších šest lidí. Musíme bránit nezávislost studentského hnutí v Íránu. Rád bych vás také upozornil na utiskování a pronásledování lékařů zapojujících se do výzkumu AIDS.

Pane komisaři, zde lze dojít k jedinému závěru: Evropská komise a celá Evropská unie musí situaci v oblasti lidských práv v Íránu nadále sledovat.

Leopold Józef Rutowicz, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, v Íránu, kde jsou zásady fundamentalismu podporovány velkou částí společnosti, se činnost demokratických institucí, které jsou založeny na odlišných kulturních zásadách, setkává s výrazným odporem a nesnášenlivostí. Takovým příkladem je Írán.

Přestože vládnoucí politici v Íránu pro vylepšení své pověsti podepisují závazky vzešlé z mezinárodních dohod, každodenní skutečnost je velmi odlišná. Případ Širin Ebadiové, nositelky Nobelovy ceny míru a ředitelky Centra na ochranu lidských práv, může sloužit jako příklad. Za skutečnost, že je její činnost potírána, může slabost vládnoucí třídy, která ve strachu o své postavení nemůže trestat fundamentalisty zapojené do protidemokratických činností. Usnesení podporujeme. Domnívám se, že je třeba podniknout v této oblasti radikálnější kroky.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Írán vykazuje možná nejméně zdokumentovaná porušování lidských práv v mezinárodním společenství. V současné době nic neukazuje na to, že by se situace zlepšovala. V tomto ohledu je pronásledování paní Širin Ebadiové velmi závažnou věcí a totéž lze říci o situaci šesti studentů, která byla zmíněna dříve.

Povzbudivé je, že na toto téma bylo navrženo několik usnesení, a to několika politickými skupinami. Věřím však, že usnesení předložené Evropskou lidovou stranou naplní náš závazek mnohem lépe bránit lidská práva. Jako obyvatel země, která nedávno zažila jak totalitní režim, tak svobodu projevu zaručenou demokratickým režimem, nemohu než projevít pochopení pro boj této ženy za lidská práva a jsem si jist, že tato věc bude brána v potaz.

Tato konstruktivní kritika může jediné zlepšit vztahy mezi Evropskou unií a Íránem.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Rád bych nejen podpořil toto usnesení, ale zejména bych podpořil postoj všech přátel svobodného Íránu, kteří, stejně jako pan Matsakis, zvláště zdůraznili, že hlavním problémem je smířlivá politika vůči íránskému režimu. Je to politika, v níž jsou nafta a obchodní dohody důležitější než zásady.

Umístění Lidových mudžahedínů Íránu na seznam teroristických organizací bylo od začátku skandální. Změnilo mimořádně důležitý skutečný problém v politiku, která je právě opačná, což poslouží těm, kteří ve skutečnosti vykonávají teroristickou politiku.

Z toho důvodu bych znovu vyzval Radu, aby okamžitě ukončila tuto situaci a odstranila Lidové mudžahedíny Íránu ze seznamu teroristických organizací.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Pane předsedající, Zbigniew Brzeziński popisuje oblouk nestability, který se rozpíná od Egypta do Pákistánu, jako hlavní hrozbu globální stability a budoucí vyhlídky pro globální rozvoj. Podle něho hlavní zemí v tomto oblouku, takový základní pilíř, je Írán. Pokud nevyřešíme problém Íránu, pokud nezajistíme, aby se stal předvídatelnou a demokratickou zemí, bude velmi obtížné vymýtit nebezpečí, o kterém pan Brzeziński hovoří.

Nicméně demokracii a stabilitu do Íránu nemůžeme zavést my. Tento úkol musí splnit sami Íránci. Íránci myslím lidi, kteří žijí v samotném Íránu, jako je paní Ebadiová, stejně jako Íránce v emigraci, jako je Miriam Rajaviová. Proto je důležité podporovat právě tato demokratická hnutí a konečně uznat, že Mudžahedíni nejsou teroristická organizace.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, je paradoxní, že situace v Íránu je podobná situaci v Gaze, když byl zvolen Hamás, tedy taková, že vládu zvolili lidé.

To je pro nás problém, protože s tím nemůžeme mnoho dělat. Něco je třeba v Íránu změnit. My můžeme jen vyjádřit svůj názor před celým světem a vyslat Íránu zprávu, že odsuzujeme porušování lidských práv a nedostatek demokracie, ať se to Íránu líbí, nebo ne. Možná v tomto případě poslouží slova jako naše zbraně a zároveň poskytnou pomoc lidem v Íránu, kteří bojují za skutečnou svobodu, a já doufám, že jí dosáhnou.

Vladimír Špidla, člen Komise. – Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, Evropská komise pozorně sleduje vývoj situace, v níž se nachází paní Širin Ebadiová, a domnívá se, že hrozby, kterým jsou paní Ebadiová a také její kolegové vystaveni po prohlídce jejich kanceláří v Teheránu provedené 29. prosince, jsou nepřijatelné. Prohlídka kanceláří je posledním z aktů zastrašování, které jsou nasměřovány proti paní Ebadiové a mezi něž patří například prosincové ukončení Sdružení obránců lidských práv, které vedla.

Evropská komise proto zcela podpořila francouzské předsednictví Rady Unie při předložení dvou prohlášení ve věci paní Ebadiové, 31. a 22. prosince minulého roku. Komise zdůrazňuje zejména skutečnost, že íránské orgány musejí dodržovat své mezinárodní závazky v oblasti lidských práv, a zejména práva na pokojné shromažďování uvedené v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech, který Írán podepsal a ratifikoval, musejí proto povolit znovuotevření prostor Sdružení obránců lidských práv a poskytnout mu právní postavení, o které žádá již mnoho let.

Stejně jako v minulosti ani v roce 2009 Komise nenechá bez povšimnutí žádnou příležitost, při níž bude moci na íránské orgány působit, aby paní Ebadiové a dalším obráncům lidských práv (jednotlivcům nebo organizacím) poskytl ochranu a umožnily jim dále působit v zemi a nenarušovaly jejich legitimní činnost.

Jak všichni víte, otázky jaderné energie a lidských práv výrazně omezují rozsah našeho působení v Íránu. Komise přesto v roce 2009 bude pokračovat ve spolupráci v oblastech společného zájmu, zejména potlačování obchodu s drogami. Podařilo se nám rovněž zachovat některé programy na podporu lidských práv a řádné správy věcí veřejných, například projekt na podporu práv dětí prováděný ve spolupráci s UNICEF a projekty na podporu reformy soudnictví.

Provádíme rovněž iniciativy zaměřené na posílení spolupráce a výměn v oblasti vzdělávání a kultury – výměny v rámci programu Erasmus Mundus, nedávná návštěva několika íránských novinářů v Bruselu nebo vysílání televizních pořadů v perštině, jehož zahájení si Komise přeje před koncem tohoto roku. Přesto je jasné, že pokud v Íránu nedojde k výraznému zlepšení lidských práv, nebudou se moci naše vztahy vyvíjet normálně.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozprav.

10.2. Guinea

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o situaci v Guineji.⁽²⁾

Marios Matsakis, autor. – Pane předsedající, Guinea má velmi pohnutou historii, na které se nějakým způsobem vždy podílely evropské země. V 15. století byla zabrána Portugalci a od 16. století její obyvatelé byli předmětem evropského obchodu s otroky. V roce 1890 byla kolonizována Francií. Po získání nezávislosti

⁽²⁾ Viz zápis.

v roce 1958 se vytvořila pevná pouta se Sovětským svazem. Její postkoloniální době vládla prezidentská totalita, přičemž vládcí byli podporováni svou nepochybně spíše primitivní armádou.

Guinea, přestože je obdařena velmi bohatými nerostnými zásobami, včetně železa, hliníku, zlata, diamantů a uranu, je jednou z nejchudších zemí na světě. Tyto nerosty těží společnosti z Ruska, Ukrajiny, Francie, Británie, Austrálie a Kanady.

Je známo, že zde bují korupce úředníků a vlády zemí, kterým tyto společnosti patří, zřejmě příliš nedbají o blaho obyvatel Guineje a na děsivou situaci v oblasti lidských práv si začínou stěžovat jen v případě, že jsou narušeny nebo ohroženy jejich finanční zájmy.

Ať je to jak chce, momentálně je v Guineji u moci další diktátor, mladý armádní důstojník zvaný kapitán Camara. Ten stojí v čele junty, která slibuje, že zemi zbaví korupce a lepší životní úroveň jejich 10 milionů obyvatel. Za tím účelem byla zřízena 32členná Rada pro demokracii a rozvoj, která spravuje zemi.

Nevím, zda to kapitán Camara myslí se svými snahami vážně ani zda uspěje ve zlepšování poměrů Guineje. Jedna věc je však jistá: věci nemohou být horší, než byly v uplynulých několika desetiletích, během nichž si Evropa a zbytek světa bezstarostně užívaly výhod těžby nerostů z Guineje. Takže přestože jsem *a priori* proti vojenským diktaturám, mohu jen doufat, že zakrátko dojde k přechodu k demokracii.

Jean-Pierre Audy, autor. – (FR) Pane předsedající, pane Špidlo, dámy pánové, dne 22. prosince 2008 zemřel ve věku 74 let prezident Guinejské republiky Lansana Conté. V noci z 22. na 23. prosince se jeho blízcí příbuzní připravovali na prozatímní období uprostřed zvěstí o státním převratu.

Byli tito muži, vládnoucí zemi, kterou *Transparency International* považuje za jednu z nejkorumpovanějších na světě, a spoléhající na právní řád a demokracii, které zde nikdy skutečně neexistovaly, v tuto chvíli upřímní? Vzpomněli si v tuto chvíli, jak se před 24 lety generál Lansana Conté chopil moci, když otec nezávislosti z roku 1958, marxistický prezident Sékou Touré, v roce 1984 zemřel? Mysleli si v tu chvíli, že by prostý důstojník, který měl na starosti obstarávání paliva pro armádu, byl schopen převzít moc? Litovali v té chvíli, že se dostatečně nesnažili zavést skutečný právní řád a skutečnou demokracii, které by umožnily, aby se do 60 dnů uskutečnily ty vzácné volby, jak stanoví ústava?

Pokud skutečně pociťovali takovou lítost, pocity kapitána Moussy Dadise Camary a jeho přátel se měly do pár hodin změnit ve výčitky svědomí. Dne 24. prosince se neznámý kapitán prohlásil za prezidenta republiky, tisíce Guinejců mu provolávaly slávu a 25. prosince projevil loajalitu, kterou mu udělila občanská vláda, která přijala jeho ultimátum. Slíbil, že bude bojovat proti korupci a do roku 2010 uspořádá volby. Za premiéra určil slušného muže, mezinárodního státního úředníka sídlícího v Egyptě. Šťastně oznámil, že v Guineji ho nikdo neodsuzuje; opoziční politické strany a občanská společnost situaci přijaly.

Měl by být státní převrat za těchto okolností odsuzován? Ano, dámy a pánové, my jej musíme odsoudit! Skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů, za něž mám tu čest hovořit, tento převrat odsuzuje, i když nejsme naivní; víme, že politická řešení nejsou nikdy jednoduchá, když se země vzpamatovává z diktatury. Vyzýváme vás, abyste hlasovali ve prospěch společného usnesení šesti politických skupin.

Erik Meijer, autor. – (NL) Pane předsedající, dne 15. února 2007 jsme projednávali státní násilí diktátora Lansany Cotého v Guineji jako naléhavou záležitost. Tento diktátor se ujal vlády po převratu v roce 1984 a od té doby byl u moci. Považoval tuto zemi za svůj osobní majetek, který byl obzvláště důležitý kvůli svým přírodním nalezištím zlata, železa a bauxitu. Většina stran se neúčastnila voleb, které byly organizovány pod jeho kontrolou, a oficiální opozice, která byla přechodně zastoupena v parlamentu, byla později donucena odejít.

Následkem toho se hlavní silou v boji za demokracii staly odborové organizace CNTG a USTG. Prezidentská bezpečnostní jednotka, kterou vedl diktátorův syn, odpověděla na jejich protestní shromáždění dne 22. ledna 2007 zabitím 59 lidí a 150 zraněnými.

Tento hrůzný režim nečekaně skončil, když v prosinci loňského roku diktátor zemřel. Junta dosadila na místo svého nového premiéra bankéře. Otázka nyní je, na co se vlastně vojenská junta, která následně převzala moc, připravuje. Je to krok k demokracii a rovnosti všech obyvatel, nebo tento nový státní převrat připraví cestu pro nového diktátora, který se znovu bude zajímat především o přírodní zdroje země a o vidinu vlastních naditých kapes?

Reakce okolního světa jsou rozporuplné. Západoafrické společenství ECOWAS nový státní převrat odsoudilo. Nigerský prezident velebí zesnulého diktátora, ale naštěstí vyžaduje okamžité předání moci demokraticky zvolené vládě. Francie a Senegal také vyvíjejí tlak, aby se do roka konaly volby.

Má skupina celá léta podporovala požadavky guinejské demokratické opozice, která je zřejmě stále mimo hru. Neodsuzujeme změnu moci, ale odsuzujeme možné pokračování nedostatečné demokracie v blízké budoucnosti. Zatím není důvod Guineu trestat nebo izolovat, ale měli bychom novým vůdcům připomínat, že jejich čas na výsluní smí být jen velmi krátký. Tato země nepotřebuje dalšího diktátora, ale obnovení demokracie.

Filip Kaczmarek, jménem skupiny PPE-DE. – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, doby, kdy jediným známým způsobem, jak svrhnout vládu v západní Africe, byl vojenský puč, jsou naštěstí pryč. Zatímco v zemích, které s Guineou sdílejí hranice, tedy Sierra Leone, Pobřeží slonoviny, Senegal nebo Libérie, dochází k politickému uvolnění, vojenské režimy se zhroutily a vzniká mladá demokracie, Guinea zůstává v minulosti. Zesnulý prezident Conté se sám ujal moci ve vojenském puči a nyní to vypadá jako dějà vu. Čtyřicet hodin po prezidentově smrti bylo oznámeno, že moc v Guineji převzala armáda a přerušila platnost ústavy.

Jediná dobrá zpráva je, že puč byl odsouzen africkými státy a Africkou unií. Další pomoc Evropské unie Guineji musí být nepochybně spojena s obnovením ústavního řádu a uspořádáním prezidentských voleb, a to co možná nejdříve. Nezávislé mezinárodní organizace by měly na volby dohlížet a kontrolovat jejich správnost. Pokud chce kapitán Camara být, alespoň zčásti, guinejským Obamou, pak v této zemi musí být radikálně omezena korupce a chudoba.

Ewa Tomaszewska, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, den po smrti prezidenta Lansany Contého, 23. prosince 2008, převzala moc v Guineji vojenská junta vedená kapitánem Camarou, přerušila platnost ústavy a práva na politickou činnost a rozpustila vládu. Junta vyhlásila válku korupci a má v úmyslu do prosince 2010 uspořádat prezidentské volby, přestože dosavadní právní předpisy stanovily, že volby se musí konat 60 dní po skončení volebního období.

Nicméně, nelze si nevšimnout, že občané Guineje novou vládu podporují. 29. prosince Africká unie pozastavila členství Guineje a dala zemi šest měsíců na znovuzavedení ústavního řádu. Evropský parlament by měl vyzvat guinejskou vládu, aby znovu zavedla občanské právo a uspořádala demokratické prezidentské volby, a to co možná nejdříve. Doufám, že Evropská komise poskytne civilnímu obyvatelstvu humanitární pomoc a započne dialog s guinejskou vládou.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pane předsedající, prezident Lansana Conté byl archetypem afrického vůdce, zkorumpovaný diktátor, který vládl lidem Guineje železnou pěstí. Guinea ve skutečnosti nikdy za půl století své nezávislosti nepoznala skutečnou demokracii.

Smrt pana Contého poskytla Guineji příležitost otočit stránku, ale naděje na přechod ke skutečné demokracii potlačil vojenský puč. Reakce Africké unie na puč byla podle očekávání nevýrazná. AU nemůže očekávat, že bude na mezinárodní scéně brána vážně, pokud bude nadále vyhýbavá a váhavá. Proč bychom se měli my na Západě tolik snažit tento problém řešit, když se zdá, že africké vlády jsou tak lhostejné?

EU by měla uvažovat o uplatnění opatření z Dohody z Cotonou vztahujících se k sankcím. Je třeba, aby kapitán Camara a vůdci puče pochopili, že EU očekává na oplátku za obchod a pomoc dodržování jistých základních správních norem. Jediná cesta Guineje k prosperitě je prostřednictvím demokratické civilní vlády.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, máme zde další případ, kdy skupina důstojníků převzala moc. Vojenské junty se chovají podobně: nejprve se zatýká, pak je přerušena platnost ústavy a pak přijde oznámení, že budou svolány demokratické volby. V tomto případě se volby mají konat do dvou let. Nicméně ve skutečnosti začnou důstojníci uplatňovat moc a zjistí, že se jim to zamlouvá. To pak vede k sociálnímu útlaku a vzpourám, stejně jako k porušování lidských práv a demokratických zásad. Máme důvod domnívat se, že se totéž může stát v Guineji, i když všichni doufáme, že tentokrát to bude jinak, že se události vyvinou lépe a výsledek bude pozitivnější.

Domnívám se, že prohlášení Hospodářského společenství států západní Afriky a Africké unie, že pozastavily účast Guineje na své činnosti, vyvine jistý tlak a apeluje na zdravý rozum. Myslím si, že vzhledem k sociální situaci, tedy neustálému klesání příjmu na jednoho obyvatele, Evropská unie, a tedy i Evropská komise, také přijme vhodné a uvážené, ale také odvážné opatření, aby co nejdříve zajistila návrat normalnosti do této země, a to pro dobro jejího lidu a v zájmu zamezení genocidy a porušování lidských práv.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Dnes se zabýváme státním převratem v Guineji, jedné z nejvíce zkorumpovaných zemí v Africe. Navíc sociální a hospodářská situace v Guineji je nezáviděníhodná, životní podmínky lidí jsou nesmírně tvrdé, je zde nedostatek základních potravin, lidská práva jsou bezostyšně porušována a to vše vytváří prostředí ideální pro uchopení moci nezákonnými prostředky.

Na druhou stranu velmi dobře víme, že uchopení moci prostřednictvím vojenského puče se stalo v Guineji tradicí. Parlamentní volby nebyly svolány, ani když před dvěma lety skončilo volební období národního shromáždění. To vše nepochybně znepokojuje mezinárodní společenství. V každé zemi taková situace dříve či později vede k nepokojům, nestabilitě a často také ke krveprolití.

Proto naprosto souhlasím s usnesením, o němž vedeme diskusi a které nabádá k uspořádání parlamentních a prezidentských voleb, k dodržování mezinárodních norem a k pomoci ze strany Africké unie a Hospodářského společenství států západní Afriky. Kromě toho musí být před volbami zaručena svoboda tisku, projevu a shromažďování, jinak se z voleb stane volební fraška.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Pane předsedající, státní převrat v Guineji proběhl přesně tak, jak probíhá většina podobných převratů v Africe a na jiných kontinentech. Došlo k němu okamžitě po smrti prezidenta Contého, který se dostal k moci po převratu 24 předtím. Hospodářská a politická situace v této extrémně chudé zemi nutí lidi protestovat. Tyto protesty jsou pak umlčovány ozbrojenými silami, které podporují zkorumpovanou vládu a rozdělení země na ty, kteří prosperují, a ty, kteří umírají hladu.

Skutečnost, že Africká unie a Africké hospodářské společenství přerušily vztahy s juntou, je v tomto případě pozitivním krokem. Vnější tlak by mohl juntou donutit k uspořádání demokratických voleb. Ponaučení, které si lze vzít z této situace, je, že aby mohla podporovat demokracii v Africe, potřebuje Africká unie akční plán, který by zabránil převratům, jež mají za následek ohromné ztráty pro obyvatele této chudé části světa. Toto usnesení podporuji.

Vladimír Špidla, člen Komise. – Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, zpráva o úmrtí guinejského prezidenta Lasana Contého, která dorazila ráno 23. listopadu 2008, byla o několik hodin později následována vojenským převratem vedeným juntou, jež vytvořila Národní radu pro demokracii a rozvoj a vyhlásila pozastavení ústavy a rozpuštění státních institucí.

Evropská komise důrazně podporuje prohlášení učiněné předsednictvím Evropské unie, které odsuzuje toto násilné převzetí moci a vybízí guinejské orgány, aby se v co nejkratší době navrátily k civilní, ústavní a demokratické vládě. Pozitivní přijetí vojenského režimu ze strany guinejské veřejnosti, zejména ze strany politických stran a odborů, jasně vypovídá o tom, že životní podmínky guinejského obyvatelstva se zhoršily natolik, že i vojenský převrat je chápán jako pozitivní změna a jako záležitost vzbuzující optimismus ohledně budoucnosti. Rovněž to ukazuje, že režim dosud panující v této zemi ztratil důvěru guinejského obyvatelstva do té míry, že upřednostňuje, aby se vlády ujaly vojenské jednotky spíše než ústavní nástupci.

V této nejasné situaci je důležité uvítat rychlé a účinné iniciativy podniknuté Hospodářským společenstvím států západní Afriky (ECOWAS) a jeho předsedou panem Chambasem jakož i rozhodnutí a rozhodnost společenství a Africké unie, které pozastavily členství Guineje ve svých organizacích a odsoudily násilné převzetí moci. Komise se hodlá připojit ke snaze společenství ECOWAS a Africké unie a podpořit jejich úsilí, aby bylo možné co nejvíce urychlit návrat k civilní, ústavní a demokratické vládě prostřednictvím svobodných a transparentních voleb.

Výzva, která stojí před mezinárodním společenstvím v následujících měsících, spočívá v podpoře Guineje v jejím přechodu k demokracii a uspořádání svobodných a demokratických voleb zákonodárního sboru a prezidenta.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak víte, v březnu 2004 po volbách, jež nerespektovaly zásady demokracie a porušovaly podstatné prvky dohody z Cotonou, jsme se rozhodli zahájit konzultace mezi Guinejí a Evropskou unií podle článku 96 dohody z Cotonou. Pokroku se dosáhlo v těchto oblastech: obecní volby v roce 2006, liberalizace sdělovacích prostředků, revize volebního rámce provedená společně s vládou a opozicí a zlepšení makroekonomického rámce.

My neztrácíme naději. Jsme přesvědčeni, že volební proces, který byl zahájen v říjnu minulého roku, bude moci být úspěšně obnoven. V této situaci odjede do Guineje tuto středu společná mise předsednické země a Komise. Tato mise, do níž jsou zapojeny útvary společenství ECOWAS a Africké unie, bude mít za cíl posoudit situaci v zemi a navrhnout vhodná opatření, která budou sloužit k podpoře Guineje při přechodu k demokracii.

Předsedající. – Rozprava byla ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozprav.

10.3. Svoboda tisku v Keni

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o svobodě tisku v Keni.⁽³⁾

Marios Matsakis, autor. – Pane předsedající, svoboda tisku je synonymem pro svobodu projevu a demokracii. V naší společnosti, kde zasahování mediálních magnátů i vlád a politických stran do médií není neznámým jevem, samozřejmě není uplatňována zcela ideálně, ale v některých západních zemích, včetně USA a některých členských států EU, je velmi důležitá. Nicméně alespoň co se právních předpisů týče, médiím se v našich společnostech dostává teoretické zákonné ochrany, kterou potřebují k co nejspolehlivějšímu fungování.

Zde si dovolíme nesouhlasit s keňskou vládou, která zavádí legislativní opatření, která mohou být využita pro možnou represi a pronásledování tisku státem. Proto vyzýváme keňské úřady, aby znovu zvážily svůj postoj k této věci a poskytly svým hromadným sdělovacím prostředkům legislativní svobodu, kterou potřebují, aby se mohly alespoň pokusit fungovat co možná nejdemokratičtější způsobem. Keňská vláda musí pochopit a uznat, že ochrana tisku je nezbytná pro cestu jejich země ke zlepšení životní úrovně jejich obyvatel. Doufáme a věříme, že žádost, kterou vyjadřujeme prostřednictvím tohoto usnesení, nebude vnímána jako vměšování se, ale jako přátelská rada vládě Keni, že bude brána vážně v úvahu a že vláda přehodnotí své dosavadní kroky.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autorka. – (PL) Pane předsedající, Keňa se již dlouho zmítá ve vážné politické krizi. Současný prezident, pan Kibaki, provádí opatření, která mají zjevně za cíl omezit svobodu projevu a tisku. 2. ledna 2009 porušil pravidla Deklarace lidských práv a Africké charty lidských práv schválením pozměňovacích návrhů keňského zákona o sdělovacích prostředcích z roku 1998, čímž poskytl státním úřadům nová práva včetně práva odstranit vysílací a komunikační vybavení a kontrolovat a měnit obsah výstupů hromadných sdělovacích prostředků. Mezinárodní společenství jednomyslně tento krok označila za další krok k cenzuře médií v Keni.

Navíc navzdory dřívějším závazkům plynoucím z dohod podepsaných při sestavování keňské velké vládní koalice prezident nekonzultoval toto ani jiná další rozhodnutí s úřadujícím premiérem. Tím se keňská krize, která již trvala více než rok a vyžádala si kolem 1 000 obětí a 350 000 lidí připravila o domov, ještě více vyhrotila. Evropská unie nesmí zůstat stranou, zatímco jsou bezostyšně porušovány základní svobody.

Měli bychom uvítat ujištění keňského prezidenta, že změny budou zrevidovány a že tato záležitost bude konzultována se všemi politickými mocnostmi, aby změny dostaly novou demokratickou povahu a byla zajištěna široká podpora keňské společnosti. Evropská unie musí tato opatření podpořit a podrobně monitorovat, také musí pomáhat rozvíjet pluralismus během procesu budování občanské společnosti. Zároveň by keňské úřady měly přijmout ráznější opatření pro zavedení normálního stavu v zemi včetně vytvoření zvláštního výboru složeného z místních a mezinárodních odborníků, který potrestá ty, kdo spáchali násilí a způsobili v loňském roce krizi. Je možné, že tato opatření stabilizují vnitropolitickou situaci a zabrání humanitární katastrofě, která této východoafrické zemi s deseti miliony obyvatel nevyhnutelně hrozí.

Colm Burke, autor. – Pane předsedající, lituji, že prezident Kibaki podepsal pozměňovací návrhy keňského zákona o sdělovacích prostředcích. Tímto krokem přehlíží práva na svobodu projevu a tisku, která ukládá Všeobecná deklarace lidských práv a další mezinárodní úmluvy včetně Africké charty lidských práv.

Tento zákon by poskytl značné pravomoci keňskému ministrovi informací, který by mohl vnikat do domů, které pokládá za hrozbu pro národní bezpečnost, a odstraňovat vysílací vybavení. Zákon také zajistí státu pravomoc regulovat obsah vysílání a publikací elektronických i tištěných médií. Vítám však nedávné gesto prezidenta Kibakiho, který hodlá zrevidovat tento zákon o médiích a zvážit opravy právních předpisů, které navrhuji zástupci médií.

Svoboda projevu je základním lidským právem, jak stanoví článek 19 Všeobecné deklarace lidských práv. Vyzývám keňskou vládu, aby zahájila konzultaci zúčastněných stran v zájmu nalezení konsensu ohledně toho, jak lépe regulovat průmysl sdělovacích médií bez zasahování do svobody tisku a bez porušování práv zakotvených ve Všeobecné deklaraci.

⁽³⁾ Viz zápis.

Konečně bych rád zdůraznil potřebu zlepšit v Keni kulturu beztrestnosti, aby ti, kdo zodpovídají za povolební násilí před rokem, mohli být přivedeni před soud. Vyzývám k vytvoření nezávislé komise složené z místních a mezinárodních právních odborníků, kteří by provedli vyšetření a trestní stíhání ve věci násilných událostí po nepovedených volbách v prosinci 2007.

Erik Meijer, autor. – (NL) Pane předsedající, Keňa má násilnou minulost. Po druhé světové válce, když Evropa začala pomalu uznávat, že nezávislost afrických zemí bude nakonec nevyhnutelná, byla Keňa důsledně vynechána stejně jako země, kterou dnes známe jako Zimbabwe. Podle koloniálních panovníků bylo v těchto zemích příliš mnoho zahraničních kolonistů a příliš mnoho zahraničních hospodářských zájmů na to, aby je mohli nechat v rukou převážně černého obyvatelstva.

Narozdíl od ostatních západoafrických zemí se v Keni nezrodila nezávislost mírovou cestou, ale dlouhým a násilným bojem hnutí za nezávislost Mau Mau. Potřeba násilného zápasu položila základy nepřetržitého násilí a zastrasování. Vítězové patří zejména k jednomu hlavnímu kmenu, kmenu Kikujů. Ostatní skupiny obyvatelstva byly vždy drženy v opozici, v případě potřeby na základě zmanipulovaných volebních výsledků. Poslední prezidentské volby znovu dokázaly, že kandidát, který nepochází z Kikujů, se nemůže stát prezidentem, ani pokud pro něj hlasovala většina voličů.

Zásluhou kompromisu je nyní opoziční kandidát premiérem a zdá se, že domácí mír je obnoven. Zatímco kompromis Zimbabwe je ze dvou afrických zemí se zmanipulovanými volebními výsledky považován za špatný, kompromis Keni je chválen jako správný. Celá léta považovala západní Evropa a Amerika Keňu za velký úspěch. Byla to země s relativní prosperitou, svobodou a mezinárodními podniky, přátelila se se Západem a přitahovala turisty. O tuto image nyní Keňa přišla. Nedostatek potravin a nový zákon o tisku přispěly k oživení napětí. Nedostatek potravin lze částečně přičíst skutečnosti, že prezident, výměnou za výstavbu přístavu, pronajal 40 000 hektarů zemědělské půdy ropnému státu Kataru za dodávky potravin.

Tiskový zákon je zřejmě pákou, kterou prezident používá k omezování moci koaliční vlády a k odstraňování kritických oponentů. To je o to více šokující vzhledem k tomu, že tento zákon se objevil, aniž by jej prezident konzultoval s premiérem. Koaliční kompromis mezi prezidentem a premiérem je v nebezpečí, pokud prezidentovi bude umožněno obejít premiéra, omezit roli vlády a ochránit vlastní pozici proti kritickému tisku.

Charles Tannock, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedající, až do loňských násilností měla Keňa pověst jedné z politicky stabilnějších afrických zemí a tradici relativně svobodného a přímého tisku.

Prezident Kibaki by si měl uvědomit, že politická stabilita a svobodný tisk se vzájemně posilují. Toto navrhované omezení svobody slova je nevhodné pro zemi vedenou člověkem, který při přebírání moci sliboval novou éru otevřenosti a transparentnosti. Bohužel se zdá, že mnoho vysokých politiků v Keni dosud nemá dostatečně tlustou kůži, aby zvládli nevyhnutelné jízlivosti svobodného tisku a demokracie. Doufám, že prezident Kibaki přijme naši radu a změní názor. To by nás ujistilo o údajném odhodlání Keni utvořit svobodnou společnost pod společnou koaliční vládou. Také by to posílilo postavení Keni jako morální autority a vůdce v nestabilním regionu.

Vítám prezidentův slib, že zváží změny tohoto zákona a že bude více konzultovat s médii. Vzhledem k tomu, že premiér Raila Odinga a jeho strana ODM s tímto právním předpisem zásadně nesouhlasí, je také nezbytné pro stabilitu vlády, aby se z něj nestal ještě více pobuřující a rozdělující politický problém.

Catherine Stihler, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, jsem ráda, že mohu promluvit o tomto společném návrhu usnesení o svobodě tisku v Keni. Před rokem jsem byla stejně jako mnoho ostatních zděšena a zklamána, že po zfalšovaných prezidentských volbách v Keni vedly pouliční demonstrace k nepokojům a etnickým střetům, které se rozšířily po celé zemi, zabily více než tisíc lidí a dalších 350 000 lidí zanechaly bez domova. Ti, kdo jsou za povolební násilnosti odpovědní, musí být předvedeni před soud a pro Keňu je nyní nutné období usmířování a tolerance.

V této souvislosti je velmi špatná zpráva, že v pátek 2. ledna 2009 prezident Kibaki podepsal opravený keňský zákon o sdělovacích prostředcích 2008, který upravuje keňský akt o sdělovacích prostředcích z roku 1998. Tento zákon naprosto odporuje svobodě tisku a nebere ohled na mezinárodní konvence podepsané keňskou vládou. Dva oddíly účinně zavádějí přímou cenzuru médií. Oddíl 88 zajišťuje značnou pravomoc ministrovi informací provést razii a odstranit vysílací vybavení ze sídla média, které považuje za hrozbu národní bezpečnosti. Oddíl 46 dává státu pravomoc regulovat obsah vysílání a publikací elektronických i tištěných médií. V Keni se proti zákonu postavili novináři, premiér Odinga a ODM a jeho přijetí poukazuje

na nedostatečnou diskusi v rámci současné velké koalice. Lituji, že tento zákon byl schválen a vyzývám, aby při jeho revidování byly vzaty v úvahu mnohé vyjádřené výhrady.

Ewa Tomaszewska, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, jako členka organizace Solidarność a člověk, který zažil stanné právo v Polsku, vím, že svoboda slova je hnací silou demokracie. Keňská vláda podepsala a ratifikovala Všeobecnou deklaraci lidských práv a další mezinárodní úmluvy včetně Africké charty lidských práv. Tyto úmluvy zahrnují právo na svobodu slova.

V současné době nás Asociace východoafrických novinářů informuje, že vláda má v úmyslu zavést v Keni cenzuru. Doufám, že prezident Kibaki upustí od změn právních předpisů týkajících se médií, které by mohly porušit svobodu slova. Vyzývám keňské úřady, aby se vzdaly svých plánů na zavedení cenzury a nalezly konsensus v zájmu rozvíjení svobody tisku a sektoru veřejných sdělovacích prostředků. Doufám, že práva náboženských a etnických menšin budou v Keni respektována. Před rokem zemřelo více než tisíc lidí během protestů souvisejících s volbami a 350 000 ztratilo domov. Doufám, že ti, kteří jsou odpovědní za tyto události, budou spravedlivě potrestáni.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, i kdyby byla pravda, že některá soukromá média v Keni pomohla podnítit nepokoje následující po emocionální volební kampani, neomlouvá to omezení svobody slova.

Útok na svobodu tisku v Keni zahrnoval také porušení základních zásad parlamentní demokracie. Stojí za zdůraznění, že nový právní předpis byl přijat 25 z 220 členů parlamentu. Toto je naprosto nemyslitelné. Horší je, že do té doby se Keňa pyšnila jednou z nejrozvinutějších pluralistických tiskových sítí v celé Africe. To se po provedení nového právního předpisu změnilo, což umožní zasahování zvláštních služeb do činností médií, rušit redakční oddělení a kontrolovat tištěné nebo mluvené slovo. Omezování svobody sektoru médií ve jménu národní bezpečnosti může mít jediné opačný účinek.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Proč se zabýváme svobodou tisku v Keni? Proč Evropský parlament projednává tento problém jako naléhavý případ porušení lidských práv?

Zprvė proto, že svoboda slova je základní lidské právo, jak stanoví článek 19 Všeobecné deklarace lidských práv, kterou Keňa podepsala. Proto musí nejen dodržovat její podstatu, ale musí se jí řídit do písmene.

Demonstrace, k nimž docházelo téměř před rokem po prezidentských volbách v Keni a které přerostly v nepokoje a etnický konflikt, v němž bylo zabito více než 1 000 lidí a desítky tisíc přišlo o domov, jsou nejsilnějším argumentem, abychom nedovolili opakování podobných událostí. Proto by keňská vláda a prezident měli jednat spolu a ctít své závazky respektovat svobodu tisku, slova a shromažďování. Kromě toho – a to je obzvláště důležité – by měli bojovat proti beztrestnosti a hnát k zodpovědnosti ty, kteří odpovídají za nepokoje, které se udály před rokem.

Marios Matsakis (ALDE). – Pane předsedající, zatímco zde diskutujeme o humanitárních otázkách a svobodě tisku ve třetích zemích, využívám příležitosti informovat sněmovnu, že podle mediálních zpráv z Gazy jsou kanceláře OSN, které byly dnes bombardovány izraelskými jednotkami, celé v plamenech a všechna humanitární pomoc OSN, která v nich byla skladována, je naprosto zničena. Stejný osud potkal kanceláře Reuters a dalších mezinárodních novinářů v Gaze. Rád bych zaznamenal, že sdílím názor generálního tajemníka OSN, pana Pana Ki-muna, který je momentálně v Izraeli, jenž je údajně naprosto rozhořčen chováním izraelských úřadů.

Předsedající. – Pane Matsakisi, děkuji vám za toto prohlášení, ale teoreticky jej nemám přijmout, protože pravidla vyžadují, že když mě požádáte o slovo, musí to být k probíranému tématu, což je svoboda tisku v Keni, přestože události, o nichž se zmiňujete, jsou velmi dramatické.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Pane předsedající, usnesení Evropského parlamentu o svobodě tisku v Keni upozorňuje na důležitý problém. Diktatury začínají omezeními svobody tisku a informací a občanských práv. Doufám, že tento proces bude mezinárodními a vnitřními opatřeními zastaven. Domnívám se, že prezident Kibaki a premiér Odinga přijmou přiměřená opatření. Usnesení, které podporuji, jistě procesu demokratizace Keni pomůže.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Pane předsedající, během komunistické éry jak v Polsku, tak i v dalších zemích, bylo jedno z pravidel trestního zákoníku, že osoba, která rozšíří informaci, jež by mohla vést k občanským nepokojům, bude potrestána. Takové pravidlo bylo zvláště užitečné jako hůl na třesání nejen jednotlivců, ale také, a zejména, tisku. Dnes vidíme podobné snahy za legislativními pokusy v Keni. Člověk

nemůže prohlásit, jako argument ani jako hrozbu, že tisk musí být umlčen, protože by mohl způsobit v zemi problémy. To není ospravedlnění ani vysvětlení takové cenzury. Tisk existuje, aby poskytoval lidem informace, což je skutečný pilíř demokracie.

Vladimír Špidla, člen Komise. – Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, na začátek bych chtěl zdůraznit, že svoboda projevu včetně televize a rádia je jedním z pilířů, na nichž spočívá EU. Tato svoboda je mezi evropskými hodnotami klíčovou a není možné ji zpochybňovat.

„Communication Act“ z roku 2008, který se dne 2. ledna 2009 stal v Keni zákonem, obsahuje body, které z našeho hlediska mohou porušovat svobodu médií. Vnímáme proto s uspokojením nedávné rozhodnutí prezidenta Kibakiho ze dne 7. ledna revidovat některé sporné části tohoto zákona. Jsme potěšeni tím, že pan Kibaki pověřil ministra pro informace a komunikaci a nejvyššího státního zástupce, aby se sešli se zástupci médií a aby přednesli změny tohoto zákona, které by odstranily vzniklé obavy.

Svoboda projevu a svoboda tisku jsou součástí správy věcí veřejných v nejširším slova smyslu, která je sama ve středu strategie pro rozvoj Evropské unie. Upřímně se domnívám, že svobodný a odpovědný tisk je nezbytným předpokladem demokracie a právního státu, které jsou nedílnou součástí udržitelného rozvoje. Jedině na základě dialogu budou moci média a keňská vláda prohloubit společné porozumění a vybudovat vzájemný respekt. Evropská komise tedy se zaujetím očekává výsledky různých setkání se zúčastněnými stranami, která se budou konat v Keni, a doufá, že dotčené strany dosáhnou shody ohledně vhodných doporučení týkajících se návrhů změn zákona o médiích.

Ohledně násilí, které následovalo po volbách, Komise vítá zprávu vyšetřovací komise o tomto násilí (Wakiho zprávu). Oceňuje závazek keňské vlády zavést doporučení této zprávy včetně ustanovení zvláštního tribunálu, který zajistí, že osoby odpovědné za násilí se budou zodpovídat za své činy.

Předsedající. – Rozprava byla ukončena.

Hlasování se bude konat ihned.

Písemná prohlášení (článek 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), písemně. – (RO) Na začátku roku 2009 demokracie v Keni utrpěla ránu vůči svobodě tisku. Prezident Mwai Kibaki podepsal zákon, přestože následně změnil názor, který zaručuje keňským úřadům právo provádět razie v redakcích, odposlouchávat telefonní hovory novinářů a kontrolovat obsah vysílání pod záminkou „národní bezpečnosti“. Jako by to nebylo dost, zákon také stanoví vysoké pokuty a podmínky pro uvěznění reportérů uznaných vinnými z „protivládních“ praktik. Přestože prezident Kibaki o týden později nařídil, aby tyto podmínky byly pozměněny, není nám známo, jak tyto „změny“ vypadají.

Tento zákon ve své původní formě je připomínkou temných časů diktatury, kdy byl keňský tisk sražen na kolena. Keňa je v současnosti demokratická a já pevně věřím, že nikdo, ani prezident Kibaki, nechce tyto časy zpět. Útok na svobodu tisku je útok na demokracii. Mezinárodní společenství musí nadále vyvíjet tlak na keňské úřady, aby s občanskými svobodami zacházely odpovědně, zejména se svobodou tisku.

Marianne Mikko (PSE), písemně. – (ET) Dámy a pánové, Keňa jedná v rozporu s Všeobecnou deklarací lidských práv a Africkou chartou lidských práv. Nerespektuje takové základní pilíře demokracie, jako je svoboda slova a svoboda tisku. Svobodný tisk je vážně ohrožen.

Státní kontrola a cenzura byly součástí pozměňovacího návrhu zákona o sdělovacích prostředcích. Prostřednictvím neuváženého kroku prezidenta Kibakiho se nyní dostaly do zákona.

Je neslýchané, aby vláda měla právo pořádat razie do redakcí novin a televizí a kontrolovat, co se vysílá a v jaké podobě. To nemá nic společného s demokratickou společností.

Je nezbytné stávající právní předpisy opravit. Tisk je možné regulovat bez ohrožování svobody slova a tisku. To je třeba udělat co nejdříve.

11. Hlasování

11.1. Írán: Případ Shiriny Ebadi (hlasování)

11.2. Guinea (hlasování)**11.3. Svoboda tisku v Keni (hlasování)****12. Předložení dokumentů: viz zápis****13. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis****14. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 116 jednacího řádu): viz zápis****15. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis****16. Termíny příštích zasedání: viz zápis****17. Přerušení zasedání**

Předsedající. - Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno v 16:10)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Zodpovědnost za tyto odpovědi nese výhradně úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 6, kterou pokládá Brian Crowley (H-0973/08)

Předmět: Sedmý rámcový program pro výzkum a vývoj

Jaké politické iniciativy podnikne Rada tento rok, aby směrem k malým a středním podnikům propagovala existenci a význam sedmého rámcového programu pro výzkum a rozvoj 2007 – 2013, vzhledem k tomu, že pro evropské podniky je v tomto období k dispozici podpora ve výši 52 miliard EUR?

Odpověď

Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Evropský parlament a Rada stanovily jasné cíle v legislativním balíku sedmého rámcového programu pro výzkum a vývoj 2007–2013 (RP7)⁽⁴⁾, na jehož základě je zvláštní pozornost věnována zajištění přiměřeného zapojení malých a středních podniků do tohoto programu.

Tento cíl je následně jádrem prováděcích opatření RP7, zejména programu „spolupráce“, který stanovuje, že by pro malé a střední podniky měla být v každé prioritní oblasti vytvořena strategie, jejímž cílem bude zajistit, aby nejméně 15 % finančních prostředků z tohoto programu směřovalo do malých a středních podniků. Malé a střední podniky také těží z vyššího poměru financování 75 % způsobilých nákladů v rámci RP7 (v porovnání s 50 % pro větší podniky). Kolektivní finanční zodpovědnost, která existovala v rámci 6.RP byla v RP7 nahrazena vytvořením garančního fondu, který minimalizuje finanční rizika pro malé a střední podniky.

Jak si je vážený pan poslanec vědom, za provádění RP7 je podle cílů programu zodpovědná Komise, a proto by měla přijmout veškerá potřebná opatření pro propagaci účasti malých a středních podniků. Jedním z takových opatření je konference Research connection 2009, kterou pořádá Komise pod českým předsednictvím v květnu 2009 v Praze. Jedna část této konference se přímo věnuje zapojení malých a středních podniků do RP7.

Rada by váženého pana poslance také ráda upozornila na důležité iniciativy Evropského společenství na podporu inovací, jako jsou například:

Rámcový program pro podporu konkurenceschopnosti a inovací (CIP) Evropského parlamentu a Rady z 24. října 2006⁽⁵⁾

Iniciativa rozhodujících trhů pro Evropu, kterou spustila Komise a kterou Rada přivítala a podpořila ve svých závěrech přijatých 29. května 2008⁽⁶⁾.

Politika vytváření regionálních inovačních uskupení, kterou Rada uvítala ve svých závěrech ze dne 1. prosince 2008 jako nástroj pro zvýšení potenciálu malých a středních podniků a jejich integraci do sítí podniků využívajících pokročilých technologií⁽⁷⁾.

(4) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1982/2006/ES ze dne 18. prosince 2006 o sedmém rámcovém programu Evropského společenství pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) (Úř. věst. L412, 30.12.2006) a nařízení (ES) Evropského parlamentu a Rady č. 1906/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro účast podniků, výzkumných středisek a vysokých škol na akcích v rámci sedmého rámcového programu a pro šíření výsledků výzkumu (2007-2013) (Úř. věst. L 391, 30.12.2006).

(5) Úř. věst. L 310, 9.11.2006

(6) Závěry Rady – Čerstvý impuls pro zvýšení konkurenceschopnosti a inovace evropského hospodářství – (dok. 10174/08).

(7) Závěry Rady – Směrování ke klastrům světové úrovně v Evropské unii: provádění široce založené inovační strategie – (dok. 14679/08).

A konečně by mělo být poukázáno na nedávné rozhodnutí Evropské investiční banky zmobilizovat 30 miliard EUR na podporu evropských malých a středních podniků v kontextu plánu evropské hospodářské obnovy.

Tyto body je třeba zmínit společně s výzkumnými činnostmi stanovenými v RP7, neboť provádění inovativního výzkumu a rozvoje technologií ze strany malých a středních podniků, které nespadá do rámce RP7, může být uskutečňováno s pomocí těchto dalších programů Evropské unie na podporu inovací.

Rád bych váženého pana poslance ujistil, že české předsednictví si plně uvědomuje význam malých a středních podniků jako hnacího motoru výzkumu, aplikace jeho výsledků a inovace. Podle předsednictví je zapotřebí zvláštního přístupu k malým a středním podnikům, aby se usnadnilo jejich zapojení do RP7 – domníváme se, že je třeba podporovat další zjednodušování procedur spojených se zapojením malých a středních podniků do všech rámcových programů. Předsednictví rovněž poskytne plnou podporu Evropské komisi při činnostech souvisejících s prováděním její politiky.

*
* *

Otázka č. 7, kterou pokládá Eoin Ryan (H-0975/08)

Předmět: Efektivní rozdělování evropské pomoci rozvojovým zemím

Evropská unie je největším světovým poskytovatelem pomoci rozvojovému světu, nicméně pořad BBC Panorama odvysílaný koncem listopadu 2008 poukázal na to, jak je tato pomoc často nepatřičně vynakládána, neefektivně využívána nebo se nedostává k zamýšlené cílové skupině obyvatel. Jednou z hlavních otázek, na něž bylo poukázáno, bylo neefektivní využívání pomoci v oblasti vzdělávání, kde jsou peníze utráceny za budovy namísto odborné přípravy a mezd, takže výsledkem bývá nízká úroveň výuky.

Často dochází k absencím učitelů ve školách, neboť jsou pro zajištění obživy nuceni pracovat v několika zaměstnáních.

Podobné tendence by mohly vést ke znepokojivé a upřímně řečeno nepřijatelné situaci, kdy dojde k povrchnímu splnění cílů stanovených v programu rozvojových cílů tisíciletí 2 v oblasti všeobecné dostupnosti základního vzdělání, nicméně při tak nízké úrovni poskytovaného vzdělání, že bude mít velmi malý vliv nebo hodnotu pro zlepšení života dotčených dětí. Jaká opatření nebo změny plánuje Rada pro zajištění efektivnější distribuce a využívání evropské pomoci?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Rada připomíná, že je zodpovědností Komise, aby plánovala využívání finančních zdrojů a podporovala řízení pomoci poskytované Společenstvím a Evropským rozvojovým fondem (ERF).

Rada by také ráda poukázala na dva rozměry pomoci, tedy na (1) konkrétní opatření usilující o monitorování dodávek pomoci a na (2) iniciativy vytvořené pro zvýšení efektivnosti pomoci. V obou ohledech Rada je a stále bude ve střehu a aktivní.

1. Monitorování dodávek pomoci

Veškeré nástroje rozvojové pomoci ES obsahují konkrétní opatření usilující o ochranu finančních zájmů ES. Komise a Účetní dvůr mají právo provádět kontroly, včetně kontrol dokumentů či fyzických kontrol u kteréhokoli dodavatele či subdodavatele, který obdržel prostředky od Společenství.

Rada i Evropský parlament mají každoročně možnost hodnotit, jakým způsobem byla uskutečňována vnější pomoc ES, prostřednictvím výroční zprávy o vnějších a rozvojových politikách ES a jejich provádění, kterou Komise většinou předkládá koncem června.

Rada se ovšem rovněž domnívá, že řádná správa a realizace rozvojové pomoci není pouze zodpovědností poskytovatele pomoci: musí docházet k uplatňování principů vlastnictví, řádné správy a vzájemné zodpovědnosti, a v tomto ohledu leží spoluzodpovědnost i na našich partnerech. Ve svých závěrech ze dne 27. května 2008 Rada znovu potvrdila důležitost uplatňování posílených mechanismů vzájemné odpovědnosti na státní, regionální a mezinárodní úrovni pro vytváření rovnocennějších partnerských vztahů.

A konečně, Rada v červu 2008 vytvořila internetovou stránku poskytující veškeré informace o řízení a provádění veškerých programů ES pro vnější spolupráci. Stránka je spravována Europe Aid a je přístupná široké veřejnosti.

2. Účinnost pomoci

EU je pevně odhodlána prostřednictvím pařížského prohlášení o účinnosti pomoci z března 2005⁽⁸⁾ a evropského konsensu o rozvoji z listopadu 2005⁽⁹⁾ poskytovat pomoc ve větším množství a lepší kvalitě. EU je zejména odhodlána prosazovat lepší koordinaci a komplementárnost dárců prostřednictvím vytváření společných víceletých programů založených na snižování chudoby partnerských zemí nebo rovnocenných strategií a vlastních rozpočtových procesů daných zemí, společných prováděcích mechanismů včetně sdílení analýz, společných dárcovských misí a využívání způsobů spolufinancování.

Komplementárnost činnosti dárců má zásadní význam pro zvýšení účinnosti pomoci a tedy pro účinnější podporu rozvoje. V tomto smyslu Rada a členské státy v květnu 2007 přijaly Kodex chování EU pro doplňkovost a dělbu práce v rámci rozvojové spolupráce⁽¹⁰⁾. A konečně, prohlášení ministrů schválené v září 2008 po třetím fóru na vysoké úrovni o účinnosti podpory (tedy akční plán z Accry) stanovilo velmi ambiciózní postoj EU a požadovalo silné, přesné a měřitelné závazky jakož i časový rozvrh pro jejich plnění.

*
* *

Otázka č. 8, kterou pokládá Liam Aylward (H-0977/08)

Předmět: České předsednictví

V souvislosti s jarním zasedáním Rady a se strategií Evropské unie pro růst a zaměstnanost, mohlo by předsednictví objasnit, jakým způsobem učiní program pro zvyšování konkurenceschopnosti Evropské unie svou hlavní prioritou, zejména v období současného hospodářského poklesu?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

V souvislosti s jarním zasedáním Rady a se strategií Evropské unie pro růst a zaměstnanost české předsednictví skutečně umístí konkurenceschopnost Evropské unie na přední místo v seznamu priorit, neboť si dobře uvědomuje, že současný hospodářský pokles vyžaduje, aby Evropská unie jednala a aby jednala rozhodně a rázně. Vážné zpomalení hospodářství podtrhuje význam Lisabonské strategie coby nástroje sloužícího k posílení hospodářského růstu a zvýšení odolnosti ekonomik vůči vnitřním i vnějším otřesům. Proto bude na březnovém zasedání Rady ve složení pro konkurenceschopnost dominovat přijetí knihy o klíčových otázkách Rady⁽¹¹⁾ pro konkurenceschopnost pro jarní zasedání Evropské rady v roce 2009, které se bude celé týkat růstu a zaměstnanosti. Zbývající část předsednictví bude mít za prioritu provádění plánu evropské hospodářské obnovy⁽¹²⁾ a naplňování nových pověření Evropské rady, jako je evropský plán pro inovace.

Záměr předsednictví je zřejmý už z hesla, které si zvolilo pro své funkční období, tedy „Evropa bez bariér“, které znamená více než pouhou politickou frázi. Ve skutečnosti v sobě obsahuje ambiciózní program usilující o účinné posílení jednotného trhu a trojúhelníku znalostí, který zahrnuje výzkum, vzdělání a inovaci, za účelem zachování a podpory růstu a vytváření pracovních příležitostí, při současném vědomí potřeby snížit administrativní zátěž a zjednodušit legislativu.

(8) Na této konferenci EU souhlasila s poskytnutím veškeré pomoci při budování kapacit prostřednictvím koordinovaných programů s rostoucím množstvím ujednání s větším množstvím dárců; s vyčleněním 50 % mezivládní pomoci prostřednictvím státních systémů, včetně navýšení procentního podílu naší pomoci poskytované prostřednictvím rozpočtové podpory nebo celoooborových přístupů; s vyvarováním se zakládání nových jednotek pro provádění projektů; se snížením počtu nekoordinovaných misí o 50 %.

(9) Dok. 14820/08

(10) Závěry z 15. května 2007 (dok. 9558/07)

(11) 17359/08

(12) 16097/08

Páté výročí největšího rozšíření Evropské unie poskytuje příležitost k zhodnocení nákladů a výhod, které přineslo členským státům. České předsednictví ve spolupráci s Evropskou komisí a OECD předloží studii, která označí přetrvávající překážky na vnitřním trhu, a bude o ní hovořit na mezinárodní konferenci „5 let poté“, která se bude konat v březnu 2009.

V tomto rámci chce české předsednictví zaměřit svou činnost a mobilizovat členské státy v následujících šesti hlavních oblastech:

- Plně fungující jednotný trh bez bariér.
- Prosazování hladkého propojení v rámci vědomostního trojúhelníku.
- Lepší regulace, zaměření na snížení administrativního zatížení.
- Posílení páteře evropského průmyslu: podpora malých a středních podniků
- Urychlení procesu hospodářských reforem za účelem ostřejšího zaměření na konkurenceschopnost a inovaci
- Navýšení a zlepšení investic do znalostí, výzkumu a inovací

Tyto činnosti pokrývají zvyšování konkurenceschopnosti Evropské unie v krátkodobém, střednědobém i dlouhodobém horizontu. Jinými slovy, musíme jednat nyní a zároveň myslet dopředu. Při tomto vědomí zamýšlí české předsednictví zaměřit diskusi mezi členskými státy na tyto otázky programu zvyšování konkurenceschopnosti a je pevně přesvědčeno, že by o nich mělo být vysláno jasné poselství hlavám států a představitelům vlád, kteří se setkají v březnu 2009, aby hovořili mimo jiné i o hospodářské situaci EU.

*
* *

Otázka č. 9, kterou položil Claude Moraes (H-0980/08)

Předmět: Obchodování s lidmi

Dokument uveřejněný v červnu 2008, který načrtnul osmnáctiměsíční program francouzského, českého a švédského předsednictví, uvádí, že potlačování obchodu s lidmi zůstane prioritou Komise navíc v říjnu vyzvala k „mimořádnému úsilí“ ze strany EU a členských států při potlačování obchodu s lidmi.

Jaká konkrétní opatření plánuje české předsednictví zavést v této oblasti v průběhu následujících šesti měsíců?

Otázka č. 10, kterou pokládá Mikel Irujo Amezaga (H-1006/08)

Předmět: Boj proti obchodování s lidmi

Ve svém usnesení P6_TA(2006)0005 ze 17. ledna 2006 o strategiích k zabránění obchodování s ženami a dětmi, které se mohou stát oběťmi sexuálního vykořisťování (2004/2216(INI)) Parlament odsoudil skutečnost, že přes přijetí rámcového rozhodnutí 2002/629/JHA⁽¹³⁾ ze dne 19. června 2002 o boji proti obchodování s lidmi, které položilo základní kameny a stanovilo společnou definici obchodování s lidmi pro všechny členské státy, nedošlo dosud v členských státech k sladění trestů udělovaných za sexuální vykořisťování žen a zejména dětí.

Mohla by Rada naznačit k jakému pokroku došlo od roku 2006 v oblasti harmonizace trestů udělovaných členskými státy?

Společná odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Boj proti obchodu s lidmi je jednou z největších současných výzev nejen v rámci Evropské unie, ale i celosvětově. Obchodování s lidmi je jednou z nejzávažnějších forem organizovaného zločinu a kvůli obrovským ziskům, které tato činnost pachatelům přináší, je to také jedna z nejvýnosnějších forem zločinu.

⁽¹³⁾ Úř. věst. L 203, 1.8.2002, s. 1.

Jelikož má obchodování s lidmi řadu forem, je zapotřebí, aby opatření přijatá pro boj proti němu měla stejně široký a všeobíhající záběr.

V legislativním a pracovním programu pro rok 2009⁽¹⁴⁾ pod hlavičkou „Balík pro boj s organizovaným zločinem; pomoc obětem“ Komise oznámila předložení legislativního návrhu Radě na aktualizaci rámcového rozhodnutí Rady 2002/629/JHA o potírání obchodování s lidmi⁽¹⁵⁾. Proto je nyní především na Komisi, aby prozkoumala možnost a potřebu další harmonizace v oblasti těchto trestněprávních opatření. České předsednictví má v úmyslu okamžitě poté iniciovat diskusi o takovém návrhu v rámci Rady.

V oblasti boje proti obchodování s lidmi české předsednictví zamýšlí přispět zejména k zavádění osvědčených postupů, co se týká harmonizace sběru údajů. Na 30. – 31. březen je v Praze naplánováno konání odborné konference nazvané Společná analýza, společná akce. Mezi jinými tématy se konference zaměří zejména na prozkoumání možností na vytvoření sítě národních zpravodajů pro obchod s lidmi v Evropské unii, jakož i na otázku ochrany zranitelných obětí a jejich postavení v trestním řízení.

*
* *

Otázka č. 11, kterou pokládá Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0985/08)

Předmět: Uznávání zaměstnání v rámci rodiny

Na evropské úrovni dochází k přijímání řady rozhodnutí, jež poskytují řadu práv a výsad matkám a otcům, práva v ohledu závislých rodinných příslušníků (dětí, seniorů, postižených) jakož i rozhodnutí, která mají usnadnit spojení pracovního a rodinného života, ale pouze ve vztahu k placeným činnostem nebo samostatné výdělečné činnosti. Nicméně ze strany Evropské unie zatím nedošlo k uznání samostatné výdělečné činnosti v rámci rodiny a s tím souvisejících implikací pro rodinu a rodiny jako zaměstnavatele. Jaké návrhy má české předsednictví v této oblasti?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Vážená paní poslankyně svou otázkou týkající se práce prováděné v rodinném kontextu, a zejména uznávání této práce a jejích implikací pro rodinu, poukázala na velmi důležité téma.

Jak víte, Evropský parlament a Rada může jednat v rámci své legislativní pravomoci pouze na základě návrhu Komise. Rád bych připomenul, že Komise skutečně nedávno nastolila návrh, který se zabývá obavami, které tu vyjádřila vážená poslankyně. Hovořím o návrhu nové směrnice o uplatňování principu rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné a zrušení směrnice 86/613/EHS⁽¹⁶⁾. Návrh usiluje o zlepšení sociální ochrany samostatně výdělečně činných pracovníků s výhledem na odstranění překážek pro podnikání žen. Rovněž usiluje o zlepšení sociální ochrany „rodinných pomocníků“, kteří často pracují v samostatně výdělečném sektoru, aniž by se jim dostávalo příslušných práv. Jak vážená paní poslankyně ví, valnou většinu rodinných pomocníků tvoří ženy, z nichž mnohé pracují v zemědělství. Návrh Komise rovněž usiluje o lepší uznávání samostatné výdělečné činnosti v rámci rodiny. Zajištěním práva na mateřskou dovolenou pro „rodinné pomocníky“, kteří tohoto práva chtějí využít, se návrh rovněž snaží vyřešit někdy problematické implikace, které neformální zaměstnání v rodinném podniku může mít pro samu rodinu, zejména pokud „rodinní pomocníci“ mají děti.

S poukazem na širší implikace neuznávané práce „rodinných pomocníků“ v dlouhodobém horizontu bych váženou paní poslankyni rád ujistil, že Rada si uvědomuje obzvláště složitou situaci, v níž se nacházejí ženy, jimž není vyplácena mzda, jejichž příjem závisí na jejich manželech a jejichž finanční situace je často velmi složitá, když odejdou do důchodu, rozvedou se, nebo ovdoví. Rada vyjádřila své obavy v souvislosti s tímto problémem v prosinci 2007, kdy přijala soubor závěrů o „ženách a chudobě“, které obsahovaly i statistické

⁽¹⁴⁾ KOM(2008) 712 v konečném znění.

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. L 203, 1.8.2002, s. 1.

⁽¹⁶⁾ 13981/08

ukazatele vypracované portugalským předsednictvím v kontextu Pekingské akční platformy⁽¹⁷⁾. V těchto závěrech Rada uznala, že ženy jsou více ohrožené příjmovou chudobou než muži a že rozdíl mezi pohlavími se zvyšuje s věkem.

V méně vzdálené minulosti, v prosinci 2008, Rada přijala sadu závěrů o „ženách a hospodářství: spojení práce a rodinného života“, opět v kontextu kroků následujících po provádění Pekingské akční platformy⁽¹⁸⁾. I zde Rada znovu potvrdila důležitost opatření umožňujících ženám a mužům spojit pracovní a rodinné povinnosti a vyzvala k přijetí příslušných politik.

Na závěr lze konstatovat, že Rada se aktivně věnuje obavám, které tu vážená paní poslankyně předložila v souvislosti se samostatně výdělečnou činností v rámci rodiny. České předsednictví bude pokračovat v diskusích o výše zmíněné legislativní iniciativě a v tomto ohledu bude sledovat v vývoji v Evropském parlamentu.

*
* *

Otázka č. 12, kterou pokládá Jim Higgins (H-0987/08)

Předmět: Přeshraniční vymáhání trestů za porušení dopravních předpisů

Na závěr svého 2908. zasedání v listopadu Rada pro spravedlnost a vnitřní věci naznačila, že se domnívá, že současný systém dostčuje pro řešení problému zahraničních řidičů, kteří unikají trestům za porušení dopravních předpisů. Praktická zkušenost však ukazuje, že tomu tak očividně není, neboť většina řidičů ze zahraničí není za dopravní přestupky potrestána. Pokud tedy Rada nechce podpořit novou legislativu, na jakých opatřeních pracuje, aby zajistila, aby za současné legislativy Společenství zahraniční řidiči nebudou unikat trestům?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Rada sdílí obavy Parlamentu týkající se vysokého počtu obětí dopravních nehod, ke kterým každoročně dochází na evropských silnicích, a obtíží při trestání dopravních přestupků spáchaných cizozemskými řidiči.

Rada by ráda poukázala na skutečnost, že v září 2008 francouzské předsednictví Rady zorganizovalo seminář zaměřený na evropskou koordinaci kampaní pro zvýšení bezpečnosti provozu. Během tohoto semináře se hledaly možnosti pro zvýšení účinnosti opatření v oblasti bezpečnosti silničního provozu. Následně Rada 27. a 28. listopadu 2008 přijala závěry týkající se koordinace policejní činnosti při jejím zajišťování. Tyto závěry usilují o zavedení celoevropského procesu koordinace policejních sborů podílejících se na udržování bezpečnosti provozu. Rada rovněž potvrdila své odhodlání zahájit iniciativy nezbytné pro zlepšení strategické a operační spolupráce vedoucí ke zlepšení bezpečnosti silnic na základě již existujících opatření.

V této souvislosti Rada připomíná své rámcové rozhodnutí 2005/21/JHA o uplatňování zásady vzájemného uznávání finančních postihů⁽¹⁹⁾. Toto rámcové rozhodnutí pokrývá finanční postihy uvalené v souvislosti se spácháním dopravních přestupků. Národní legislativa přijatá v souladu s rámcovým rozhodnutím by měla soudním a v určitých případech i správním orgánům umožňovat předat finanční postihy orgánům v dalších členských státech, aby došlo k uznání a realizaci postihu bez dalších formalit.

Rada rovněž připomíná své rozhodnutí 2008/615/JHA o zvýšení přeshraniční spolupráce⁽²⁰⁾ zejména v oblasti boje proti terorismu a přeshraniční zločinnosti. Toto takzvané „průmské rozhodnutí“ umožňuje přeshraniční spolupráci v oblastech stanovených hlavou VI Smlouvy o EU a mimo jiné usnadňuje výměnu údajů o registraci vozidel mezi členskými státy.

⁽¹⁷⁾ 13947/07

⁽¹⁸⁾ 17098/08

⁽¹⁹⁾ Úř. věst. L 76, 22.3.2005, s. 16-30.

⁽²⁰⁾ Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 12-72.

Závěrem by Rada ráda poukázala na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady pro usnadnění přeshraničního vymáhání zákona v oblasti bezpečnosti silničního provozu ze dne 19. března 2008. Tento návrh usiluje o zvýšení bezpečnosti silnic v Evropské unii pomocí plánovaného vymáhání trestů ze čtyři dopravní přestupky, které mají za následek největší množství úmrtí, konkrétně nepřiměřenou rychlost, řízení pod vlivem alkoholu, nepoužívání bezpečnostních pásů a nerespektování červeného světla, spáchané vozidly registrovanými v jiném členském státu, než je stát, v němž došlo ke spáchání přestupku. Tento návrh byl Radou prozkoumán.

Je pravda, že většina jejích členů není přesvědčena, že právní opodstatnění pro přijetí těchto opatření Společenství umožňuje takto učinit, z této pozice však nelze odvozovat, že by Rada nebyla ochotna podpořit jiné návrhy nové legislativy, které by jí byly předloženy. Legitimita záměru zajistit přeshraniční vymáhání trestů za dopravní přestupky skutečně nebyla sama o sobě členy Rady zpochybněna.

*
* *

Otázka č. 13, kterou pokládá Gay Mitchell (H-0989/08)

Předmět: Evropská pobřežní stráž

S úsilím o větší spolupráci v oblasti obrany prostřednictvím Lisabonské smlouvy, jaké jsou vyhlídky na vytvoření celoevropské pobřežní stráže? Existuje prostor pro vytvoření zastřešující organizace, jakési vylepšené verze agentury Frontex, sestávající se z pobřežních stráží členských států, ale financované Evropskou unií, a pro rozvinutější spolupráci, která by menším zemím, jako je Irsko, umožnila lépe chránit svá rozsáhlá pobřeží a výsostné vody s mnohem větší účinností v boji proti pašování drog, obchodování s lidmi a dalším nezákonným aktivitám?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Myšlenka na vytvoření evropské pobřežní stráže byla předložena Evropským parlamentem a Radou v článku 11 směrnice 2005/35/ES o znečištění způsobeném plavidly a o zavedení postihů za porušování předpisů⁽²¹⁾. V této směrnici byla Komise vyzvána k předložení studie o proveditelnosti vytvoření evropské pobřežní stráže určené k prevenci a postihu znečišťování. Tato studie dosud nebyla předložena. Otázka, zda by mělo dojít k vytvoření evropské pobřežní stráže, byla také jedním z témat vznesených v zelené knize o námořní politice vydané Komisí v červnu 2006⁽²²⁾.

Co se týká pohraničních kontrol a boje s nezákonným přistěhovalectvím, Haagský program: posílení svobody, bezpečnosti a spravedlnosti v Evropské unii⁽²³⁾ schválený Evropskou radou na jejím zasedání dne 5. listopadu 2004 uvádí možnost vytvoření evropského systému pohraničních stráží. Na tuto myšlenku navázal Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu⁽²⁴⁾ přijatý Evropskou radou 15. a 16. října 2008, který stanovuje, že nakonec je možno prozkoumat variantu ustanovení takového systému.

Skutečností je, že hrozby je třeba řešit pomocí vhodných opatření a to platí pro námořní, pozemní i vzdušné hranice. Frontex hraje významnou roli při řízení operativní spolupráce členských států při ochraně vnějších hranic a je stále ve fázi vývoje užívání dostupných nástrojů na základě současného mandátu.

Mělo by být připomenuto, že čl. 62 odst. 2 písm. a) Smlouvy o EU omezuje pravomoci Společenství v přijímání norem a postupů, které mají být užívány členskými státy při provádění kontrol osob na vnějších hranicích, což implikuje, že zodpovědnost za provádění těchto kontrol spočívá na členských státech.

Do současného dne Rada neobdržela žádný návrh Komise ani na vytvoření evropské pobřežní stráže, ani evropského systému pohraničních stráží.

(21) Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 14.

(22) Zelená kniha Komise ze dne 7. června 2006 Směrem k budoucí námořní politice Unie: Evropská vize pro oceány a moře – KOM(2006) 275 v konečném znění

(23) Úř. věst. C 53, 3.3.2005, s. 1.

(24) 13440/08

*
* *

Otázka č. 14, kterou pokládá Colm Burke (H-0991/08)

Předmět: Zákaz vycestování do zahraničí pro děti z Běloruska

Vzhledem k tomu, že vnější vztahy jsou jednou z hlavních priorit českého předsednictví, může předsednictví nastínit, jaké kroky zvažuje, aby přimělo běloruskou vládu ke zrušení zákazu cestování dětí do Irsku a dalších členských států Evropské unie za účelem odpočinku a zotavení?

Zdá se, že v době psaní dotazu došlo mezi irskými a běloruskými orgány k vyjednání výjimky umožňující vycestování dětí v době vánoc. Oficiální mezivládní dohoda o úplném zrušení zákazu je však stále předmětem diskusí. Do Irsku přitom každoročně přijíždí přibližně 3000 dětí v rámci odpočinkových a zotavovacích programů.

Namísto vyjednávání jednotlivých bilaterálních smluv mezi Běloruskem a dalšími členskými státy EU, neučiní české předsednictví svou prioritou snahu o vyjednání celoevropské smlouvy s běloruskými orgány, která by dětem umožnila cestovat z Běloruska po celé EU?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Rada si je vědoma nedávných potíží v souvislosti s cestami běloruských dětí v rámci pomoci (černobylských charitativních programů) a svátečních výletů do různých evropských zemí, včetně Irsku, a situaci sleduje od jejího počátku.

Dotčené státy v současnosti vedou konzultace s příslušnými běloruskými orgány, aby dvoustranně vyřešily obavy, které v souvislosti s touto záležitostí vyvstaly. V tomto ohledu byla vítaným pokrokem dohoda týkající se budoucích návštěv dětí postižených černobylskou katastrofou za účelem odpočinku a zotavení, které dosáhlo Irsko a Bělorusko 8. prosince 2008.

Dále by mělo být vzato na vědomí, že 3. prosince byla v této souvislosti trojkou EU předána diplomatická demarše běloruskému ministerstvu zahraničí v Minsku. Při této příležitosti byla zdůrazněna důležitost pokračování těchto návštěv, což bylo běloruskými orgány přijato v konstruktivním duchu.

Rada bude situaci dále pozorně sledovat a v případě potřeby ji nastolí při svých kontaktech s běloruskými orgány.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Avril Doyle (H-0993/08)

Předmět: Zhroucení trhu s recyklovanými materiály

Na základě požadavků stanovených směrnicí o obalových odpadech Irsko a další členské státy stanovily sadu cílů v oblasti obalových odpadů, které byly v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady stanovenou rámcovou směrnicí o odpadech (2006/12/ES⁽²⁵⁾). Životaschopnost sektoru recyklování odpadů, na níž závisí uskutečnění těchto cílů, je určována tržními náklady a cenami.

Toto odvětví se však v posledních měsících dostalo pod silný tlak následkem zhroucení cen recyklovaných materiálů na světových trzích. Tato situace dosáhla takové intenzity, že řada trhů je v podstatě uzavřená a pro podniky zpracovávající odpad se v řadě případů stává ekonomicky neúnosné pokračovat v činnosti. Při významu tohoto odvětví pro udržitelnou spotřebu a výrobu v EU bude Rada iniciovat akci reagující na současnou naléhavou situaci vyplývající ze zhroucení cen recyklovaných materiálů, jako by bylo zavedení opatření pro nápravu selhání trhu?

Zavede – neprodleně – doporučení stanovená ve zprávě o pracovní skupině pro recyklaci vypracované samotnou Komisí (sestavené při přípravě sdělení „Iniciativa rozhodujících trhů pro Evropu“ KOM(2007)0860)?

(25) Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 9.

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Rada si je vědoma problému, který tu vážený pan poslanec nastolil. Na zasedání Rady 4. prosince 2008 zařadilo Irsko nedávný pokles cen komodit v oblasti recyklovaných materiálů do programu pod hlavičkou „různé“ a k problému se vyjádřilo několik členů Rady. Komise zaznamenala tyto obavy a prohlásila, že zhodnotí situaci a zváží možnosti případného dalšího potřebného postupu. A konečně, nastupující předsednictví se zavázalo Radě bez prodlení předložit k prozkoumání výsledky hodnocení Komise a jakákoli doporučení, jakmile budou k dispozici.

*
* *

Otázka č. 16, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0995/08)

Předmět: Nosnice

Směrnice 1999/74/ES⁽²⁶⁾ o minimálních normách na ochranu nosnic od 1. ledna 2012 zakazuje chov nosnic v konvenčních či „nezdokonalených“ klecích. Na konferenci konané loni v Irsku jeden z čelných mluvčích potravinářského průmyslu prohlásil, že pokud nechce EU učinit více než polovinu své drůbeží produkce nezákonnou, bude muset udělit výjimky z této směrnice. Může se Rada vyjádřit k tomuto názoru a naznačit, zda se domnívá, že bude výjimek zapotřebí, vezme-li se do úvahy, že v roce 2006 pocházelo téměř 80 procent produkce vajec v EU z klecových chovů?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

V červenci 1999 Rada přijala směrnici 1999/74/ES o minimálních normách na ochranu nosnic. Směrnice stanovuje, že počínaje 1. lednem 2012 nebude v EU povolen chov nosnic v klecích, které nesplňují minimální požadavky na dobré životné podmínky v ní stanovené.

Při vědomí obav zainteresovaných stran směrnice pověřila Komise předložit Radě zprávu, která by byla vypracovaná na základě vědeckého pohledu beroucího do úvahy fyziologické, etologické, zdravotní a environmentální aspekty různých chovných systémů nosnic a na základě rozboru sociálně-hospodářských implikací a jejich dopadu na hospodářské partnery Společenství. Zprávu doprovázely příslušné návrhy beroucí do úvahy závěry zprávy a výsledky jednání Světové obchodní organizace.

Dotyčnou zprávu předložila Komise Radě v lednu 2008 spolu s pracovním dokumentem Komise uvádějícím použité zdroje. Zpráva byla vypracována mimo jiné s přihlédnutím k sociálně-hospodářské studii obsahující zprávy členských států.

Na základě této zprávy Komise Radě potvrdila svůj záměr nenavrhnout žádné odklady předpokládaného data zákazu konvenčních klecí a nepředkládat ani žádné jiné příslušné návrhy.

Směrnice 1999/74/ES je podle článku 249 Smlouvy o ES závazná pro každý stát, kterému je určena, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se ponechává státním orgánům.

*
* *

Otázka č. 17, kterou položila Silvia-Adriana Ticau (H-0997/08)

Předmět: Narůstající překážky pro rumunské a bulharské dělníky

Vzhledem k dopadům nezákonné migrace jak na místní pracovní síly členských států, tak na zákonné migranty, jaká opatření plánuje Rada směrem k odstranění existujících překážek volného pohybu pracovních

(26) Úř. věst. L 203, 3.8.1999, s. 53.

sil a tedy zvýhodňování legální migrace pracovníků z členských států i z vnějšku? Může Rada rovněž oznámit, jaká opatření navrhne pro odstranění překážek v přijímání pracovníků z Rumunska a Bulharska?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Jak vážená paní poslankyně jistě ví, smlouva o přistoupení Bulharska a Rumunska stanovuje přechodné období v délce až sedmi let v oblasti svobody pohybu pracovních sil. V průběhu tohoto období mohou členské státy EU-25 uplatňovat národní opatření regulující přístup příslušníků nových členských států na své trhy práce.

Úvodní dvouleté přechodné období od přistoupení skutečně vypršelo 31. prosince 2008. Po Radě se nyní žádá, aby na základě zprávy Komise přezkoumala veškerá přechodná omezení. Rada vzala na vědomí prezentaci zprávy Komise dne 17. prosince 2008. Zpráva bude znovu na programu příštího zasedání rady EPSCO v březnu 2009. České předsednictví stanovilo odstranění veškerých bariér na vnitřním trhu Unie, včetně bariér omezujících volný pohyb pracovníků, za jednu ze svých hlavních politických priorit s cílem dosáhnout důkladné politické debaty na všech úrovních, na příklad na neformálním setkání ministrů práce v České republice, a podpořit členské státy v odstraňování překážek mobility a volného pohybu pracovníků v oblastech, kde jsou nepotřebné a neopodstatněné. Rada prosazuje různá opatření pro usnadnění mobility a volného pohybu pracovníků v Evropské unii.

Národní opatření však mohou být dále uplatňována až do pátého roku po přistoupení a mohou být prodloužena o další dva roky v těch členských státech, ve kterých by došlo k vážným otřesům na trhu práce.

V každém případě by mělo být zdůrazněno, že podle smlouvy o přistoupení je rozhodnutí o tom, zda uplatňovat národní opatření a rovněž povaha těchto opatření, v kompetenci jednotlivých států. Takové rozhodnutí by však mělo být přijato teprve po pečlivé rozvaze na základě objektivního zhodnocení skutečné situace ze strany dotyčného členského státu.

*
* *

Otázka č. 18, kterou pokládá Manuel Medina Ortega (H-1002/08)

Předmět: Znovuzahájení mnohostranných obchodních jednání

Na základě dohod o znovutevření mnohostranných obchodních jednání (jednání v Dohá) přijatých na nedávném summitu G20 ve Washingtonu, jaký je pohled Rady na jejich budoucnost a jaké návrhy by mohla předložit za účelem oživení tohoto procesu?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Heslem českého předsednictví je Evropa bez bariér. Odstranění bariér je našim cílem nejenom v rámci vnitřní, ale i vnější politiky. EU existuje ve světě vztahů a nepředvídaných událostí a jako taková nikdy nebyla osamělým hráčem na poli obchodní politiky. Vnitřní cíle EU, ať už to je zaměstnanost, vysoká životní úroveň, rozvoj či bezpečnost, závisí do značné míry na schopnosti evropských hospodářských hráčů prosadit se za hranicemi samotné EU. České předsednictví si tuto skutečnost uvědomuje a bude aktivně přispívat k otevírání dalších trhů pro výrobky, služby a investice z EU – volný obchod je jedním z nástrojů pro řešení současné krize.

15. listopadu členové G20 zdůraznili důležitost dosažení „dohody o způsobech, které povedou k letošnímu úspěšnému uzavření Rozvojové agendy z Dohá a přinesou ambiciózní, vyvážené výsledky.“ V tomto kontextu byla Rada 8. prosince informována Komisí o nejnovějším vývoji ve Světové obchodní organizaci, co se týká obchodních jednání o Rozvojové agendě z Dohá s výhledem na možné zasedání ministrů v Ženevě koncem prosince.

11. a 12. prosince 2008 Evropská rada ve svých závěrech naznačila, že se přihlašuje k záměru dospět do konce roku v rámci Světové obchodní organizace k dohodě o způsobech, které povedou k uzavření Rozvojové agendy z Dohy s ambiciózním, globálním a vyváženým výsledkem.

V tomto smyslu byly Komise a Rada připraveny na konstruktivní účast EU na ministerském zasedání v době jeho případného konání. 12. prosince 2008 však generální ředitel WTO na neformálním zasedání představitelů delegací naznačil, že pokud nedojde „v následujících 48 hodinách k dramatickým změnám“, pak do konce roku nesvolá ministry za účelem dopracování způsobů postupu. Při této příležitosti prohlásil, že po týdnu intenzivních rozhovorů nezaznamenal dostatečnou politickou vůli po závěrečný posun směrem k dohodě a dospěl k názoru, že by takovému setkání hrozil neúspěch, který by mohl poškodit nejen toto kolo jednání, ale i celý systém WTO, a proto se ministerské zasedání nekonalo.

Evropská unie zůstává plně oddaná systému mnohostranného obchodu a rovněž usiluje o dosažení vyvážené, ambiciózní a ucelené dohody na závěr kola jednání WTO o rozvojovém programu z Dohy, zejména v současné hospodářské a finanční situaci. Pro české předsednictví je DDA nástrojem k dosažení transparentní liberalizace obchodu na mnohostranné úrovni, což přinese dlouhodobé výhody. Předsednictví bude usilovat o obnovení rozhovorů v co nejbližší době a bude rovněž podporovat intenzivnější vyjednávání v rámci ostatních jednání WTO, zejména v oblasti služeb a obchodních aspektů práv k duševnímu vlastnictví. Předsednictví podporuje nejširší možnou aplikaci systému mnohostranného obchodu. Z těchto důvodů bude pokračovat v procesu rozšiřování členské základny WTO.

*
* *

Otázka č. 19, kterou pokládá Dimitrios Papdimoulis (H-1009/08)

Předmět: Návrh prohlášení předsednictví EU v OSN o diskriminaci homosexuality

10. prosince 2008, při příležitosti 60. výročí přijetí Všeobecné deklarace lidských práv, navrhuje francouzské předsednictví Rady nastolit v OSN jménem Evropské unie návrh deklarace vyzývající všechny světové vlády k dekriminální homosexualitě. Pozorovatel Vatikánu při OSN již prohlásil, že jeho země s deklarací nebude souhlasit.

Při vědomí existence usnesení Evropského parlamentu (P6_TA(2007)0167) o homofobii v Evropě, které vyzývá k celosvětové dekriminální homosexualitě a plnému zavedení antidiskriminační legislativy Společenství a zároveň odsuzuje projevy homofobie v členských státech, sdělí Rada, které země na světě homosexualitu kriminalizují? Jaké kroky dále podnikne ohledně prohlášení francouzského předsednictví? Jaká opatření přijme, aby plně realizovala usnesení Evropského parlamentu? Uvažuje o tom, že by se při posuzování žádostí o azyl brala do úvahy skutečnost, zda je žadatel ve své zemi pronásledován na základě své sexuální orientace?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Rada se rozhodně domnívá, že diskriminace založená na pohlaví, rasovém či etnickém původu, náboženství či víře, postižení, věku či sexuální orientaci je neslučitelná s principy, na nichž je vybudována EU. Instituce EU opakovaně odmítly a odsoudily veškeré projevy takové diskriminace.

EU v mezích pravomocí udělených jí Smlouvami, odhodlaně provádí politiku potlačování těchto jevů, jak uvnitř svých hranic tak v kontextu vnější činnosti, jelikož kolem 80 zemí na světě homosexualitu stále kriminalizuje.

Článek 13 smlouvy zakládající Evropské společenství poskytuje právní základ na němž lze vyvíjet „přiměřenou činnost v boji proti diskriminaci založené na pohlaví, rasovém či etnickém původu, náboženství či víře, postižení, věku či sexuální orientaci“. S využitím těchto pravomocí EU v červnu 2000 jednomyslně schválila

směrnici o rasové rovnosti (2000/43/ES)⁽²⁷⁾ a v listopadu 2000 rámcovou směrnicí o zaměstnanosti (2000/78/ES)⁽²⁸⁾.

V kontextu vnějších vztahů se EU aktivně zapojuje v rámci Organizace spojených národů do boje proti rasismu a diskriminaci, a to včetně diskriminace založené na sexuální orientaci. V tomto ohledu EU plně a úspěšně podpořila v roce 2006 skupiny za práva lesbiček, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů (LGBT) v získání poradenského statusu ve výboru pro nevládní organizace OSN ECOSOC. Dále byla Valnému shromáždění OSN dne 18. prosince 2008 předložena jménem (doposud) 66 států deklarace o sexuální orientaci a pohlavní identitě jako součást rozpravy Valného shromáždění k bodu programu 64b „Otázky lidských práv včetně alternativních přístupů pro zlepšení efektivity uplatňování lidských práv a základních svobod“. Deklarace potvrzuje princip univerzality a nerozlišování (kromě jiných věcí) a „vyzývá státy, aby podnikly veškerá potřebná opatření, zejména legislativní a správní, pro zabezpečení, aby se sexuální orientace nebo pohlavní identita nemohla v žádném případě stát základem pro trestní postihy, zejména popravy, zatčení nebo zadržení.“

EU zahrnuje otázky rasismu, xenofobie a diskriminace do politického dialogu s třetími zeměmi a trvale prosazuje princip nerozlišování, který požaduje, aby se lidská práva vztahoval stejně na každou lidskou bytost bez ohledu na její sexuální orientaci či pohlavní identitu.

Co se týká žádostí o azyl, směrnice Rady 2004/83/ES o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany zavádí koncept pronásledování založeného na příslušnosti k určité sociální skupině. Podle článku 10 (d) může určitá sociální skupina zahrnovat skupinu založenou na společném charakteru sexuální orientace. Členské státy vezmou tento prvek do úvahy při hodnocení důvodů pronásledování v kontextu přijímání rozhodnutí, která se týkají žádostí o mezinárodní ochranu.

*
* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-1012/08)

Předmět: Využívání letišť členských států ze strany CIA při letecké přepravě nezákonně držených vězňů

Podle nedávných zpráv, které se objevily ve Španělsku, byl vyneseno na světlo oficiální dokument, který prohlašuje, že v lednu 2002 byly vysoce postavené osoby španělské vlády informovány vojensko-politickým atašé při velvyslanectví USA, že by jeho země ráda využila španělského vzdušného prostoru a letišť pro přepravu „vězňů“ na vojenskou základnu v Guantánamu. Dále bylo požadováno využití španělských vojenských základen pro zajištění přepravy v případě potřeby. Tento dokument, jenž byl až dosud utajený, prohlašuje, že stejný postup sledují další země na trase amerických letadel, včetně Itálie a Portugalska. Zdá se, že přijetím této žádosti byly dotyčné členské státy informovány, že USA budou využívat jejich vzdušný prostor pro přepravu nezákonně držených vězňů na Guantánamo. Dokument, k jehož zveřejnění nyní došlo, tak potvrzuje, že ke kombinaci zadržování, únosů a mučení při porušování nejzákladnějších lidských práv ze strany USA nemohlo docházet bez účasti vlád řady členských států EU.

Jak se Rada staví k této nově zveřejněné informaci a jaká objasnění bude požadovat?

Jaká opatření Rada navrhne, aby k něčemu takovému už nikdy nedošlo?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Dohled nad činnostmi zpravodajských a bezpečnostních služeb na území členských států je v kompetenci těchto členských států. Z toho samého důvodu platí, že kontrola území (země, moře a vzdušného prostoru)

⁽²⁷⁾ Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22-26.

⁽²⁸⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16-22.

členských států, včetně povolení přistát na tomto území či ho opustit, nespadá do kompetence Rady Evropské unie.

*
* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Johan Van Hecke (H-1017/08)

Předmět: Úvěrová krize

Program českého předsednictví zahrnuje další pokrok v evropském a mezinárodním postupu při řešení úvěrové krize. Avšak úvěrovou krizí jsou nejvíce zasaženy rozvojové země. Ceny surovin klesají obrovskou rychlostí, což znamená, že chudé země získávají menší příjmy. Následkem toho hrozí, že vyschne tok úvěrů do rozvojových zemí.

Půjde české předsednictví příkladem a podstatně navýší svou oficiální rozvojovou pomoc, aby splnilo závazek vyčlenit 0,7 procenta HDP na rozvoj do roku 2010?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Předsednictví leží na srdci současná světová finanční krize a její potenciální dopady na rozvojové země. K výměně názorů na toto téma mezi ministry pro rozvoj dojde na jejich neformálním ministerském zasedání, které se bude konat za několik dní (29. – 30. ledna 2009) v Praze.

Co se týká oficiální rozvojové pomoci, závěry Rady přijaté v květnu ⁽²⁹⁾ rozhodně potvrdily dlouhodobý finanční závazek EU vůči rozvojovým zemím, kde EU chce dosáhnout cíle společné oficiální hospodářské pomoci ve výši 0,56 % HND do roku 2010 a 0,7 % HND do roku 2015, jak bylo stanoveno v závěrech Rady z května 2005, v závěrech Evropské Rady z června 2005 a v evropském konsensu o rozvoji z 22. listopadu 2005.

Zejména v kontextu závěrů Rady z května ⁽³⁰⁾ bylo stanoveno, že členské státy, které přistoupily k EU po roce 2002 a jejichž oficiální rozvojová pomoc nedosáhla úrovně 0,17 % HND, budou usilovat o zvýšení rozvojové pomoci prostřednictvím příslušných rozpočtových nástrojů tak, aby této úrovně dosáhly do roku 2010, a ty státy, které tuto úroveň překročily se zavázaly pokračovat ve svém úsilí. Navíc se členské státy EU zavázaly dosáhnout do roku 2015 úrovně 0,7 % HND pro oficiální rozvojovou pomoc s tím, že státy, které tohoto cíle už dosáhly, se zavázaly zůstat nad touto úrovní; členské státy, které přistoupily k EU po roce 2002 budou usilovat o navýšení rozvojové pomoci do roku 2015 na úroveň 0,33 % HND.

Závazek České republiky by se měl vztahovat ke kontextu společného cíle rozvojové pomoci, ke které se EU zavázala, aby bylo dosaženo cílů, jež byly již několikrát při různých příležitostech potvrzeny.

V nedávných závěrech přijatých 11. listopadu ⁽³¹⁾ Rada podtrhuje, že tato otázka spadá do kompetence členských států, vyzývá dotyčné členské státy k práci na národních časových harmonogramech, aby do konce roku 2010 zvýšily úroveň pomoci v rámci příslušných rozpočtových procesů směrem k dosažení stanovených cílů rozvojové pomoci.

Zásadní význam vidíme v tom, že základní nástroje a způsoby financování by měly usilovat o zdůraznění nezbytnosti efektivity pomoci s ohledem na přínosnou roli obchodu a WTO pro rozvoj jakož i důležitost programu podpory obchodu. Zodpovědnost za kvalitní rozvojovou politiku našich partnerů v jejich příslušných zemích ve světle naší odpovědnosti vůči daňovým poplatníkům za zdroje, které nám poskytují, má životní význam jak pro dárce, tak pro přijímající země. O těchto otázkách se široce diskutovalo na mezinárodních fórech. Na nedávných fórech v New Yorku, na HLF v Akkře jakož i na konferenci v Dohá bylo zdůrazněno, že na jarní konferenci ECOSOC v dubnu 2009 budou iniciovány diskuse o posílení následného mechanismu financování rozvoje. Domníváme se, že by mělo dojít ke zvažování různých

⁽²⁹⁾ /08

⁽³⁰⁾ /05 včetně příloh I a II

⁽³¹⁾ /08

způsobů poskytování oficiální rozvojové pomoci, což by nakonec umožnilo všem hráčům užívat výhod závazků této pomoci.

Činnost českého předsednictví je a bude v souladu s výše zmíněnými závěry Rady. Stejně jako řada členských států EU bude české předsednictví usilovat o navýšení své oficiální rozvojové pomoci na úroveň 0,17 % do roku 2010 a na úroveň 0,33 % do roku 2015. Za panování současné světové finanční krize neočekáváme žádný dramatický nárůst naší rozvojové pomoci.

*
* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Christa Prets (H-1020/08)

Předmět: Zabíjení albínů v Tanzanii

4. září 2008 Evropský parlament přijal návrh společného usnesení o zabíjení albínů v Tanzanii.

Toto usnesení vyzývalo Radu k důkladnému sledování situace v oblasti lidských práv albínů v Tanzanii. Může Rada poskytnout informace o současné situaci, v níž se albíni v Tanzanii nacházejí, neboť lékařské týmy na místě ještě nezaznamenaly žádná zlepšení v oblasti jejich lidských práv?

Jaká úsilí vyvíjelo francouzské předsednictví Rady a jaké plány má české předsednictví Rady na zlepšení situace, v níž se albíni v Tanzanii nacházejí, zejména v oblasti lékařské péče, a jakých výsledků bylo doposud dosaženo?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Rada pozorně sleduje situaci v oblasti lidských práv v Tanzanii a s velkým znepokojením zaznamenala zhoršující se situaci albínů v zemi. V souladu se svou politikou ochrany lidských práv vznesla Rada tento problém při jednání s tanzanskými orgány, bude požadovat, aby došlo k ukončení tohoto jevu a aby se obětem a jejich rodinám dostalo spravedlnosti.

Albíni byli v Tanzanii tradičně obětmi diskriminace. V některých regionech bylo dítě albín dlouho považováno za kletbu pro celé společenství a celá řada z nich byla zabita hned po porodu. Nicméně problém nedávno nabral novou dimenzi a k hrůzostrašným vraždám albínů nyní dochází jen pod vidinou peněz, kdy zabijáci využívají chudoby, zoufalství a silné víry v kouzelnictví.

Vláda Tanzanie už učinila určitá opatření k zastavení těchto zločinů a prezident Kikwete už v tomto smyslu vydal pokyny regionálním komisařům.

Tato opatření zahrnují zvýšení bezpečnosti a ochrany albínů v oblasti Mwanza a pořádání osvětové kampaně. Kromě jiného byli žáci albíni, jejichž životy byly v ohrožení, přesunuti do zvláštní školy v okrese Misungwi a do dalších internátních škol v regionu., které jsou hlídány policií. Chystá se sčítání albínů.

Nevládní organizace se současně aktivně zapojují do činnosti v oblasti osvětových kampaní. V mnoha dotčených osadách byla v lidech vzbuzena citlivost vůči zabíjení albínů. Všechny domácnosti, v nichž žijí albíni, byly jednotlivě navštíveny, upozorněny na nebezpečí a vyzvány k nahlášení všech podezřelých osob policii.

Rada bude situaci nadále pozorně sledovat.

*
* *

Otázka č. 24, kterou pokládá Jolanta Dićkutė (H-1021/08)

Předmět: Zlepšování prevence, léčby a péče o nemocné HIV

Zpráva ze zasedání ECDC na téma „Testy HIV v Evropě: Od politiky k efektivitě“ z ledna 2008 poukazuje na skutečnost, že v zemích Evropské unie je promarněna řada příležitostí diagnostikovat HIV, zejména v systému zdravotní péče. Odhadem 30 % nositelů nákazy HIV v zemích Evropské unie si infekce není vědomo.

Pozdní diagnóza znamená pozdní zahájení antiretrovirální léčby (ART), omezenou volbu léků, zvýšenou úmrtnost a míru úmrtí, jakož i vyšší riziko dalšího šíření infekce.

Po vůdčí úloze, kterou prokázalo lucemburské, německé, portugalské a nedávné francouzské předsednictví, bude také české předsednictví podnikat nějaké kroky směrem ke zlepšení prevence, léčby a péče o nemocné HIV?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

České předsednictví potvrzuje své odhodlání postavit se klíčové výzvě, kterou představuje celosvětová pandemie HIV/AIDS. Dosavadní úsilí nedokázalo zastavit celosvětové šíření této pandemie, která je dále zhoršována chudobou a sociálními, hospodářskými a pohlavními nerovnostmi.

V tomto ohledu by Rada ráda připomněla své závěry Boj s HIV/AIDS v rámci Evropské unie a přilehlých zemích, které přijala 31. března 2007 a rovněž závěry o potlačování HIV/AIDS přijaté 3. června 2005.

Rada ve svých závěrech z roku 2007 zdůraznila zejména potřebu integrovaného a koordinovaného zaměření na prevenci HIV/AIDS, na jeho diagnostikování, léčbu, péči o nemocné a jejich podporu, jež musí být založené na prosazování lidských práv lidí s nakažou HIV i náchylných skupin obyvatelstva. Rada kromě jiného vyzvala členské státy k prosazování příslušných vyšetřovacích a léčebných metod, aby se v co největší možné míře snížil přenos HIV z matky na dítě, a o prosazování všeobecného přístupu k vědecky podložené prevenci a snižování negativních následků, jakožto ústředních součástí politiky úspěšného změkčování dopadu HIV/AIDS.

České předsednictví bude tuto práci podporovat, bude stavět na dosažených výsledcích, aby si EU udržela vedoucí postavení v úsilí o ukončení pandemie HIV/AIDS.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiienė (H-1027/08)

Předmět: Projekty plynovodů a společná energetická politika EU

Projekt plynovodu Nabucco má za cíl přivést plyn od Kaspického moře do Vídně, zatímco projekt plynovodu Nord Stream pod Baltským mořem má přivést plyn z Ruska do Německa. Jak zamýšlí české předsednictví EU snížit závislost Unie na ruském plynu? Jakým způsobem může plynovod Nabucco změnit situaci v oblasti dodávek plynu do Evropy? Jak se české předsednictví EU staví k projektu plynovodu Nord Stream? Co zamýšlí české předsednictví EU učinit pro vytvoření a posílení společné energetické politiky EU?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Energetika patří mezi tři hlavní politické priority českého předsednictví. Obecně se uznává, že při provádění akčního plánu Evropské rady (2007 – 2009), který byl schválen Evropskou radou na jaře 2007, by měl být kladen důraz na energetickou bezpečnost. Do této oblasti bude české předsednictví soustředit své úsilí o rozvinutí a posílení energetické politiky EU. Význam této otázky v programu EU byl zdůrazněn nedávným přerušením dodávek plynu z Ruska a přepravy přes Ukrajinu.

V souvislosti s dovozem plynu do Evropské unie Rada připomíná záměr formulovaný v tomto akčním plánu, konkrétně záměr posílit zabezpečení dodávek prostřednictvím efektivní diverzifikace zdrojů energie, dodavatelů a přepravních tras. České předsednictví na neformálním zasedání Rady pro obecné záležitosti, jež se konalo 8. ledna 2009 v Praze, znovu zopakovalo potřebu posílit vzájemnou důvěru se stávajícími dodavateli, ale zároveň zintenzívnit spolupráci s doplňkovými dodavateli. Energetická bezpečnost byla jedním ze tří hlavních témat tohoto neformálního setkání ministrů pro evropské záležitosti a ministrů zahraničí.

Na únor 2009 má Rada podle rozvrhu předsednictví naplánováno přijetí závěrů ohledně sdělení Komise „Druhý strategický přezkum energetiky – akční plán pro energetickou bezpečnost a solidaritu EU“, které Komise předložila v listopadu 2008. V širším kontextu energetické bezpečnosti uvnitř EU toto sdělení zmiňuje plán na propojení Pobaltí a jižní koridor pro přepravu plynu. Závěry Rady spolu se samotným sdělením budou předloženy na jarním zasedání Evropské rady v roce 2009.

České předsednictví dále zamýšlí vyslat signál o zájmu Společenství směrem k producentům plynu a tranzitním zemím v oblasti Kavkazu a střední Asie na summitu „Jižní koridor – spojení východu a západu“, který se bude konat v době předsednického mandátu. Tento summit, na jehož přípravě předsednictví pracuje v úzké spolupráci s Komisí a členskými státy, se bude konat na úrovni hlav států a bude usilovat o zahájení stabilní spolupráce se zeměmi v daném regionu.

Ke zlepšení diverzifikace zdrojů plynu dojde rovněž výstavbou terminálů LNG.

To však představuje časově, finančně a energeticky náročnou variantu.

Opakované spory kvůli plynu mezi Ruskem a Ukrajinou, v nichž se EU stala v bezprecedentní míře rukojmím, ukázaly kromě potřeby snížit závislost na dovozu plynu rovněž na význam posílení solidarity mezi všemi členskými státy v případě přerušení dodávek. Tato otázka patřila mezi témata mimořádného zasedání rady pro energetiku, kterou české předsednictví svolalo na 12. ledna 2009. Mezi případná opatření patří revize směrnice 2004/67/ES týkající se zabezpečení dodávek přírodního plynu, která je v současné době hlavním legislativním nástrojem pro uskutečňování energetické solidarity, investice do vzájemného propojení energetických infrastruktur (aby členské státy měly technicky možnost vzájemně si pomáhat v případě potřeby) či zavedení transparentních mechanismů pro sdílení informací mezi členskými státy v oblasti energetiky (včetně informací o kontaktech s partnery z třetích zemí či plánovaných investicích do projektů infrastruktury).

Ohledně postoje Rady k otázce projektu Nabucco a jeho vlivu a dovoz plynu do Evropské unie, Rada odkazuje váženou paní poslankyni na svou odpověď na ústní otázku H-0590/07 týkající se tohoto tématu.

Ohledně postoje Rady k otázce projektu plynovodu Nord Stream, Rada odkazuje váženou paní poslankyni na své odpovědi na ústní otázky H-0121/07 a H-575/07 týkající se tohoto tématu.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-1028/08)

Předmět: Odmítnutí poskytnutí azylu uprchlíkům v členských státech EU

Nedávno se objevily informace o systematickém zatýkání žadatelů o azyl v Řecku, o nuzných podmínkách uvěznění a o činech, které řecké orgány provádějí při násilném vypuzování těchto žadatelů z řeckých výsostných vod či při ztěžování procedur jejich žádosti o azyl. Z 25 111 žádostí o azyl podaných v roce 2007 bylo pouze 0,04 % přijato po prvním pohovoru, 2 % byla přijata po odvolání. Navíc podle podmínek nařízení (ES) č. 343/2003⁽³²⁾ (- Dublin 2 -) zbavuje zamítnutí azylové žádosti ze strany řeckých orgánů uprchlíky jakékoli možnosti žádat o azyl v kterékoli dalším členském státu EU, přičemž se zároveň nemohou vrátit do země původu, kvůli obavám z války nebo pronásledování. Obdobné informace se objevily i v souvislosti s dalšími členskými státy EU.

Jak Rada pohlíží na tento nepřijatelný stav věcí, který vznikl po nedávném přijetí evropské dohody o migraci, přičemž vývoj agentury Frontex dále omezuje práva uprchlíků?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Otázka, kterou položil vážený pan poslanec, se týká zejména dopadů uplatňování nařízení Rady č. 343/2003/ES, která stanovuje kritéria a postupy určující, který členský stát je zodpovědný za posouzení žádosti o azyl podané v některém z členských států státním příslušníkem třetí země (dublinkské nařízení II). Čl. 28 zmíněného nařízení umožňuje Komisi podat zprávu Evropskému parlamentu o jeho uplatňování a

⁽³²⁾ Úř. věst. L 50, 25.2.2003, s. 1.

případně rovněž navrhnout nezbytné úpravy. V souladu s ním předložila Komise v prosinci 2008 návrh, který usiloval o přepracování tohoto dublinského nařízení. Cílem tohoto návrhu bylo zejména posílit práva žadatelů o azyl a záruky pro ně v rozsahu, který spadá pod dublinské nařízení II.

Navíc se očekává, že Komise předloží návrh se záměrem přepracovat směrnice týkající se udělování azylu, aby došlo ke zlepšení dosud přijatých minimálních standardů a aby se dále budoval společný evropský systém azylové politiky. Velký důraz by měl být kladen na počáteční fázi procesu žádosti o azyl, tedy samotný přístup k proceduře. První návrh už byl zveřejněn v prosinci 2008 – návrh na přepracování směrnice o podmínkách přijetí a nařízení Dublin II a Eurodac. Očekává se, že na jaře 2009 budou předloženy návrhy na dodatky ke směrnici o minimálních normách a k procesní směrnici. I ty mají za cíl posílení statusu žadatelů o azyl. Je však třeba připomenout, že všechny členské státy jsou vázány minimálními standardy podmínek pro přijetí žadatelů o azyl, které byly stanoveny směrnicí 2003/9/ES.

Na oba návrhy, které bude Rada zvažovat v roce 2009, se vztahuje postup spolurozhodování.

*
* *

Otázka č. 28, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-1030/08)

Předmět: Dělníci v Mexiku jsou oběťmi nezodpovědnosti ze strany monopolních koncernů

Zhruba před třemi lety 19. března 2006 způsobila exploze plynu v mexickém dole Pasta de Conchos, který patří společnosti Industrial Minera Mexico, velkou průmyslovou havárii, při níž přišlo o život 65 horníků. Podařilo se vyprostit ostatky dvou z nich, ostatní těla zůstala pohřbena pod zemí. Zaměstnavatel a správní orgány odmítají povolit jejich vyproštění, neboť by došlo k odhalení trvalého porušování bezpečnostních předpisů ze strany společnosti. Již před nehodou vyjadřovali mnozí zaměstnanci obavy ohledně hrozící exploze kvůli únikům plynu. Rodinní příslušníci obětí, které čekání nakonec unavilo, se rozhodli shromáždit potřebné finanční prostředky a vyprostit mrtvá těla sami.

Jaký postoj zaujímá Rada ke svévolnému rozhodnutí státních orgánů přistoupit na očividné zakrývání nezodpovědného chování dotyčné společnosti?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Rada se touto záležitostí nezabývala.

*
* *

Otázka č. 29, kterou pokládá Georgios Toussas (H-1031/08)

Předmět: Masové zatýkání členů opozice v Peru

Koncem listopadu zatkla peruánská vláda 14 čelných představitelů komunistické strany a opozice, včetně prezidentského kandidáta z minulých voleb, Ollanta Humala. Záminkou pro zatčení byla „data“ objevená v počítači, který patřil Raulu Reyesovi z FARC. Zatčeným však nebyl k těmto „datům“, která údajně dokládají jejich vinu, povolen přístup. Zatčení vyvolala reakci lidu a opozičních stran, které vládu obviňují z kriminalizace jakékoli formy disentu a dělnického hnutí obecně. Státní orgány zahájily násilné útoky na všechny formy lidových protestů.

Jaký je postoj Rady k tomuto závažnému porušování demokratických svobod v Peru, kriminalizaci politického disentu a opozice a jejich spojování s údajnými teroristickými organizacemi?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na lednovém dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Rada se nezabývala konkrétně tímto tématem, které nastolil vážený pan poslanec.

EU vždy vyjadřovala oddanost k respektování právního státu, hodnot a principů demokracie a lidských práv v zemích latinské Ameriky, jak bylo vyhlášeno v limském prohlášení z května 2008⁽³³⁾.

Rada tyto zásady potvrzuje při politických setkáních se správními orgány těchto zemí.

*
* *

OTÁZKY KOMISI

Otázka č. 38, kterou položil Claude Moraes (H-0981/08)

Předmět: Předcházení trestné činnosti v EU

V návaznosti na svoji odpověď na moji předchozí otázku (E-3717/06) může Komise podat zprávu o pokroku, kterého bylo dosaženo v oblastech vývoje společné evropské politiky prevence trestné činnosti a systému porovnatelných evropských statistik o trestné činnosti?

Může Komise dále naznačit, jaká konkrétní opatření učinila pro řešení problému násilné pouliční trestné činnosti v Evropě, zejména trestné činnosti páchané za použití nožů?

Odpověď

Prevence trestné činnosti má obrovský význam pro účinné řešení jejích příčin a důsledků. Komise odhodlaně prosazuje princip prevence při vytváření strategických pravidel pro řešení každého typu trestné činnosti. Od roku 2006 došlo ke značnému pokroku při tvorbě akčního plánu EU v oblasti statistik trestné činnosti a trestního soudnictví. Ukazatele stanovené skupinou odborníků mohou být ve střednědobém horizontu používány pro porovnání údajů z členských států.

Díky zásadě subsidiarity spadá zodpovědnost za prevenci a potlačování městské trestné činnosti do kompetence členských států a/nebo regionálních a místních orgánů. Evropská síť pro předcházení trestné činnosti (EUCPN), jejíž sekretariát poskytla Komise, je užitečnou platformou pro výměnu informací a osvědčených postupů v oblasti potlačování městského násilí.

*
* *

Otázka č. 39, kterou pokládá Stavros Arnautakis (H-0982/08)

Předmět: Pokrok v oblasti fondů zřizovaných jako součást programu Solidarita a řízení migračních toků

Může Komise poskytnout informace ohledně pokroku v oblasti nových fondů, které byly zřízeny jako součást obecného programu Solidarita a řízení migračních toků (Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí, Evropský fond pro uprchlíky, Fond pro vnější hranice a Evropský návratový fond)?

Jak se regionální a místní zúčastněné strany spolu s nevládními organizacemi podílejí na plánování a realizaci činnosti fondů?

Odpověď

Dotyčná čtveřice fondů zřízených jako součást obecného programu Solidarita a řízení migračních toků, konkrétně Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí, Evropský fond pro uprchlíky, Fond pro vnější hranice a Evropský návratový fond, právě zahájila činnost. Celková hodnota fondů je 4,02 miliard EUR pro období 2007 – 2013.

Do dnešního dne Komise přijala valnou většinu programů pocházejících ze států, které se podílejí na těchto fondech. Co se týká Evropského návratového fondu, jehož úvěry jsou k dispozici teprve od listopadu 2008, očekává se, že přijímání posledních programů bude dokončeno v prvním čtvrtletí roku 2009. Na závěr tohoto procesu Komise určí 580 miliónů EUR na spuštění těchto čtyř fondů. V roce 2008 tři členské státy rovněž využily mimořádné podpory ve výši 10 miliónů EUR v rámci mimořádných opatření Evropského fondu pro uprchlíky. Těmito státy bylo Řecko, Itálie a Malta.

⁽³³⁾ Dok. 9534/08 (presse 128).

V současné době probíhá výplata příslušných obnosů členskými státy pro financování činností prvních let programu.

Spuštění činnosti těchto fondů vyžadovalo značné úsilí ze strany Komise a národních vlád. To dokládá odhodlání Evropské unie uplatňovat princip solidarity při řízení migračních toků.

Komise přikládá obzvláštní důležitost zapojení regionálních a místních správních orgánů, jakož i nevládních organizací, při realizaci činnosti těchto fondů. Komise dokonce vyzvala členské státy, aby vytvořily partnerské vztahy s orgány, které se účastní těchto programů, a s ostatními, které by mohly přispět k jejich rozvoji. Tato partnerství by mohla zahrnovat kompetentní orgány veřejné správy, zejména orgány regionální, místní a obecní správy, jakož i mezinárodní instituce a nevládní organizace zastupující občanskou společnost. Ustanovení těchto partnerství je zodpovědností jednotlivých členských států a kromě jiného závisí i na charakteru jednotlivých fondů. Nevládní organizace by tak mohli v tomto rámci dosáhnout financování svých projektů ze strany Evropské unie prostřednictvím Evropského fondu pro integraci, Evropského fondu pro uprchlíky a Evropského návratového fondu.

*
* *

Otázka č. 40, kterou pokládá Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0986/08)

Předmět: Evropská strategie pro ochranu práv dítěte

Evropská strategie vypracovala strategii na ochranu práv dětí na svém území. Jakých výsledků toto evropské úsilí dosud dosáhlo? Jsou na evropské úrovni uznávána práva embryí – nenarozených dětí – ať už zdravých nebo poškozených a jakým způsobem dochází k jejich uplatňování?

Odpověď

Od přijetí sdělení K evropské strategii o právech dětí v roce 2006 Komise usilovně přispívá konkrétními činy k boji proti jakémukoli porušování práv dětí.

Sdělení stanovuje představení evropské strategie pro období 2010 – 2014. V současnosti už probíhají konzultace.

Činnost Evropské unie je založena na začlenění práv dítěte do všech jejích politik a do všech praktických iniciativ, které spadají do kompetencí Unie.

Listina základních práv Evropské unie zaručuje princip nedotknutelnosti lidské důstojnosti. Stanovení relevantnosti zásady nedotknutelnosti lidské důstojnosti pro embryo a určení jeho statutu jako právního subjektu spadá do pravomoci členských států. Evropská unie v této oblasti nemá žádné pravomoci.

*
* *

Otázka č. 41, kterou pokládá Jim Higgins (H-0988/08)

Předmět: MAOC-N

Mohla by Komise naznačit, zda v současné době financuje nedávno založené Centrum pro analýzu námořních operací – narkotika (MAOC-N), které sídlí v Lisabonu a zda Komisi působí obavy, že přes zvýšené úsilí o sdílení informací mezi členskými státy bude úsilí zpravodajských operací jako MAOC-N dále podkopáváno nedostatkem fyzického monitoringu pobřeží, který je způsoben nedostatečným financováním ze strany vlád zemí, jako je například Irsko.

Odpověď

(EN) Centrum pro analýzu námořních operací – narkotika (MAOC-N) je mezivládní vojenská organizace podporovaná donucovacími orgány, jež byla zřízena prostřednictvím smlouvy, již 30. září podepsalo v Lisabonu sedm členských států Evropské unie (UK, F, I, ES, PT, IRL, NL). MAOC podniká zadržovací operace na volném moři prostřednictvím výměny operativních zpravodajských informací (námořních a leteckých), dostupných prostředků a vycvičeného personálu, aby reagovala na hrozbu představovanou transatlantickým obchodem s omamnými látkami.

Záměrem tohoto shromažďování, výměny a analýzy informací je optimalizace využití námořních a vzdušných prostředků členských států, které jsou smluvními stranami této smlouvy. Operační prostor, jak ho vymezily

samotné smluvní strany, se sestává z východní části Atlantického oceánu od Islandu po mys Dobré naděje, včetně evropského a západoafrického pobřeží.

Komise má od ledna 2008 status pozorovatele, stejně jako Společná skupina pro meziagenturní spolupráci – jih (JIAT-S) Spojených států, která sídlí v Key West (USA) a již se účastní i některé členské státy EU díky jejímu regionálnímu vymezení (Karibská dimenze), které pokrývá území některých členských států, především území uvedená v kapitole IV Smlouvy o založení Evropského společenství, stejný status má i Kanada. Zájem o získání statutu pozorovatele projevil i Brazílie.

Komise se konkrétně podílí na financování činnosti MAOC-N částkou 661 000 EUR prostřednictvím rozpočtové položky generálního ředitelství JLS⁽³⁴⁾ ISEC⁽³⁵⁾ jako součást programu Předcházení trestné činnosti a boj proti ní. Tato částka je určena na hrazení nákladů na personál a zařízení do září 2010.

Jelikož ne všechny členské státy se MAOC-N účastní, je důležité, aby jeho iniciativy nezasahovaly ani neodporovaly potenciálním iniciativám, které by mohly být prováděny na úrovni Evropské unie či členských států, které nejsou členy MAOC-N. Europol má proto za úkol pozorně sledovat činnost této regionální námořní organizace pro vynucování práva tím, že se účastní dosavadních zasedání výkonné rady MAOC-N a od ledna 2009 prostřednictvím jmenovaného styčného důstojníka.

Komise považuje Europol za vhodný orgán pro spolupráci v oblasti vynucování práva na evropské úrovni, konkrétně pro výměnu zpravodajských informací, aby byla zajištěna soudržnost a interoperabilita a zároveň nedocházelo k případné duplikaci mandátů, úkolů a výdajů.

Na tomto pozadí Komise proto (i) podporuje soudržnost snah o vynucování práva na moři v součinnosti s ostatními regionálními námořními iniciativami a (ii) pozorně monitoruje propojení s rozsáhlým *acquis* Společenství v oblastech námořní bezpečnosti a ochrany životního prostředí a podporuje navázání spolupráce s dalšími potenciální účastníky, zejména evropskými orgány jako jsou Frontex a EMSA⁽³⁶⁾, které musí dodržovat určitá odlišná pravidla.

V roce 2009 bude zahájen pilotní projekt, který má za cíl vyzkoušet možná řešení pro efektivnější sdílení informací o námořním dozoru mezi námořními orgány v oblasti Atlantického oceánu a Středomoří, a přípravná akce určí účinnost vesmírných přijímačů pro příjem identifikačních signálů AIS objektů ve velké vzdálenosti od pobřeží.

*
* *

Otázka č. 42, kterou pokládá Bernd Posselt (H-1000/08)

Předmět: Agentura EU pro základní práva

Jaký je názor Komise na práci Agentury Evropské unie pro základní práva sídlící ve Vídni, o níž mnozí odborníci tvrdí, že buď duplikuje práci Rady Evropy, nebo se zapojuje do ideologické agitace, která nemá nic společného s tradičním pojetím lidských práv? Jakou roli má v této agentuře skupina FRALEX, která údajně vznikla ze sítě, jejímž členem byl současný ředitel agentury, Morten Kjærum, a která nyní zjevně získala čtyřletou smlouvu pro poradenskou činnost s rozpočtem ve výši 10 miliónů EUR?

Odpověď

Komise podporuje práci, kterou doposud odvedla Agentura Evropské unie pro základní práva v rámci mandátu, který jí udělila Rada, a se zájmem očekává výsledky další probíhající činnosti.

Obecný problém duplikace činnosti prováděné Radou Evropy byl vyřešen v nařízení, kterým byla agentura založena. Mechanismus pro zabránění takové duplikace byl vytvořen ve smlouvě, kterou spolu uzavřely Rada Evropy a Společenství.

Agentura je na Komisi nezávislá a je na agentuře, aby si stanovila své metody práce a vnitřní organizaci.

⁽³⁴⁾ Spravedlnost, svoboda a bezpečnost

⁽³⁵⁾ JLS/2007/ISEC/426

⁽³⁶⁾ Evropská agentura pro námořní bezpečnost

V červenci 2007 agentura vypsal nabídkové řízení na získání právní odbornosti potřebné pro plnění svého nového, rozšířeného mandátu. V listopadu a prosinci 2007 agentura podepsala rámcové smlouvy s řadou dodavatelů, kteří byli vybráni na základě přísných kritérií a mezi něž patřil i FRALEX. Tyto smlouvy byly podepsány před červnem 2008, tedy před tím, než nastoupil současný ředitel. Mají čtyřletou platnost a mohou dosáhnout až výše odhadem 4 miliónů EUR. Další informace jsou k dispozici na internetové stránce agentury.

*
* *

Otázka č. 43, kterou pokládá Manuel Medina Ortega (H-1003/08)

Předmět: Návrhy následující po Euro-Africkém summitu o přistěhovalectví

Jaké návrhy hodlá Komise předložit na základě výsledků nedávné druhé euro-africké konference o přistěhovalectví konané v Paříži v listopadu 2008 pro řešení problému nezletilých přistěhovalců bez doprovodu, kteří nelegálně pobývají na území Evropské unie?

Odpověď

Komise si je vědoma problémů, kterým čelí členské státy kvůli příchodu množství nezletilých bez doprovodu. V této záležitosti Komise zdůrazňuje, že k řešení této otázky lze v mnoha ohledech využít stávajících politik při naprostém respektování nejlepších zájmů dítěte, i když zatím není možné poskytnout celkové řešení zmíněného problému.

Co se týká vnitřní politiky, platné nástroje Společenství v oblasti přistěhovalectví a azylové politiky obsahují ustanovení, která poskytují větší ochranu práv nezletilých, zejména nezletilých bez doprovodu⁽³⁷⁾. Záběr programu Solidarita a řízení migračních toků 2007-2013, konkrétně Evropský fond pro integraci státních příslušníků třetích zemí, Evropský fond pro uprchlíky a Evropský návratový fond, rovněž obsahuje opatření a politiky zaměřené na nezletilé bez doprovodu.

Co se týká vnější dimenze, tato otázka byla nedávno přidána k prioritám programu spolupráce, který byl přijat v Paříži na euro-africké konferenci o přistěhovalectví a rozvoji, a k závěrům Rady v otázkách globálního přístupu k migraci.

Prostřednictvím programu Aeneas a jeho následovníka, tématického programu Migrace Komise již podporuje několik projektů v této oblasti, které se zaměřují zejména na pomoc marockým nezletilým bez doprovodu, kteří přicestovali do Španělska, a které se v co největší míře snaží podporovat reintegraci těchto mladistvých v jejich zemi původu a zabraňovat odchodům dalších nezletilých nezákonných přistěhovalců. Dále bylo vybráno další iniciativy v Maroku, Alžírsku a Senegal, které obdrží finanční prostředky v roce 2009.

Je však zjevné, že otázce nezletilých bez doprovodu by měla být věnována větší pozornost. To bude jednou z priorit v příští výzvě k předkládání návrhů na tématické programy v oblasti přistěhovalectví a azylové politiky (v první polovině 2009). Toto téma se navíc objeví v doložkách o migraci ve smlouvách Evropské unie se třetími zeměmi a na programu politických jednání se třetími zeměmi. A konečně, situace nezletilých by mohla být ve vhodných případech součástí zvláštních nabídek na spolupráci v rámci partnerství v oblasti mobility.

Co se týká budoucích návrhů v této oblasti, je třeba pamatovat na to, že na podzim 2009 Evropská rada přijme nový pětiletý program v oblasti spravedlnosti, svobody a bezpečnosti, který naváže na Haagský program (Stockholmský program). Veškeré nové politiky či opatření by měly být navrhovány a diskutovány v rámci příprav tohoto nového programu.

*
* *

⁽³⁷⁾ Viz SEK(2006) 889 ze 4. července 2006, oddíl 1.1 – Azyl, přistěhovalectví a vnější hranice. Viz zejména např. směrnice Rady 2003/9/ES ze dne 27. ledna 2003, 2005/85/ES ze dne 1. prosince 2005 a 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 (azyl) a směrnice 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 (obchodování s lidmi) a 2008/115/ES ze dne 24. prosince 2008 (navracení).

Otázka č. 44, kterou pokládá Marco Cappato (H-1004/08)**Předmět: Drogy**

Valné shromáždění OSN má v roce 2009 debatovat o deklaraci o mezinárodní drogové politice, deset let po spuštění souboru iniciativ pod společným heslem Svět bez drog - dokážeme to, které slibovaly dramatický pokles poptávky po látkách, jež byly příslušnými úmluvami OSN prohlášeny za nezákonné, jakož i pokles v jejich nabídce. Většina členských států mezitím posílila nebo zavedla pragmatictější politiku v oblasti drog a starostové nizozemských měst nyní vyzývají k posunu směrem k regulované produkci konopí.

Jaký postoj zaujme Evropská komise na mezinárodních přípravných konferencích Valného shromáždění v roce 2009? Necítí Komise potřebu porovnat náklady na mezinárodní drogovou politiku a její přínosy a v případě potřeby vyzvat k vypracování pozměňovacích návrhů mezinárodních smluv, jak je z mnoha stran požadováno?

Odpověď

(EN) V březnu 2009 dokončí vrcholné zasedání Komise OSN pro omamné látky (CND) své přezkoumání deklarace zvláštního zasedání Valného shromáždění z roku 1998 na téma světového problému s omamnými látkami, obecně známé jako zvláštní zasedání Valného shromáždění OSN (UNGASS) 98⁽³⁸⁾, přijetím nového politického prohlášení.

Komise aktivně podporovala proces přípravy pro přezkum UNGASS v roce 2008, mimo jiné poskytováním finančních prostředků odborným skupinám OSN, které poskytovaly poradenskou činnost Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC⁽³⁹⁾) ohledně provádění prohlášení z roku 1998. Dále Komise aktivně přispívala k vypracování dokumentu o postoji EU pro revizní proces UNGASS, která byla schválena Radou v říjnu⁽⁴⁰⁾.

V rámci OSN nemá Komise – s výjimkou oblasti prekursorů drog – žádné pravomoci zastupovat Evropskou unii a její členské státy. Ty se zastupují samy, zatímco Evropská unie je koordinována předsednictvím EU, jehož cílem je předkládání co největšího množství společných pozic EU. Výše zmíněný dokument o postoji EU týkající se UNGASS představuje takovou společnou pozici.

Ve zprávě členské státy EU docházejí k závěru, že přestože došlo k pokroku v některých oblastech uskutečňování prohlášení z roku 1998 a připojeného akčního plánu, nedošlo k potlačení či významné redukci celosvětového problému s drogami, což bylo hlavním cílem politického prohlášení z roku 1998.

Dokument o postoji potvrzuje odhodlání EU plnit konvence OSN z let 1961, 1971 a 1988, zatímco znovu opakuje cíle prohlášení z roku 1998. Zároveň vyzývá k vážnému zhodnocení zkušeností získaných během posledních deseti let a zapracování získaných poučení. Dokument rovněž předkládá řadu klíčových principů pro budoucí prohlášení a akční plány, mezi které patří:

Posílení vyváženého přístupu v protidrogové politice OSN zvýšením úsilí o snížení poptávky po drogách a uznáním redukce škody za efektivní a významný prvek protidrogové politiky

Zvýšení pozornosti věnované respektování lidských práv a přiměřenosti zásahů při vymáhání práva v rámci drogové politiky a zásahů usilujících o snížení poptávky a nabídky.

Důrazné prosazování udržitelných alternativ vývoje, přičemž by za podmínku nemělo být dáváno předchozí vymýcení plodin sloužících k výrobě drog.

Kladení většího důrazu na potřebu hodnocení, sběru dat a monitoringu, aby se politiky vytvářely na základě fakt (namísto ideologie).

Počátkem roku 2008 Komise navíc zveřejní výsledky široké studie, která bude obsahovat Podrobnou analýzu fungování světového trhu s nezákonnými drogami a opatření k jeho potlačení. Tato studie je jenom jedním z příkladů, jak Komise přispívá k budování vědomostní základny, která podpírá evropskou a mezinárodní politiku boje proti drogám. V září roku 2008 Komise rovněž představila další návrhy na činnost v rámci protidrogového akčního plánu EU pro období 2009 – 2012, které zdůrazňovaly potřebu společného

(38) Politické prohlášení (S-20/2), Prohlášení o hlavních zásadách pro snížení poptávky po drogách (S/20-3), Opatření pro posílení mezinárodní spolupráce v boji proti celosvětovému problému drog (S-20/4).

(39) Úřad OSN pro drogy a kriminalitu

(40) /1/08 – CORDROGUE 71, 3.10.2008

monitoringu, sběru dat a analýzy v oblasti snižování nabídky drog a vynucování práva, tedy v oblastech, kde se dosud analyzovalo jen velmi málo, nebo přinejmenším bylo málo zveřejněno.

*
* *

Otázka č. 45, kterou pokládá Mikel Irujo Amezaga (H-1007/08)

Předmět: Boj proti obchodování s lidmi

Ve svém usnesení P6_TA(2006)0005 o strategiích pro zabránění obchodování s ženami a dětmi, které se mohou stát oběťmi sexuálního vykořisťování (2004/2216/INI) ze dne 17. ledna 2006 Parlament usuzoval, že by činnost členských států měly být v souladu s jejich politickými prohlášeními a že by členské státy měly provádět příslušnou legislativu Společenství efektivněji, zejména prostřednictvím zlepšení operativní spolupráce a výměny relevantních dat mezi sebou a s Europolem a Eurojustem.

Mohla by Komise naznačit, jakého pokroku bylo dosaženo co se týká operativní spolupráce související s trestnou činností obchodování s lidmi a výměny příslušných dat mezi členskými státy a s Europolem a Eurojustem?

Odpověď

(EN) Informace dodané členskými státy počátkem roku 2008 naznačují pozitivní trend v oblasti mezinárodní spolupráce v boji proti obchodování s lidmi. Členské státy jsou zejména mnohem více než v minulosti připraveny využívat zdrojů Europolu a Eurojustu, aby s jejich pomocí zlepšily kvalitu institucionální reakce na tento obchod.

Co se týká dodávání informací a údajů pro Europol ze strany členských států, v červnu 2007 byl otevřen analytický pracovní svazek (AWF) Phoenix se zaměřením na obchodování s lidmi. Podporu mu vyjádřilo 22 členských států a tento analytický pracovní svazek v současnosti podporuje množství nejrozličnějších vyšetřování týkajících se obchodu s lidmi za účelem sexuálního či pracovního vykořisťování a obchodu s dětmi. Od září 2007, kdy pracovní svazek Phoenix zahájil činnost, do něj členské státy dodaly 131 zpravodajských příspěvků.

Kromě těchto příspěvků dodaly od dubna 2006, kdy byl spuštěn informační systém Europolu (EIS), členské státy 127 příspěvků týkajících se případů obchodování s lidmi do tohoto systému.

Ohledně úlohy Eurojustu, v roce 2008 bylo zaznamenáno 78 nových případů obchodování s lidmi. Ukazuje se výrazně stoupající tendence, protože v roce 2004 bylo zaznamenáno 13 případů a v roce 2006 případů 33. Eurojust rovněž v roce 2007 uspořádal 10 koordinačních setkání zaměřených konkrétně na případy obchodování s lidmi a pašování, což představuje více než 10 % počtu koordinačních setkání Eurojustu.

*
* *

Otázka č. 46, kterou pokládá Dimitrios Papdimoulis (H-1010/08)

Předmět: Práva dětí přistěhovalců

Řecká vláda nedávno připravila zákon upravující záležitosti týkající se národnostní a přistěhovalecké politiky ve vztahu k dětem. Děti přistěhovalců, které se narodily v Řecku, dosáhly věku 18 let a jejichž rodiče pobývají v zemi legálně, mohou za určitých podmínek získat status „dlouhodobě pobývajícího rezidenta“, nikoli však řecké občanství. Návrh zákona nebere do úvahy případ dětí, které se v Řecku nenarodily, ale vyrůstaly v něm a studují na řeckých školách, nebo podobné případy dětí, jejichž rodiče v Řecku nepobývají legálně. Evropská unie je signatárkou Úmluvy OSN o právech dítěte, zatímco Komise také zdůraznila ve svém sdělení (COM(2006)0367), že další výzvou je zajistit, aby v legislativě a politice Evropské unie a členských států byla plně respektována práva dětí jako přistěhovalců, žadatelů o azyl a uprchlíků.

Domnívá se Komise, že výše zmíněná ustanovení jsou v souladu s právem Společenství a lidskými právy? Jaká opatření přijme, aby zaručila práva dětí přistěhovalců obecně?

Odpověď

Řecko má výhradní pravomoc stanovit podmínky, za nichž může občan třetí země získat řecké občanství. Tento problém není evropským právem upraven.

Co se týká oblasti společné přistěhovalecké politiky, jedním z hlavních požadavků směrnice 2003/109 pro udělení statutu dlouhodobě pobývajícího rezidenta je podmínka pěti let zákonného pobytu. Tato otázka se týká situace dětí rodičů, kteří nemají legální pobyt. Podle směrnice 2003/109 nejsou tyto děti automaticky zbaveny možnosti získat status dlouhodobě pobývajícího rezidenta. Tento status může být v principu udělen mladistvému, který nedosáhl věku 18 let, nezávisle na rodičích, pokud jsou splněny všechny podmínky stanovené směrnicí. Navíc tato směrnice stanovuje komplexní podmínky, které je třeba splnit pro získání statutu dlouhodobě pobývajícího rezidenta. Jelikož mezi ně nepatří nutnost narodit se na území členského státu, zdá se, že zavedení takové podmínky ze strany Řecka je v rozporu se směrnicí. Komise proto bude kontaktovat řecké orgány, aby získala další informace o těchto dvou problémech.

V oblasti práv dětí by měly členské státy respektovat základní práva, jak vyplývají z jejich ústavních tradic a z jejich mezinárodních závazků. Úmluva o právech dítěte, kterou Organizace spojených národů přijala v roce 1989 a kterou ratifikovaly všechny členské státy EU, zavazuje signatářské státy zajistit respektování práv každého dítěte v jejich jurisdikci, bez ohledu, mimo jiného, na situaci dítěte a zejména bez ohledu na rezidentní status rodičů dítěte.

*
* *

Otázka č. 47, kterou pokládá Sarah Ludford (H-1014/08)

Předmět: Profilování

Plánuje Komise vytvoření nějakého evropského nástroje, který by se specificky zaměřoval na problém vytěžování dat a profilování v souvislosti s osobními údaji a zejména na vytvoření pojistek před negativními dopady podobného neopodstatněného narušování soukromí, diskriminace a vytváření stereotypů?

Odpověď

V současné době neplánuje Komise předložit žádný legislativní nástroj, který by se přímo zaměřoval na problém profilování.

Podmínky, za nichž může dojít ke zpracování osobních údajů jsou stanoveny ve směrnici 95/46/ES o ochraně osobních údajů z 24. října 1995⁽⁴¹⁾.

Tato směrnice podrobně stanovuje povinnosti zpracovatelů údajů, ať už to jsou podniky nebo vlády. Rovněž podrobně uvádí práva jednotlivců, jejichž údaje jsou zpracovávány, a stanovuje sankce a postihy v případě, kdy dojde k porušení těchto práv a závazků.

Zejména článek 15 této směrnice zakazuje uchýlovat se k automatickým rozhodnutím, pokud nedojde k udělení výjimky.

Toto ustanovení uvádí, že se jednotlivec nemůže stát předmětem rozhodování, které pro něj má právní důsledky nebo má na něj významný dopad, pokud jsou tato rozhodnutí založená na jediném automatickém zpracování údajů. Pro přijetí těchto rozhodnutí je vždy zapotřebí zapojení lidí.

Rada Evropy za sebe připravuje návrh doporučení pro oblast profilování, které se obecně inspirovalo článkem 15 směrnice. Očekává se, že výbor ministrů toto doporučení schválí koncem roku 2009. Komise se aktivně zapojuje do této práce, která bude při dalším vývoji návrhu vyžadovat koordinaci na evropské úrovni.

*
* *

Otázka č. 48, kterou pokládá Manolis Mavrommatis (H-1015/08)

Předmět: Program předcházení trestné činnosti a boje proti ní

V odpovědi na můj písemný dotaz P-6247/07 týkající se programu prevence trestné činnosti a boje proti ní Komise uvedla, že jeho celkový rozpočet, který dosahuje výše 600 milionů EUR, usiluje o podporu činností uvedených v hlavě VI Smlouvy o Evropské unii, které se týkají všech typů trestné činnosti.

Jaký je dosavadní stupeň čerpání pomoci? Jakým typům opatření byly finanční prostředky poskytnuty a které členské státy o poskytnutí financí požádaly?

(41) Úř. věst. L 281 z 23.11.1995, s. 31

Odpověď

(EN) Typy opatření:

Jelikož program Předcházení trestné činnosti a boje proti ní (ISEC) je program velmi široký, je velmi široký i rozsah aktivit, které pokrývá. Obsahuje činnosti jako jsou:

konference a semináře (např. konference na vysoké úrovni o ustanovení spolupráce mezi národními úřady pro vymáhání majetku v rámci Evropské unie, kterou organizoval Europol);

společné operace (např. společná celní operace ATHENA, kterou řídí francouzské Generální ředitelství cel a spotřebních daní);

výměnné programy pro zaměstnance donucovacích orgánů (např. výměnný program pro vysoké důstojníky donucovacích orgánů, který organizuje CEPOL⁽⁴²⁾);

podpora naplňování Průmské smlouvy (např. budování technických kapacit Policie České republiky pro naplnění zásad Průmské smlouvy) a mnoha dalších (jak je popsáno v ročních pracovních programech);

podpora obětí zločinu (např. síť podpory obětí zločinu, kterou organizuje polské ministerstvo spravedlnosti);

boj proti obchodování s lidmi (např. projekt Obchodování s lidmi: Sběr dat a harmonizace systémů správy informací, který uskutečňuje portugalské generální ředitelství pro vnitřní záležitosti).

Využívání rozpočtu:

Na program Předcházení trestné činnosti a boje proti ní bylo v roce 2007 vyčleněno celkem 44,6 milionů EUR. Celkový objem finančních prostředků přidělených v roce 2007 byl 37,5 milionů EUR.

V roce 2008 činil celkový rozpočet programu 51 milionů EUR. Dosud bylo z rozpočtu vyčerpáno 36 milionů EUR.

Podrobný rozpis rozpočtu je v příloze.

Členské státy, které žádaly o finanční prostředky:

V průběhu let 2007 a 2008 předložily žádosti o grant orgány z 25 členských států. Žádosti nepodaly dva státy: Lucembursko a Slovinsko. Orgány těchto členských států se však na projektech podílí v roli partnerů.

Statistické údaje pro rok 2008 (pro granty na akce společně s granty na akce v rámci partnerství) jsou následující:

Počet podaných žádostí: 167 (vybráno: přibližně 95 projektů).

Rozdělení podaných žádostí podle zemí, z nichž pochází žadatel:

AT	1	DE	23	FI	4	IT	31	PL	5
BE	2	DK	1	FR	9	LT	3	PT	1
BG	4	EE	1	GB	29	LV	3	RO	1
CY	1	EL	1	HU	4	MT	1	SE	11
CZ	3	ES	12	IE	1	NL	8	SK	7

Příloha: Podrobný rozpis rozpočtu (v miliónech EUR)

2007 2008

Předpoklad podle rozpočtu	Přiděleno	Počet projektů	Předpoklad podle rozpočtu	Přiděleno	Počet projektů	
Granty na akce	18,5	24	78	23,5	16,5	50

⁽⁴²⁾ Evropská policejní akademie

Granty na0,6 p r o v o z n í náklady	0	0	0,6	0	0
Granty na akce17 v r á m c i partnerství	8,4	45	12	15,2	46
G r a n t y3,5 subjektům v monopolním postavení	2,3	2	1,6	1,4	2
V e ř e j n é5 zakázky;	2,8	37	13	2,9	21
Celkem 44,6	37,5	50,7	36		

*
* *

Otázka č. 49, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis (H-1022/08)

Předmět: Schengenský informační systém druhé generace

21. prosince 2007 vstoupily Česká republika, Estonsko, Maďarsko, Lotyšsko, Litva, Malta, Polsko, Slovensko a Slovinsko připojily do schengenského prostoru. Technické potíže a promeškání stanovených termínů způsobilo, že tyto státy nevstoupily do druhé generace schengenského informačního systému (SIS II), jak se původně plánovalo, ale do první generace tohoto systému (SIS 1+). Komise obdržela mandát na vyvinutí nového systému, který měl zahájit činnost v březnu 2007, dne 6. prosince 2001. Po řadě průtahů byl oznámen nový časový rozvrh, který stanovil datum zahájení činnosti SIS II na 17. prosince 2008.

Zajímalo by mne, jaká je současná situace ohledně SIS II, a zda jeho zavádění, zejména v nových členských státech, neoslabí pohraniční kontroly států Schengenského prostoru.

Odpověď

Druhá generace schengenského informačního systému (SIS II) by měla časem nahradit současný systém SIS 1+, který je vystavěn na platformě navržené v devadesátých letech. SIS II bude využívat nejnovějších technologií, nabídne novou funkčnost a poskytne možnost využití biometrických údajů. Vedle technického pokroku zahrnují legislativní nástroje vztahující se k SIS II ustanovení pro posílení ochrany údajů a transparentnosti pro Parlament.

Hlavní dodavatel SIS II pro Komisi provedl od listopadu do prosince 2008 sérii zkoušek pro ověření funkčnosti centrálního systému při interaktivní činnosti s daným počtem národních systémů.

Závěrečná zpráva o zkouškách a analýza provedená dodavatelem Komise dohlížejícím na kvalitu v podstatě potvrzují, že dodavatel nedokázal předvést správnou činnost řady funkcí, které jsou od SIS II požadovány. Dodavatel tedy nedokázal splnit všechny smluvní závazky.

Tento neúspěch bude mít dopad i na časový rozvrh projektu. Bude třeba přezkoumat plán zadat SIS II v září 2009.

Potíže, se kterými se potýká SIS II, však nepředstavují problém pro fungování hranic členských států, jelikož SIS 1+ v současnosti plní svoji úlohu a poskytuje vysoký stupeň zabezpečení vnějších hranic Schengenského prostoru.

Prioritou Komise v nejbližších měsících bude udělat vše možné pro překonání současných potíží a dosáhnout zavedení systému, který bude v souladu s právním rámcem a zároveň bude plně vyhovovat požadavkům uživatelů.

*
* *

Otázka č. 50, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-1029/08)**Předmět: Brutalita státních a policejních orgánů, při níž došlo k usmrcení patnáctiletého školáka v Řecku**

Před několika dny byl v Aténách policistou chladnokrevně zabit patnáctiletý školák Alexandros Grigoropoulos, což spustilo lavinu protestů a masových demonstrací v Řecku, jelikož k této události došlo po dalších podobných případech, při nichž byly během desetiletí policejní a státní brutality v Řecku a dalších členských státech EU, například Spojeném království, zmařeny lidské životy. Tyto případy jsou přirozeným a předvídatelným důsledkem atmosféry teroru a útaku, která je vytvářena bezprecedentními autoritářskými zákony, které přijímá EU a členské státy a které vytvořily monstrum dosud nevidaných rozměrů, jež potlačuje a dusí základní lidská práva a demokratické svobody, přičemž na lid a organizovaná hromadná protestní hnutí nahlíží jako na vnitřního nepřítele.

Domnívá se Komise, že tento právní rámec plodí a živí brutalitu státních orgánů a svévolné akce policie? Uznává, že lidská práva a demokratické svobody nesmějí být dotčeny nástroji státní represe a podnikne nějaké kroky směrem ke zrušení legislativních ustanovení, která je porušují?

Odpověď

Komise se s politováním dozvídá o tragické smrti Alexandrose Grigoropoulose a o okolnostech, za nichž k ní došlo.

Podle dostupných informací bylo v Řecku zahájeno soudní řízení. Po skončení vyšetřování je na řeckých soudech, aby vynesly právní verdikt ve věci skutečností, jež vedly k tragické smrti tohoto školáka.

Komise poukazuje na své odhodlání respektovat svobodu projevu a svobodu shromažďování, které zahrnují i právo na demonstrace. Současně však rozhodně odsuzuje násilné výstřelky, ke kterým dochází při demonstracích v Řecku.

Unie je založena na zásadách svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a právního státu, zásadách, které jsou společné členským státům.

Při všech svých činnostech Evropská unie respektuje a prosazuje základní práva zaručená Listinou základních práv Evropské unie a Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod.

Komise tedy rozhodně odmítá obvinění váženého pana poslance, že události v Řecku jsou důsledkem politiky Evropské unie nebo její legislativy.

*
* *

Otázka č. 54, kterou pokládá Brian Crowley (H-0974/08)**Předmět: Regulační struktura EU**

Domnívá se Komise, že by EU mohla v nadcházejících měsících ustanovit novou regulační strukturu, která by v budoucnu řídila činnost globálních finančních trhů, zejména v součinnosti s nově zvoleným prezidentem Barackem Obamou a vládami Indie a Číny?

Odpověď

(EN) Finanční krize ukázala, jak propojené jsou dnes světové finanční trhy. Proces G-20 je počátkem nové fáze mezinárodní hospodářské a finanční spolupráce, kde země s rozvinutým hospodářstvím úzce spolupracují s rozvíjejícími se zeměmi. Zde leží klíč k zajištění větší stability světového hospodářského a finančního systému.

Na summitu ve Washingtonu konaném 15. listopadu 2008 schválili představitelé států G-20 akční plán reformy světových finančních trhů, který sleduje pět obecných zásad, kterými jsou: (i) zvýšení transparentnosti a odpovědnosti finančních trhů a přizpůsobení pobídek tak, aby nedocházelo k podstupování přílišných rizik; (ii) posílení systémů regulace, dohledu a řízení rizik, aby všechny finanční trhy, produkty a účastníci podléhaly regulaci či dohledu podle svého postavení; (iii) propagace integrity finančních trhů prostřednictvím posílení ochrany investorů a spotřebitelů, eliminace konfliktu zájmů, předcházení nezákonným manipulacím trhu, podvodným činnostem a zneužívání postavení a ochrana před nezákonnými finančními riziky, která vznikají kvůli nespokojeným jurisdikcím; (iv) posílení globální spolupráce v oblasti regulace, prevence

krizových situací, řízení a rozhodování a (v) reforma mezinárodních finančních institucí (např. institucí z Bretton Woods), aby se zvýšila jejich legitimita a účinnost. Akční plán obsahuje soubor kroků s nejvyšší prioritou, které mají být uskutečněny do 31. března 2009, a rovněž řadu střednědobých kroků. Evropa se plně zapojuje do převádění těchto zásad do praktických, koordinovaných kroků před zahájením příštího summitu G-20, který se bude konat 2. dubna 2009 v Londýně.

I když vzala na vědomí, že regulace je především zodpovědností regionálních a národních regulačních orgánů, G-20 se shodla, že intenzivnější mezinárodní spolupráce, posílení mezinárodních norem a jejich konzistentní provádění je nezbytné pro ochranu před negativním dopadem přeshraničního, regionálního a globálního vývoje na mezinárodní finanční stabilitu. Komise rozhodně vítá a aktivně přispívá k mezinárodnímu úsilí o reformu světových finančních systémů. Součástí těchto úsilí jsou klíčové země jako Spojené státy, Brazílie, Indie a Čína a Komise si je jista, že tento proces skutečně povede k posílení finančních trhů a systémů regulace, čímž se sníží nebezpečí vzniku podobných krizí v budoucnosti. Jelikož Komise zastupuje EU v některých klíčových politických oblastech a prosazuje klíčová legislativní opatření v oblasti finančních služeb, bude se i nadále aktivně účastnit těchto mezinárodních rozhovorů.

*
* *

Otázka č. 55, kterou pokládá Eoin Ryan (H-0976/08)

Předmět: Návrhy směřující k podpoře růstu a podnikavosti v oblasti malých a středních podniků

Během posledních několika měsíců Komise představením návrhů v oblasti platebních bilancí členských států, programů pojištění vkladů, směrnice o kapitálových požadavcích (KOM(2008)0602) a ratingových agentur podnikla kroky k navrácení stability do hospodářských systémů a na trh a k odstranění nejasných míst z finančního systému. Jaké návrhy pro podporu růstu, podnikavosti a konkurenceschopnosti v reálné ekonomice, zejména v sektoru malých a středních podniků, hodlá Komise předložit pro další podporu zotavení hospodářství?

Odpověď

(EN) 26. listopadu 2008 Komise navrhla plán evropské hospodářské obnovy⁽⁴³⁾, aby tak poskytla přiměřenou celoevropskou politickou reakci na současný hospodářský pokles. Předkládá rámec pro akce jak na úrovni EU, tak na úrovni členských států. Zasedání Evropské rady, které se konalo 11. a 12. prosince 2008 v Bruselu, schválilo tento plán obnovy a jeho hlavní návrh na balíček okamžitých rozpočtových podnětů ve výši 200 miliard EUR (1,5 % HDP EU) spolu s řadou dalších prioritních kroků založených na strukturálních reformách Lisabonské strategie zaměřených na posílení dlouhodobého růstu a přizpůsobení kapacit hospodářství EU.

Plán obnovy obsahuje opatření na úrovni Společenství a členských států, která usilují o obnovení růstu a zvýšení konkurenceschopnosti reálné ekonomiky, zejména malých a středních podniků. Členské státy byly vyzvány k přijetí národních rozpočtových podpůrných kroků. Navíc byla navržena řada iniciativ na úrovni Společenství a členských států, včetně:

Rozsáhlé iniciativy na podporu evropské zaměstnanosti.

Uspřádání přístupu podniků k finančním prostředkům, zejména prostřednictvím balíku Evropské investiční banky ve výši 30 miliard EUR na půjčky pro malé a střední podniky.

Návrhů na zvýšení a předkládání investic do evropské infrastruktury a propagace vysokorychlostních internetových připojení.

Návrhy na zlepšení energetické účinnosti budov a větší využívání výrobků šetrných k životnímu prostředí.

Klíčovou součástí plánu obnovy je plné uskutečnění akčního plánu aktu o malých podnicích⁽⁴⁴⁾. Společenství a členské státy jsou za účelem podstatného snížení administrativního zatížení podniků, podpory toku financí a pomoci většímu množství lidí, aby se stali podnikateli, vyzývány, aby:

(43) KOM(2008) 800 ze dne 26. listopadu 2008

(44) Schváleno Radou ve složení pro konkurenceschopnost. Více o Aktu o malých podnicích pro Evropu viz: http://www.ec.europa.eu/enterprise/entrepreneurship/sba_en.htm

Zajistily, že kdekoli v EU bude možné založit podnik do tří dnů při nulových nákladech a že formality pro přijetí prvních zaměstnanců bude možné splnit prostřednictvím jediného přístupového místa.

Odstranily požadavek vůči mikropodnikům, aby vypracovávaly roční účetní závěrky, a snížily minimální kapitálové požadavky vůči evropským soukromým podnikům na jedno euro.

Urychlily přijetí návrhu o statutu evropské soukromé společnosti, aby mohl od počátku roku 2009 usnadnit přeshraniční podnikatelskou činnost malých a středních podniků a umožnil jim pracovat podle jednotného souboru firemních pravidel po celé EU.

Zajistily, aby orgány veřejné správy proplácely faktury za zboží a služby do jednoho měsíce, aby tím tak odlehčily potíže podniků s hotovostí, a aby považovaly elektronické faktury za rovnocenné papírovým. Rovněž by mělo dojít k uhrazení dluhů veřejných subjektů.

Snížily až o 75 % poplatky za žádost o udělení patentu a jeho udržování a snížily na polovinu náklady na značku EU.

Plán obnovy rovněž zdůrazňuje potřebu zvýšení investic do výzkumu a vývoje, inovací a vzdělávání. Je skutečně nanejvýš důležité, aby průmyslové podniky a zejména malé a střední podniky byly podporovány v udržování či dokonce zvyšování svého působení v oblasti (výzkumu a vývoje) a inovací. Prostředky vynaložené na výzkum a vývoj by měly být považovány za investice a nikoli za náklady, které je třeba snížit. Dnešní investice do výzkumu a vývoje a inovací položí základy pro budoucí konkurenceschopnost evropského průmyslu v krátkodobém a střednědobém horizontu. Komise pokračuje v podpoře aktivit malých a středních podniků v oblasti výzkumu a vývoje prostřednictvím různých akcí v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum a vývoj. Například specializovaný program výzkumu v zájmu malých a středních podniků v roce 2009 prostředky ve výši dalších 25 milionů EUR na financování většího množství projektů a Komise rovněž poskytuje podporu členským státům při zlepšování koordinace jejich podpůrných programů pro provádění výzkumu a vývoje v malých a středních podnicích.

Navíc Komise v plánu obnovy předložila řadu iniciativ pro zvýšení konkurenceschopnosti průmyslu, zejména automobilového průmyslu a stavebnictví. Komise spustí tři velké partnerské programy veřejného a soukromého sektoru za účelem podpory inovace a přípravy těchto sektorů na významné výzvy, které je očekávají při přechodu k hospodářství šetrnému k životnímu prostředí.

V automobilovém průmyslu bude evropská iniciativa pro „zelená“ auta podporovat výzkum v oblasti energeticky účinnějších technologií přepravy a jejich umístění na trhu.

V oblasti stavebnictví bude evropská iniciativa pro energeticky účinné budovy prosazovat technologie šetrné k životnímu prostředí a vývoj energeticky účinných systémů a materiálů, které budou používány v nových a rekonstruovaných budovách s cílem snížit spotřebu energie a emise CO₂.

A konečně, iniciativa Továrny budoucnosti pomůže evropským výrobcům napříč všemi odvětvími, zejména však malým a středním podnikům, přizpůsobit se globálním konkurenčním tlakům zvýšením technologické základny evropského výrobního průmyslu prostřednictvím vývoje a integrací technologií budoucnosti, jako jsou například strojírenské technologie pro přizpůsobitelné stroje a průmyslové postupy, informační a komunikační technologie a pokročilé materiály.

Priority plánu obnovy na úrovni Společenství byly dále specifikovány ve zprávě o provádění Lisabonského programu Společenství⁽⁴⁵⁾, která byla zveřejněna 16. prosince 2008 a která bude předmětem rozpravy na jarním zasedání Evropské rady v roce 2009.

*
* *

Otázka č. 56, kterou pokládá Avril Doyle (H-0994/08)

Předmět: Přeshraniční zdravotní péče a vnitřní trh

Po nedávném zveřejnění návrhu Komise (KOM(2008)0414) týkajícího se práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči, kterému předcházely nedávné výroky Evropského soudního dvora, jenž potvrdil právo pacientů na využívání nemocniční péče v jiném členském státě, očekává Komise nějaké potíže či konflikty

(45) KOM(2008)881 ze dne 16. prosince

2008 <http://www.ec.europa.eu/growthandjobs/pdf/european-dimension-200812-annual-progress-report/COM2008881EN.pdf>

zájmů při provádění této zprávy s ohledem na pravomoci členských států v oblasti poskytování služeb zdravotnické péče?

Odpověď

(EN) Návrh Komise na směrnici týkající se práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči⁽⁴⁶⁾ nemá v žádném případě vliv na zodpovědnost členských států organizovat a poskytovat lékařské a zdravotnické služby. Členské státy nesou plnou zodpovědnost za určení toho, na co mají pacienti v jejich zemi nárok a jakým způsobem je zdravotnická péče poskytována.

Proto Komise nepředpokládá při provádění navrhované směrnice žádný konflikt zájmů s pravomocemi členských států v oblasti poskytování zdravotnických služeb. Výsledky posouzení dopadu vypracovaného Komisí naznačují, že celkový dopad na národní systémy zdravotní péče bude omezený.

Účelem návrhu Komise na směrnici o právech pacientů v přeshraniční zdravotní péči je prostě zlepšit situaci pacientů ve specifické situaci, pro něž je přeshraniční zdravotní péče nejlepším řešením, a poskytnout další možnost pacientům, kteří nemají nárok na schválení plánované léčby v zahraničí na základě podmínek stanovených nařízením 1408/71.

*
* *

Otázka č 57, kterou položila Silvia-Adriana Țicău (H-0998/08)

Předmět: Investice do dopravní infrastruktury

Hospodářská a finanční krize se dotýká mnoha členských států a každý týden se objevují další zprávy o nových opatřeních, která ovlivňují životy tisíců zaměstnanců v různých členských státech. Jedním ze způsobů, jak se Evropa může vypořádat s hospodářskou krizí, jsou investice do dopravní infrastruktury. Výstavba dopravních infrastruktur (železnic, cest, struktur pro leteckou a námořní dopravu) vyžaduje značné investice a realizace projektů je dokončena ve střednědobém nebo dlouhodobém horizontu. Pokud má dojít k dostatečným investicím do dopravních infrastruktur, budou členské státy muset odsouhlasit příslušné zvýšení rozpočtu TEN-T nebo po určitou dobu povolit nárůst deficitu svých rozpočtů. Jaká opatření plánuje Komise, aby členským státům v době této hospodářské a finanční krize umožnila dosáhnout významného nárůstu investic do dopravních infrastruktur?

Odpověď

(EN) Komise vítá důraz, který vážená paní poslankyně klade na význam úlohy investic do dopravní infrastruktury jako nástroje při řešení této hospodářské krize. Podobné investice skutečně přinášejí nejen makroekonomickou stabilitu, neboť přímo i nepřímo vytvářejí pracovní příležitosti, ale zároveň dláždí cestu udržitelnému ekonomickému růstu a zvýšené produktivitě v budoucnosti. Pro celou Evropu je nezbytné, aby výzvu, kterou představuje současná krize, přeměnila v příležitost.

Evropský plán hospodářské obnovy, který byl nedávno schválen Radou, je přímou odpovědí Komise a vyzývá k rozumným investicím včetně investic do infrastruktury. Pro umožnění vyšších investic do dopravní infrastruktury plán konkrétně uvádí čtyři specifické akce:

1. Posílení kapitálového základu Evropské investiční banky a umožnění zvýšení financování ze strany této banky o 15 miliard EUR v průběhu příštích dvou let.
2. Spuštění kapitálového fondu, který by se zaměřil na infrastrukturu a projekty související s energetikou a změnami klimatu.
3. Umožnění širšího zapojení soukromého sektoru do investic v oblasti infrastruktury pomocí vyjasnění právního rámce a odstranění administrativních překážek bránících navazování partnerství mezi soukromým a veřejným sektorem.
4. Vydání výzvy k předkládání návrhů na projekty transevropské dopravní sítě (TEN-T) ve výši dalších 500 milionů EUR v roce 2009, u nichž by grant Společenství vedl k zahájení stavby před koncem roku 2009.

⁽⁴⁶⁾ KOM(2008) 414 v konečném znění

Jenom od posledního bodu samotného se očekává, že uspíší vytváření transevropské infrastruktury a uvolní národní investice ve výši přesahující 3 miliardy EUR. Je však zjevné, že výzva ve výši 500 milionů EUR nedokáže uspokojit stávající poptávku. Práce na několika projektech nemohou pokračovat kvůli omezenému financování, které je obzvláště pociťováno za současných hospodářských podmínek. Kdyby byly k dispozici další prostředky z rozpočtů, mohlo by dojít k urychlení mnohem většího množství konkrétních projektů TEN-T, což by rovněž pomohlo programům obnovy jednotlivých členských států.

*
* *

Otázka č. 58, kterou pokládá Saïd El Khadraoui (H-1001/08)

Předmět: Zákaz kouření v kavárnách a restauracích

V souladu s evropským právem přijaly téměř všechny členské státy Evropské unie zákaz kouření na veřejných místech a na pracovištích. Takový zákaz už platí nebo se v blízké budoucnosti plánuje ve Švédsku, Irsku, na Maltě, v Nizozemí, Skotsku, Anglii a Walesu, Belgii, Španělsku a Francii.

Od července 2008 platí zákaz kouření v restauracích a kavárnách i u našich nizozemských sousedů. Komise nedávno zahájila nejasné plány na budoucí rozšíření zákazu na celou Evropu.

Kdy by měl podle Komise tento zákaz vstoupit v platnost a má nějaký časový rozvrh pro jeho provádění?

Výzkum v Irsku ukazuje, že pokles zákazníků kaváren je jen ve velmi malé míře zapříčiněn zákazem kouření.

Má Komise k dispozici nějaké zprávy o pozitivních či negativních následcích zákazu kouření na počet zákazníků kaváren?

Odpověď

(EN) Jako smluvní strany Rámcové úmluvy WHO o kontrole tabáku má Společenství a 26 členských států závazek poskytnout ochranu před vystavením tabákovému kouři na všech pracovištích a veřejných místech uvnitř budov.

V období od 2006 do 2007 se služby Komise podílely na práci při formulování podrobných pokynů, jak tento závazek splnit. Tyto pokyny byly schváleny všemi stranami v červenci 2007. Stanovují „zlatý standard“, o jehož dosažení by se každá strana měla snažit v období pěti let od chvíle, kdy úmluva vstoupí pro danou stranu v platnost – to znamená rok 2010 pro ES a většinu členských států.

Za účelem podpory členských států při přijímání zákonů pro celkové odstranění kouření plánuje Komise v roce 2009 předložit návrh na doporučení Rady o nekuřáckém prostředí.

Navíc se Komise rozhodla zahájit se svými sociálními partnery na úrovni Společenství konzultace o potřebě dalších opatření, která by chránila pracovníky před zdravotními riziky vyplývajícími z vystavení tabákovému kouři na pracovišti.

Důkazy týkající se dopadu nekuřácké politiky na příjmy a zaměstnanost v oblasti pohostinství, které se objevují v literatuře, se zdají být smíšené. Celkově se však zdá, že účinek je víceméně neutrální.

Pozornost si zaslouží, že mezinárodní přezkum studií o hospodářském dopadu nekuřácké politiky na sektor pohostinství ukázal, že 47 z 49 nejlépe navržených studií nehovoří o žádném negativním dopadu na objektivní měřítko, jako je například výše zdanitelných příjmů.

Významné je, že existují důvěryhodné zprávy, že během několika měsíců po zavedení zákazu kouření došlo k podstatnému zlepšení zdraví zaměstnanců barů a restaurací. Potíže dýchacího ústrojí u zaměstnanců v pohostinství poklesly až o 50 % následkem přijetí nekuřácké politiky.

Komise se bude tímto problémem podrobně zabývat ve své zprávě o hodnocení dopadů, která bude doprovázet návrh Komise týkající se nekuřáckých prostředí.

*
* *

Otázka č. 59, kterou pokládá Marco Pannella . (H-1005/08)**Předmět: ACTA**

Evropská unie vyjednává s Japonskem, Spojenými státy a dalšími zeměmi o dohodě proti padělání ACTA. Tato jednání probíhají tajně, aniž by byl informován Evropský parlament, národní parlamenty nebo veřejnost. Ve verzi smlouvy, která pronikla na veřejnost, jsou stanovena opatření v rámci trestního a občanského práva týkající se porušení autorského práva a poskytující velmi rozsáhlé pravomoci bezpečnostnímu personálu na hranicích a na letištích. Zejména se zdá, že bude povolena kontrola počítačů a digitálních přehrávačů cestujících, jakož i konfiskace jejich zařízení a dokonce i zatčení.

Může Komise potvrdit výše uvedené údaje a poskytnout další informace týkající se ACTA? Jaké záruky se plánují pro cestující, co se týká kontrol, jež v extrémní míře narušují soukromí, a co se týká zajištění presumpce neviny a práva na spravedlivý proces? Jaké křížové kontroly byly provedeny s evropským inspektorem ochrany údajů, článkem 29 WP a s Agenturou EU pro základní práva? Nemá Komise pocit, že by tato smlouva mohla být v rozporu s Evropskou úmluvou o lidských právech a s Listinou základních práv?

Odpověď

(EN) Cílem vyjednávání o obchodní dohodě proti padělání (ACTA) je vytvoření lepších mezinárodních norem pro boj proti rozsáhlému porušování práv v oblasti duševního vlastnictví.

Padělání se nyní odehrává v průmyslovém měřítku. Stalo se nesmírně výnosným obchodem, který generuje zisky srovnatelné se zisky z obchodu s omamnými látkami a zbraněmi, ale za podstupování podstatně menších rizik. Tento druh činnosti pochopitelně působí obrovské škody evropskému hospodářství, jehož největší konkurenční výhodou je kvalita a inovace. Tato tendence je značně zneklidňující i z pohledu ochrany spotřebitelů, protože mnohé padělané zboží je zcela zjevně nebezpečné (falešné léky, náhradní díly, hračky, potraviny apod.).

EU se proto snaží spolu s partnery, kteří sdílejí její obavy, jako například Spojené státy a Japonsko, ale i Mexiko, Korea, Maroko a další, vypracovat obchodní dohodu proti padělání (ACTA).

ACTA je hlavně a především o řešení činnosti, již se dopouštějí nezákonné organizace, které poškozují hospodářství nebo spotřebitele. ACTA se nesnaží omezit občanské svobody nebo negativně zasáhnout spotřebitele. Proto současná vyjednávání o ACTA v žádném případě nemohou skončit udělením nových pravomocí bezpečnostnímu personálu na hranicích a na letištích, které by jim umožňovaly kontrolovat cestujícím počítače nebo digitální hudební přehrávače.

Současná nařízení EU obsahují doložku de minimis, která vylučuje zboží v osobních zavazadlech cestujících z oblasti působnosti této legislativy, pokud toto zboží není určeno pro obchod. Cílem ACTA není negativně zasáhnout spotřebitele, ale poskytnout jasný podklad, na jehož základě budou moci celní úřady zasáhnout proti komerčnímu dovozu falešného zboží a ochránit tak spotřebitele před potenciálně nebezpečnými výrobky.

ACTA nepůjde dále než současné *acquis* Společenství v oblasti vymáhání práv k duševnímu vlastnictví⁽⁴⁷⁾, které neomezuje základní práva a svobody a občanské svobody tak, jak byly stanoveny Listinou základních práv. Navíc se toto *acquis* ve věci vymáhání práva v oblasti duševního vlastnictví nedotýká právních ustanovení států nebo Společenství v jiných oblastech, zejména v oblasti ochrany osobních dat [např. směrnice o ochraně údajů⁽⁴⁸⁾ a směrnice o soukromí a elektronické komunikaci⁽⁴⁹⁾].

Jako při všech obchodních vyjednáváních musí i vyjednávající o ACTA dodržovat určitý stupeň utajení. To však neznamená, že tato jednání jsou tajná, nebo že instituce EU nemohou uplatňovat svá institucionální oprávnění. Cíle Evropské unie v těchto jednáních jsou zcela jasné a Rada i Parlament byly pravidelně informovány o stavu jednání a byly s nimi vedeny konzultace. Debaty byly vedeny i se zúčastněnými stranami občanské společnosti.

(47) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví, Úř. věst. L 157, 30.4.2004.

(48) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. L 281, 23.11.1995.

(49) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací, Úř. věst. L 201, 31.7.2002.

Rada a členské státy se široce zapojily do tohoto procesu kvůli možnému zapracování záležitostí z oblasti politiky boje proti zločinu, která ještě nebyla harmonizována na evropské úrovni. Následně bude o této záležitosti vyjednávat předsednictví (včetně dalších problémů, které mohou vyvstat v oblastech, v nichž ještě nedošlo k harmonizaci, jako je policejní a soudní spolupráce).

Komise rovněž pravidelně diskutovala o této záležitosti s Evropským parlamentem, zejména ve Výboru pro mezinárodní obchod⁽⁵⁰⁾, a v těchto diskusích bude pokračovat. Komise je samozřejmě připravena předstoupit i před ostatní výbory a podat další informace, pokud o to bude požádána.

*
* *

Otázka č. 60, kterou pokládá Göran Färm (H-1013/08)

Předmět: Zjednodušená pravidla pro žádosti o výzkumné granty EU

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku Evropského parlamentu se nedávno setkal s „fyzikální skupinou“ švédské Akademie věd, tedy se skupinou badatelů, kteří udělují Nobelovu cenu za fyziku. Na setkání zaznělo množství kritiky směřem ke způsobu spravování prostředků EU určených na výzkum. Mnozí evropští badatelé se domnívají, že například žádosti o výzkumné granty podávané ve velké části sedmého rámcového programu podléhají natolik komplikovaným pravidlům, že se evropští výzkumníci raději snaží získat financování ze soukromých, státních nebo amerických zdrojů.

Co dělá Komise pro zjednodušení těchto postupů pro podávání žádostí?

Odpověď

(EN) Rámcový program pro výzkum a technologický rozvoj Evropské unie je významným nástrojem pro vytváření výzkumné politiky a financování výzkumu, jehož rozpočet s postupem času narůstá. Jeho evropský charakter, kdy většinu projektů realizují mnohonárodní a multioborová konsorcia, spolu s právním a finančním rámcem, kterému podléhají veškeré výdaje EU, s sebou přinášejí určitou složitost, která je poněkud vyšší než u výzkumných programů na národní úrovni. Komise musí rovněž zajistit řádnou finanční správu veřejných prostředků a dodržovat závazky a povinnost podávat zprávy vyplývající z právního základu programu.

V tomto kontextu Komise usiluje o neustále zlepšování a zjednodušování postupů, pravidel, dokumentace a IT systémů, aby se snížilo administrativní zatížení účastníků. S úspěšným zahájením úvodní fáze sedmého rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj (2007 – 2013) Komise již identifikovala řadu zjednodušení v porovnání s předchozími programy:

Zavedení systému jednotné registrace účastníků se právních subjektů, čímž odpadá potřeba opětovné kontroly existence a právního statutu každého účastníka. Nyní je potřeba poskytnout právní dokumenty pouze jednou, veškeré informace jsou uloženy v centrální databázi, ke které mají přístup všechna generální ředitelství provádějící sedmý rámcový program.

Zavedením prahu ve výši 375 000 EUR se počet požadovaných potvrzení o finančních výkazech snížil v rámci sedmého rámcového programu na desetinu počtu v šestém programu.

Je zapotřebí mnohem menšího počtu předběžných kontrol ekonomické schopnosti a ochranných opatření díky zavedení garančního fondu v sedmém rámcovém programu. Předběžné kontroly jsou nyní vyžadovány pouze pro koordinátory a účastníky, kteří požadují od Evropského společenství příspěvek ve výši přesahující 500 000 EUR. To napomáhá zejména účasti malých a středních podniků a začínajících společností.

Vyjednávání o grantových dohodách a jejich změnách: Koncem roku 2007 byl představen nový elektronický systém vyjednávání, který je založen na síti a který využívají všechna generální ředitelství pro výzkum. Tento systém umožňuje interakci mezi účastníky a projektovými úředníky Komise prostřednictvím internetu. Došlo ke zjednodušení pokynů pro pozměňovací návrhy. Mnohé změny lze vyřešit pouhým informačním dopisem, nemusí tedy projít formálním procesem pro podávání pozměňovacích návrhů. Internetový elektronický systém bude využíván i pro řešení všech pozměňovacích návrhů.

Ulehčení zátěže v oblasti podávání zpráv o projektech a ověřování účetních závěrek: Došlo ke značnému zjednodušení struktury periodických a závěrečných technických zpráv a Komise usiluje o prodloužení

⁽⁵⁰⁾ Výbor pro mezinárodní obchod

období pro podávání zpráv a plateb (prodloužení průměrného období z 12 na 18 měsíců), čímž dojde ke značnému snížení celkového počtu zpráv a platebních transakcí.

Všechny tyto iniciativy spolu se zjednodušením pokynů pro účastníky přispívají ke zjednodušení postupů souvisejících se sedmým rámcovým programem. Komise je odhodlána pokračovat v úsilí tímto směrem. Například iniciativa elektronického sedmého rámcového programu usiluje o podstatné zlepšení informačních systémů pro interakci mezi Komisí a účastníky. Komise rovněž brzy předloží návrhy pro zavedení ex-ante certifikace metodiky auditů, aby bylo možné rozšířit užívání hlášení průměrných nákladů ze strany určitých příjemců. Komise při hledání dalších potenciálních oblastí, ve kterých lze provést další zjednodušení, žádá o pomoc mnohé strany, včetně řady malých hráčů ve výzkumu.

*
* *

Otázka č. 61, kterou pokládá Zsolt László Becsey (H-1019/08)

Předmět: Popírání genocidy vojvodinských Maďarů, Němců a Židů v letech 1944 -1945 ze strany Srbska

Když jsou lidská důstojnost a následně humánnost tak klíčovými hodnotami Evropské unie (viz smlouva z Nice a Lisabonská smlouva), a jestliže dochází k soustavnému porušování těchto hodnot Srbskem, které popírá genocidu páchanou Titovými partyzány v období let 1944-45, jíž padlo za obětí přibližně 40 000 vojvodinských Maďarů, 260 000 Němců a Židů pod záminkou kolektivní viny, čímž neumožňuje rehabilitaci všech obětí, proč tedy Komise nevznáší tuto otázku jako klíčovou podmínku dohody o stabilizaci a přidružení a dohody o rozšíření v rámci kodaňských kritérií při svých jednáních s bělehradskými vládami? Bez přiznání historické viny a bez prosby o prominutí nemůže v Unii dojít k usmíření žádných evropských národů – jak by tedy mohlo dojít k usmíření Srbů, Maďarů, Němců a Židů?

Odpověď

(EN) Dnešní ani budoucí generace Evropanů nesmí zapomenout na krutosti spáchané za Druhé světové války.

Usmíření je pomalý, bolestivý, ale životně důležitý proces, kterým státy musí projít na cestě k vyrovnání se s minulostí. Proces usmířování vyplývá ze základního principu, na němž je založena EU.

Komise si je vědoma lidského utrpení, které zakusili vojvodinští Maďaři a Němci v letech 1944 a 1945, o němž hovoří vážený pan poslanec. Komise přímo neintervenovala ve věci činů spáchaných během Druhé světové války, ale zaměřila se na podporu otevřeného, všezahrnujícího dialogu v regionu.

Komise podporuje vytváření vztahů napříč etniky v Srbsku prostřednictvím politického dialogu a opatření pro budování důvěry. Komise dále podporuje několik projektů na podporu multietnické identity Vojvodiny, lidských a menšinových práv a občanských svobod. Rovněž podporuje společné kulturní a vzdělávací aktivity Srbska a sousedních zemí, včetně Maďarska.

Komise prostřednictvím svého úřadu v Bělehradě pozorně monitoruje situaci ve Vojvodině a podává zprávu o politické situaci ve svých výročních zprávách o pokroku. Udržuje v provincii intenzivní kontakty s organizacemi občanské společnosti, které se zapojují do činnosti směřující k usmíření a do boje proti beztrestnosti.

Proces vyrovnání s minulostí musí v konečném důsledku vést samotné státy v duchu otevřeného dialogu a vzájemného porozumění vůči utrpení, které obě strany zakusily v nedávné i vzdálenější minulosti.

*
* *

Otázka č. 62, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-1023/08)

Předmět: Uplatňování pravidla N+2 pro strukturální fondy ve finančním rámci pro období 2000 až 2006 - aktualizace

V zájmu doplnění odpovědi na písemný dotaz E-4746/08 o uplatňování pravidla o automatickém rušení položek závazků pro strukturální fondy – nazvaného pravidlo N+2 - které bylo zavedeno jako součást finančního rámce pro období let 2000 – 2006 a podle něhož budou schválené částky zrušeny, pokud nebudou provedeny během dvou let, mohla by Komise odpovědět na následující otázky:

Jaký je objem schválených výdajů, které byly zrušeny na základě pravidla N+2, jaké je rozčlenění podle roků a zemí?

Jaký je skutečný objem schválených výdajů podle finančního rámce 2000 – 2006, které by byly zrušeny v jednotlivých zemích, pokud by se pravidlo N+2 uplatňovalo do konce roku 2008?

Komise uvádí, že pro období 2000 – 2006 dojde po skončení programů ke zhodnocení schvalovacích rozhodnutí z roku 2006 a potenciálních zrušení, ke kterým může dojít. Jaké jsou termíny zakončení jednotlivých programů v jednotlivých státech?

Navrhla Komise nebo navrhne nějaká opatření, aby došlo ke splnění plánu výdajů strukturálních fondů, zejména zrušení pravidla N+2 pro finanční rámec 2000 – 2006 a pravidel N+2 a N+3 pro finanční rámec 2007 – 2013 v zájmu hospodářské a sociální soudržnosti a udržení zaměstnanosti?

Odpověď

(EN) Vážený pan poslanec může obrátit svou pozornost k přiloženému excelovému souboru, který uvádí současný objem schválených výdajů, které Komise musela dosud zrušit na základě pravidla n+2, podle let, podle členských států a podle fondů (EFRR – FNOR – EZOF – ESF).

Konečný celkový objem výdajů zrušených podle pravidla n+2 pro plánovací období 2000 – 2006 bude stanoven po ukončení operativních programů (článek 105(3) nařízení č.

(CE)1083/2006).

Co se týká dat ukončení, Komise není v pozici, aby mohla poskytnout podrobné informace podle jednotlivých programů a jednotlivých členských států, neboť každý operativní program má své vlastní konečné datum pro způsobilost, které je základem pro stanovení data ukončení. Vzhledem k tlakům vycházejícím ze současné hospodářské a finanční krize je Komise navíc ochotna konstruktivně zvažovat žádosti ze strany členských států o prodloužení konečného data pro způsobilost výdajů operativních programů pro období 2000 – 2006. Obecně jsou však odhadovaná data ukončení následující:

Konec března 2009 pro programy, jejichž konečné datum pro způsobilost je konec roku 2007 a nemají státní podporu.

Konec července 2009 pro programy, jejichž konečné datum pro způsobilost je konec roku 2007 a zahrnují státní podporu.

Konec března 2010 pro programy se závazkem z roku 2006 a bez státní podpory.

Konec července 2010 pro programy se závazkem z roku 2006 a se státní podporou.

Konec září 2010, pokud programy pod bodem 4 a 5 požadují prodloužení.

Konec března 2011 pro řecké programy, jejichž datum pro způsobilost již bylo prodlouženo.

Je třeba připomenout, že pravidla n+2 a n+3 jsou integrální součástí regulačního rámce pro plánovací období 2000-2006 a 2007-2013, jak byl schválen Parlamentem a Radou. Tato pravidla jsou významnou pobídkou pro řídicí orgány, aby uspíšily provádění operativních programů v terénu, a tím maximalizovaly jejich účinek na hospodářskou a sociální soudržnost a zaměstnanost. Komise proto nemíní předkládat návrh na zrušení pravidla n+2 pro období 2000 – 2006, ani pravidel n+2 a n+3 pro období 2007-2013.

Namísto toho Komise ve světle současné hospodářské a finanční krize navrhla balíček opatření pro obnovu, který se snaží zajistit, že dojde ke splnění plánovaných výdajů strukturálních fondů. To znamená, že členským státům budou vyplaceny další zálohové platby, jakmile bude schválena navrhovaná úprava nařízení č. (ES) 1083/2006, což by mělo podpořit provádění operativních programů pomocí zvýšení objemu likvidity v systému.

Podobně přijala Rada v červenci 2008 v oblasti rybolovu nařízení č. (ES) 744/2008, které stanovuje dočasnou akci, která má za cíl restrukturalizaci rybářské flotily Evropského společenství, kterou postihla hospodářská krize. Jedním z přijatých opatření je i poskytnutí možnosti členským státům, aby požádaly o další předběžné financování za účelem urychlení provádění opatření stanovených v rámci operativních programů EFF.

*

* *

Otázka č. 63, kterou pokládá Mihael Brejc (H-1025/08)**Předmět: Dovoz ze zemí mimo Evropskou unii**

Evropská unie se přihlásila k řadě dokumentů v oblasti dodržování lidských práv a v této souvislosti trvá zejména na dodržování úmluv, které zakazují zneužívání práce dětí. Na druhou stranu však dováží značné objemy zboží z Asie, Afriky a Jižní Ameriky, kde se dětská práce stále ve velkém rozsahu využívá.

Co se tedy týká dováženého zboží, zjišťuje Komise, zda jsou dodržovány úmluvy o zákazu dětské práce?

Odpověď

(EN) Komise se angažuje v úsilí o vymýcení dětské práce na globální úrovni. To se odráží ve sdělení Zvláštní místo pro děti v rámci vnější činnosti EU⁽⁵¹⁾ a v akčním plánu EU Práva dětí v rámci vnějších vztahů. Rada oba dokumenty uvítala 27. května 2008⁽⁵²⁾.

EU účinně podporuje zlepšování úrovně pracovních podmínek ve třetích zemích prostřednictvím pobídek a spolupráce, včetně dvoustranných obchodních jednání a smluv (např. dohod o volném obchodu) a všeobecného systému preferencí.

Všeobecný systém preferencí EU je klíčovým nástrojem, kterým lze přimět partnery k pokroku v této oblasti. Zejména prostřednictvím zvláštních opatření pro podporu udržitelného rozvoje a řádnou správu věcí veřejných (známých jako GSP+) nabízí EU dodatečná celní zvýhodnění jako pobídku pro zranitelné partnerské rozvojové země k ratifikaci a efektivnímu uplatňování souboru mezinárodních norem, mezi něž patří i příslušné úmluvy Mezinárodní organizace práce o dětské práci (úmluva 182 o nejhorších formách dětské práce a úmluva 138 o minimálním přípustném věku pro navázání pracovního a zaměstnaneckého poměru) a Úmluva o právech dítěte OSN. Do současné doby (k 1. lednu 2009) přijalo 16 zemí dostatečná opatření, která jim umožňují využívat dodatečných výhod v rámci GSP+. Komise může zároveň dočasně pozastavit výhody GSP tehdy, pokud podle příslušných mezinárodních pozorovatelských subjektů dochází v přijímajících zemích k vážnému systematickému porušování lidských a pracovních práv podle OSN a MOP.

To je případ dvou zemí, Běloruska a Myanmaru, kde Komise po důkladném vyšetření skutečností a ve světle jasných závěrů Mezinárodní organizace práce přistoupila k činům.

Dětská práce je ve většině případů strukturálním, vývojovým problémem chudších zemí, který má těsnou spojitost s jednotlivými překážkami rozvoje, nedostatečnou sociální strukturou a nedostatečným přístupem ke vzdělání. Za nejlepší nástroje řešení problému dětské práce je považován holistický přístup prostřednictvím rozvojové politiky, politického dialogu a spolupráce v multilaterálním kontextu, jakým je Mezinárodní organizace práce a OSN. Komise podporuje hlavní program Mezinárodní organizace práce pro vymýcení dětské práce (IPEC). V polovině roku 2008 byl v jedenácti zemích Afriky, Karibiku a Tichomoří v rámci IPEC spuštěn nový program (TACKLE – řešení problému dětské práce pomocí vzdělání) za finanční podpory Evropského společenství jako součást úsilí o urychlení boje proti chudobě a snahy o dosažení rozvojových cílů tisíciletí. Tento projekt usiluje o posílení právního rámce v oblasti dětské práce a vzdělávání a o zvýšení institucionálních kapacit pro provádění strategií směřujících k odstranění dětské práce.

Komise pravidelně vznáší otázku porušování pracovních práv a zejména otázku dětské práce při jednáních se svými partnery. Přestože bylo dosaženo pokroku, zůstává boj proti dětské práci celosvětovou výzvou, která vyžaduje pokračující úsilí.

*
* *

Otázka č. 64, kterou položila Kathy Sinnott (H-1026/08)**Předmět: Půjčka na nákup domu**

Irská vláda zařadila půjčku na nákup domu do rozpočtu v říjnu 2008. Půjčka má prostřednictvím místních úřadů poskytnout hypotéku lidem, kteří kupují svůj první dům a nemohou získat dostatečný objem financí od banky nebo stavební společnosti. Maximální výše poskytnuté půjčky bude 285 000 EUR, až do výše 92 % tzv. tržní ceny. Vztahovat se bude pouze na nově postavené domy.

(51) Dok. KOM(2008) 55 v konečném znění.

(52) SEK(2008) 136.

Nedomnívá se Komise, že tento plán porušuje právo Společenství? Nedomnívá se Komise, že to pokřivuje trh, podporuje ceny a rovněž zvýhodňuje podnikatele dodávající nové domy na trh, kde existuje velký přebytek neobývaných nových domů? Nezvýhodňuje ty, kteří kupují poprvé, vůči těm, kteří z jakéhokoli důvodu dříve vlastnili dům? Nevytváří to program rizikových hypotéčních půjček? Nezaváže to kupující, aby platili nafouknuté ceny na trhu, který zažívá pokles?

Odpověď

(EN) Komise si je plně vědoma opatření, které tu popsala vážená paní poslankyně. Komisi na něj upozornilo velké množství stížností. Komise už vyzvala irské úřady, aby se vyjádřily k obviněním, která se objevila v některých stížnostech, a služby Komise nyní zkoumají informace poskytnuté v odpovědi irských úřadů.

*
* *

Otázka č. 65, kterou pokládá Georgios Toussas (H-1032/08)

Předmět: Zrušení regulace kabotáže zvyšuje zisky majitelů lodí

Pod tlakem vlastníků lodí pokračuje Komise v plném provádění nařízení (EHS) č. 3577/92⁽⁵³⁾ o námořní kabotáži, zatímco bylo svévolně vyřazeno 36 plavidel pro pobřežní plavbu a bez platu propuštěno více než 2000 námořníků, došlo k pošlapání práv pracovníků, dochází k rušení služeb pobřežní dopravy a k ochromení země. Vlastníci lodí si Komisi stěžovali na neplnění tohoto nařízení, požadovali zrušení základního závazku provozovat plavidla po deset měsíců s plnou posádkou, omezení požadavku řečtiny pro členy posádky mající na starost bezpečí a deregulaci cen lodních lístků v ekonomické třídě při dopravě mezi ostrovy, které od roku 2001 vzrostly o 376 %, a na dotovaných trasách.

Považuje Komise stížnosti vlastníků lodí za oprávněné? Bude po řecké vládě žádat, aby se podřídila jejich požadavkům? Zruší deregulaci kabotáže, která vedla ke zhoršení kvality služeb a ke zvýšení cen, jež přineslo obrovské zisky majitelům lodí?

Odpověď

Komise už učinila vše potřebné pro plné provedení nařízení o kabotáži⁽⁵⁴⁾ ve všech členských státech včetně Řecka.

Toto provedení znamená liberalizaci kabotáže: Komise neplánuje zrušení liberalizace kabotáže, spíše její dokončení. Podobně byla každá dobře podložená stížnost o nesprávném uplatňování dotyčného zařízení podaná kterýmkoli stěžovatelem považována za platnou a byla Komisí prošetřena.

Liberalizace kabotáže umožní Řecku přijmout opatření nezbytná pro zlepšení služeb a snížení cen v dlouhodobém horizontu. Cenové trendy v námořní dopravě však nejsou určovány pouze regulačním systémem a to by mělo být bráno do úvahy při každém hodnocení účinků liberalizace.

*
* *

Otázka č. 66, kterou pokládá Proinsias De Rossa (H-1033/08)

Předmět: Provádění rovnosti pohlaví ve směrnici o zboží a službách

V návaznosti na písemnou odpověď ze 3. září 2008 na můj ústní dotaz H-0604/08, jaká je současná situace ohledně vyšetřování Komise ve věci irského provádění směrnice zakazující diskriminaci pohlaví v přístupu ke zboží a službám (směrnice 2004/113/ES⁽⁵⁵⁾), konkrétně s ohledem na zhodnocení Irské odpovědi na úřední oznámení?

(53) Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7.

(54) Nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kabotáž), Úř. věst. L 364, 12.12.1992.

(55) Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 37.

Odpověď

(EN) Ve své odpovědi na předchozí dotaz (H-0604/08) váženého pana poslance Komise vysvětlila, že odpověď irských úřadů na úřední oznámení ze září 2008 byla zkoumána.

Toto zkoumání ukázalo, že irské úřady přijaly oznámená národní opatření a provedly směrnici 2004/113/ES⁽⁵⁶⁾ do vnitrostátního práva, konkrétně do občanského zákona (různá opatření) 2008, který novelizoval akty o rovnoprávném postavení 2000 až 2004.

Komise poté uzavřela řízení o porušení předpisů proti Irsku v souvislosti s neoznámením prováděcích opatření směrnice. Komise však bude nadále sledovat provádění práva společenství na národní úrovni, a pokud bude zjištěno porušování práva Společenství ze strany kteréhokoli členského státu, využije veškeré pravomoci, které ji byly svěřeny Smlouvou o Evropském společenství

*

* *

⁽⁵⁶⁾ Směrnice Rady 2004/113/ES ze dne 13. prosince 2004, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování, Úř. věst. 373, 21.12.2004, p. 37-43.